

PRÆCIPUÆ

A C

Omnium Elegantissimæ

SEXAGINTA

ÆSOPI FABULÆ,

Novâ per Metaphrasin & Periphrasin Interpretatione Latinâ donatæ: Phrasibus: Græcismis & Sententiis è Textu excerptis locupletatæ: Notis passim illustratæ, ac ab omni difficultate & obscuritatæ vindicatæ.

In usum Studiosæ Juventutis.

Studio & Operâ Georg. Sylvani Pan. Med.

LONDINI,

Typis Johannis Heptinstall, Impensis
Authoris. 1684. Octobr. 16.

Tolman Coll

K 880
Ae 88

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

ÆSOPI FABULÆ.

I.

*ΕΡΙΦΟΣ καὶ ΛΥΚΟΣ.

ΕΡΙΦΟΣ δὲ περιθώριον θάμνοι τέσσερες, ἐπιλεγόνται
λύκον παρεόντας εἶδεν, ἐλοιδόρεις τὸν τε-
σταπτεν αὐτὸν. Οὗτος δὲ λύκος ἔφη, οὐκτέλος
εἰς τὸν πελασμόντες, ἀλλ' ὁ τόπος.

*Ἐπιμένειον.

Ο μῦνος δικοῖ, ὅπερ πολλάκις καὶ δέ τόπος,
καὶ ὁ καυρός μίδην τὸ θερέτρον καὶ τὸν αἰμι-
νόνων.

B

Μετε-

*Metaphrasis.***HOEDUS & LUPUS.**

Hoedus super quadam domo stans, quum lupum transieuntem vidi, convitiabatur ac cavillabatur ipsum. Lupus autem dixit, Heus tu! non tu mihi convitiaris, sed locus.

Affabulatio.

Fabula significat, quod saepe & locus & tempus praebent audaciam contra præstantiores.

Periphrasis.

Hoedus super domo quadam cum staret, ac lupum prætereuntem cerneret, maledicetis ac probris eum vexabat. Sed lupus ait, Heus tu! non tu me convitiis afficias, sed locus.

Affabulatio.

Fabula declarat plerumque & locum & tempus praebere audaciam, seu nos reddere audaces adversus potentiores.

Græcis

Grecisms, Semitisms, Phrases, &c.

1. *Es̄av̄* vel *ēsm̄er̄* seu *ēsan̄er̄* *ōm̄*
ēd̄m̄al̄θ̄. Stetisse vel stare super domo.
Nota. Aor. 2. *ēsm̄* &c perfect. activ. *ēsm̄*
redduntur vel neutraliter stari vel sta, jacui
vel jaceo: vel passivè *ēsm̄us*, vel possum sum
eandémque in omnibus modis significatio-
nem servant. 2. *l̄d̄n̄p̄ x̄n̄ov̄ πaer̄ov̄la*. Vi-
disse, vel videre lupum prætereuntem, tran-
seuntem, vel prætereire, transire. Vid. Iso-
crat. I, 2. 3. *Λoιδ̄p̄eiv̄ x̄j σκ̄oπ̄eiv̄ πaov̄*.
Maledicere ac illudere alicui. Convitiis can-
pere, ac consumachioso gestu aliquem deri-
dere. Maledictis ac probris quempiam ve-
xare. Cic. 4. *Ωv̄t̄θ̄*; Graecism. Heus
tu! Vid. Lucian. I, 3. 5. *Δiſ̄tr̄ac̄t̄w̄l̄ π̄*
δ̄p̄oσ̄θ̄. Reddere aliquem audacem. Con-
tentia. Πoλλάκις ἐ π̄π̄θ̄ x̄j ἐ κατερ̄s δ̄m̄ωs
τ̄ δ̄p̄oσ̄θ̄ x̄j τ̄p̄s aμeιaν̄p̄aν̄. Sæpe locus &
tempus audaces nos contra potentiores red-
dunt.

E

ΛΕΩΝ οὐδΑΙΤΤΡΑΧΟΣ.

στέλλειν οὐ μέτα τὸ ζῶον οὐδὲ τούτοις μηδέν, τὸς τούτου αὐτὸν τούτοις οὐ λίγην τούτοις αὐτὸν κατεπάθησεν.

Ἐπιμέλεια.

Ο μῦθος οὐδεῖς μὴ δέηται τοῦτο οὐδεῶς οὐδὲ αὐτοῦ μόνης ταράζεται.

Metaphasis.

LEO & RANA.

LEO audiens, vel quum audivisset aliquando ranam valde clamantem, conversus est ad vocem, putans magnum aliquod animal esse: expectans autem parum, ut vidit eam stagno egressam, accedens eam conculeavit.

Affabulation.

Fabula significat non oportere ante visum per auditum solum perturbari.

ZOKA Periphrasis.

Leo quidam, aliquando ranam valde clamante vertit se ad vocem, rarus ingens aliquod animal

mai esse: cum autem paulisper exspectasset, ac eam stagno egrem vidisset, propius accedens pedibus protrivit eam.

Affabulatio.

Fabula declarat non debere, ante quam videas, auditu solo perturbari.

Gracismi, Sententiae, Praefates, &c.

1. Ἀκύην βαλεγχυ βοῶνθ. Audire rānam clamantem, vociferantem, vel clamorem personantem. 2. Μέγα βοῶν. Valde clamare: nimium vociferari: ingentem edere, vel profundere clamorem, &c. Nota. Adjectiva neutra saepe sunt adverbia, ut hic μέγα. 3. Ἐπεριπεδεις τεσ τὸν πολε. Verti, vel vertere se ad vocem, vel sonum. 4. Περσιένειν μηρόν. Expectare parūm, paulisper, parumper, &c. 5. Περιελθεῖν vel ἐγέρχεσθαι τὸ λίμνης. Egredi, exire, prodire ē stagno. Ὁ βάτραχος ἐγένετο τὸ λίμνης. Rana prodit ē stagno. 6. Ιδεῖν καὶ γελασθεῖν τι. Videre & conculcare, seu pedibus proterere aliquid, &c. 7. Sententia. Οὐ δέν τερ τὸ φέας δι' αὐτοῦ μάγνη τηροῦσθαι. Non oportet, ante quam videas solo auditu perturbari.

III.

ΕΛΑΦΟΣ καὶ ΛΕΩΝ.

Ελαφος καὶ λεων φεύγουσα εἰς τὸ ἀντέοντα μέρον. Λεωνίς δὲ ἐποιεῖ οὐκανθρώποις αὐτὸς συνελθόντι. Επίσκυσα δὲ τολεταν, εἰμοι δὲ πάντας φεύγουσα πολὺ τῆς θηρίου αγεντάτας φεύγουσα.

Ἐπιμένον.

Ο μῆνις διηλοῖ, ὅτι πολλοὶ οὐλοὶ αὐτοφάσαι φανεῖς κακόντες φεύγουσι, μεγάλοις απεργοῦσι.

Metaphrasis.

CERVA & LEO.

CErva venatores fugiens in antrum intravit, Leoni autem ibi obvia facta ab ipsis comprehensa est. Moriens autem dicebat, hei mihi! quod homines fugiens in ferarum immittissimam incidi.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod multi hominum parva pericula fugientes magna experti sunt.

Peri-

1. Πενιπλοφία. *Penitencia* *penitentia* *penitentia* *penitentia*

Cerva, dum venatores se insequentes fuereret, in speluncam effugit: cum à ingressu est. Ibi autem in Leonem dum incidisset, ab eodem lato praedie capta est. Quia tamen cum morte committitur, ac circumvenientem spiritum odore desebat, nichil nisi quidam manus hominum effugere contendens in noctis omnium crudelissimam incidi.

Affectionis.

Fabula significat multas hennas, quae parva fugientis pericula id magnitudinem.

Gracissimi, Sciammisi, Phraeser, C.

1. Σπύρων ωντογε. Fugere, fugiendio vivere, vel evadere fugi venatores. 2. Ελέων καὶ τὸ δύνατον τοῦ αὐτοῦ. Intrare animam: ingredi speluncam: fulgere spectaculo. 3. Πειποχεῖν vel πειποχαίνειν λέοντι. Obviam fieri Leonem: incurrere vel incidere in Leonem: offendere vel pergere Leonem. 4. Συλληφθῆναι vel συλλαμβανεῖν τῷ τοῦ λέοντος. Comprehendi, corripi, vel in praedam, vel leco praedæ capi à Leone:

Leone: item, in prædam cedere Leoni, &c.
 3. Φεύγειν τὸν ἀνθρώπον. Fugere homines: effugere manus hominum. 6. Περιπέτεια τῆς θνείαν ἀγεωτάτη. Est Græcismus, ac in specie Atticismus, qui idem est, quod περιπέτεια τῆς ἀγεωτάτης θνείων. Incidere, vel incurrere in crudelissimam bestiam: invenire immittissimam Feram. Nota. Sæpe substantivum adjectivo non responderet casu, sed eleganter permutatur genitivo plurali, qui plerumque vestitus est articulo. 7. Φεύγοντες τὸν ἀνθρώπον. Est Græcismus ac in specie Atticismus, qui idem, quod εἰ φεύγοντες ἀνθρώποις. Vid. 6. Fugientes homines, vel homines, qui fugiunt. Hinc φεύγειν τὸν κυνίκον. Fugere, vitare, vel declinare pericula, res adversas, calamitates, &c. 8. Πειρασθεῖν vel πειράσθει τὸν μεγάλον κυνίκον. Experiri pericula magna: incidere, vel coniisci in calamitates ingentes. Sentent. Πολλοὶ φεύγοντες τὸν ἀνθρώπον μηρὺς κυνίκος, μεγάλος ἐπιρρήσθει. Multi hominum, qui parva pericula fugiunt, In magna incurvant, &c.

IV.

γ Σ ρ Κ Τ' Ω Ν.

Τ Σ καὶ κύων περὶ εὐπτχίας ἔρεισον· ἔφη δὲ οὐκέτι
κύων, εὐπτχία (εἶτα) μάλιστα πάντων τούτων
περιέστων· καὶ οὐδὲν τέσσαρα περὶ ταῦτα φησιν,
ἀλλ' οὐταν τόπο λέγεις, οὐδὲ οὐ παραφέλεις ταῦτα
σκυττῆς σκύλακας πίκτεις.

Ἐπιμένον.

Ο μῆνις Θεοὶ μιλοῖ, ὅπουκέν τινα τάχη τι
περιγγυματία, ἀλλ' εἰ τῷ τελεούτῳ κερπεῖαι.

Metaphrasis

SUS & CANIS.

Sus & Canis de foecunditate certabantur;
dixit autem canis foecundam esse maximè
omnium pedestrium. Sed sus occurrentis ad
hæc ait, sed quando hoc dixeris, scito
quid etiam cæcos tui ipsius catulos parias.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod negotia iudicantur non celeritate, sed perfectione.

Periphrasis.

Sui cum cane certamen erat de foecunditate, in quo canis jactabat se esse foecundissimum omnium animalium pedestrum: Et sus appositi respondens ad haec inquit. At tu, cum hoc dicis, scito te cœcos parere evulos.

Affabulatio.

Fabula significat non celeritate res, sed perfectione judicari.

Græcismi, Sententiae, Phrases; &c.

1. Ἐεὶςιν παὶς εὐτοκίας. Certare vel contendere de foecunditate, &c. 2. Ἐφη μὲν καὶ εὐτοκίᾳ. Græcismus, ac in specie secundum quosdam Atticismus. Nota. Cum manetur in eadem persona, accusativus non proprius casus est infinitivorum, praecedens infinitivos, sed potius nominativus. Dixit se canis foecundam esse. 3. Η μὲν δὴ εὐτοκίᾳ μάλιστα πάντων τούτη πεζῶν. Subaudiō. Canis est foecundior omni animali pedestri. Canis omnia animalia pedestria foecunditate excedit. Cane nihil inger omnia animalia.

animalia pedestria est fœundius, &c. 4.
 Τπω χεῖν vel θετηγχάνειν. Protinus ap-
 posítéque respondere: excipere; occurrere,
 &c. 5. Τίχειν πυθλὸς σπύλων. Cæcos
 parere catulos. 6. Τὰ πρόγνωστα κείνεται.
 Atticismus. Atticè eniū neutris pluralibus
 respondet verbum singulare. 7. Κείνειν τὸ
 εἰ πάχει ἡ ἐν τῇ πλειότητι. Est Græcif-
 mus, in quo ē præpositio per pleonasnum
 dativis hīc additur. Judicare aliquid celeri-
 tate vel perfectione. Sententia. Τὰ πρόγν-
 ωστα κείνεται εἰ πάχει, ἀλλ' εἰ τῇ
 πλειότητι. Res judicantur non celeritate,
 sed perfectione.

V.

ΑΛΙΕΤΣ.

Αλιεὺς ἀλιευτικῆς ἀποιγθεῖται λαβῶν τὸν
 λὺν καὶ δίκτυα παρεγένετο εἰς τὸν θε-
 λαστικόν, καὶ τὰς δοθεῖται πυθλαὶ πτεραὶ, τὸ μὲν
 περιτονή την πυλα, νομίζων πρέστη τὸν πλειονισμὸν
 τούς ιχθύας ἐφάλλεοται. οὐδὲ δὲ δοθεῖ πολὺ μη-
 ολεινούμενον πάνευ καὶ δένειν, ἀποδίδειν τὸν
 αὐλὸν αὐταλαμβάνει τὸ ἀμφίβλητον καὶ βα-
 λῶν καὶ τὸ μέσον πολλὰς ιχθύας πυρευσεν.
 ἐκεῖνοι δέ τοις ἀπὸ τῆς μητρὸς, οὓς εἴδε
 παῖδεις, ἀποτελοῦσσας, ὅτε πυλαν, καὶ
 οὐχ οὐδὲ, δέ τοις πάτηματα, ταῦτα ποιῶσσε.

Ἐπ-

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος περὶ τὸς θεοῦ λόγον, καὶ τοῦτο
καὶ τὸν π. περὶ θεοῖς.

Metaphrasis.

PISCATOR.

Piscator artis piscatoriæ imperitus post-
quam accepisset tibias & retia, accessit
ad mare, & stans super quadam petra pri-
mum canebat tibiis, putans ad suavitatem
cantus pisces assilire. Quum vero multum
contendens profecit nihil, deponens tibias
assumit rete, ac jaciens in aquam multos
pisces cepit. Ejiciens autem ipsos è reti, ut
vidit saltantes, dixit, ο pessima animalia !
quando canebam tibiā non saltabatis : cum
vero cessavi, id facitis.

Affabulatio.

Fabula est adversus præter rationem ac
extra tempus quidpiam facientes.

Periphrasis.

Piscator piscandi rudis, acceptis tibiis ac
retibus perrexit ad mare, cùmque sterisset
super

super petram quandam, prīmō quidem sonabat tibiis, existimans ad vocis suavitatem pisces accessuros. Ut verò diu laborans nihil profecisset, depositis tibiis assumpsit rete, ac eo in aquam jacto multum piscium cepit. Quibus evacuato reti, ut vidit salientes, ait, o pessimæ animantes ! quum sonabam tibiā, non saltabaris, quum autem desii, id agitis.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui præter rationem & inopportunè aliquid agunt.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀπειρού τοῦ ἀλισυπικῆς. Rudem esse piscandi : imperitum esse piscium capiendo- rum : inexpertum esse in piscibus capien- dis, &c. 2. Δαβεῖν vel λαμβάνειν αὐλαῖς καὶ δίκνα. Sumere, vel accipere tibias & retia. 3. Παρεχήνεσσι τὰν δάλασσην. Pergere, iter facere, proficisci, item acce- dere ad mare. 4. Στῆναι δὲ τίτερα. Stare super petra, vel supra petram. Vid. I, 1. 5. Τὸν τρεῖστον. Est Atticismus, qui idem est, quod τρεῖστως. Primō, primū, ab initio. Nota. Adjectiva neutra tam expres- so,

so, quam omisso articulo Atticè sæpius pro
 adverbiis usurpantur. 6. Ἐφάλλεδας περὶ^ς
 τὴν ἡδυρωγίαν. Assilire, aggredi, accedere,
 vel prodire ad vocis suavitatem. Cic. An-
 tequam aggrediā ad ea, quæ à te disputata
 sunt. Idem. Quidam aggrediuntur ad
 injuriam faciendam, &c. 7. Διαλέγεσθαι
 δὲ πολύ. Græcisimus. Multum conten-
 dere: diu laborare, &c. 8. Αγύειν & λέγειν.
 Nihil proficere, vel assequi. 9. Αποθέσθαι
 vel ἀποπέθεσθαι, vel ἀποπέθεται τὰς αὐλάς.
 Deponere, reponere, ponere, item abjecere
 tibias. Αποθέμανθαι αὐλάς. Postquam depo-
 suisset tibias, vel depositis tibiis. Vid. Luci-
 an. I, 4. & Isocrat. IV, 1. 10. Βαλεῖν vel
 βάλλειν τὰ δίκτυα καὶ τὰ ψαλίδα. Jacere,
 projicere, conjicere vel demittere retia in
 aquas. Nota. καὶ βαλάνη μηλονόπο τὸ ἀμφί-
 ελικεργεῖν. Et jacens, vel cum jecisset scil.
 rete, vel jacto scil. reti. Vid. 9. 11. Α-
 γρεύειν πολλὰς ἵχδας. Capere multos
 pisces. 12. Εκβαλεῖν vel ἐκβάλλειν τὰς
 ἵχδας ἀπὸ τὰ δίκτυα. Ejicere pisces è reti:
 evacuare, vel vacuum reddere piscibus rete.
 13. Οἱ ἵχδες ἀπὸ τὰ δίκτυα ἐκβληθεῖσαι
 παθεῖσαι. Pisces è reti ejecti saltant. 14.
 Παύεσθαι αὐλαῖν. Definere, vel cessare si-
 bius canere, cantare, sonare vel ludere.
 15. Ποιεῖν τὰ πο. Hoc, vel id facere, seu
 agere.

agere. 16. Πρέπειν τὶ καὶ δὲ λόγων. Agere aliquid præter rationem. Facere aliquid imprudenter. 17. Πρέπειν τὶ καὶ δὲ κατεργῶν. Agere quidpiam inopportunitè, intempestivè, vel incommodo tempore. Sententia. Οὐρ-λέν καὶ δὲ τὸ μέτρον καὶ δὲ τὸ κατεργῶν κατεργῶν. Nihil præter rationem ac intempestivè faciendum est.

VI.

ΓΕΡΩΝ καὶ ΘΑΝΑΤΟΣ

ΓΕΡΩΝ ποτὲ ξύλα τεμάν οὕτος, καὶ πά-
τημ ὄμων ἀρρένων, ἐπειδὴ πολλάκις ο-
δὸν ἐπιχειρούσεν οὐδέ αἱρεσεύ, αἱρετικῶς α-
πεστό τε ξύλα καὶ τοιάτοις εἰδοῖς ἐπεχ-
λεῖτο· τοις δὲ θυμάταις αὐτὸν οὐδεποτί οὐ-
αἰτιας πυνθανομένης, διὸ οὐκέτι παλαιός, δ-
ιέρων ἔφη, ίντις τοιούτοις οὐδεποτί οὐδεποτίς
μας.

Emu Story.

Ο μῆν Θεοῖς, ὅπ πάς αὐτῷ τοιούτοις φε-
λέγεται τὸν, καὶ μετόπις καθόντος πεπονί-
δοντος θεάτρου τοιούτου, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ^{τε}
τε τὸν θεάτρον αἰρεῖται.

Met R-

Metaphrasis.

SE NEX & M O R S.

SEnex aliquando ligna cùm secuisset è monte, & in humeros elevàisset, postquam multam viam oneratus ivit, defessus lignáque depositus, & mortem venire, pro, ut veniret, invocavit. Morte verò statim adstante, & causam interrogante, propter quam se vocaret, senex dixit, ut onus hoc attollens, vel elevans impouas mibi.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod omnis homo, cùm vitæ amans sit, quamvis innumeris periculis immersus videatur mortem desiderare, tamen vitam longè præ morte, vel ante mortem eligit.

Periphrasis.

Senex quondam incisus in monte lignis, ac in humeros elevatis, ubi longum iter oneratus confecit, defatigatus ligna humeris dejicit, ac mortem, ut veniret, implorabat. At morte illicò adstante, & causam, quare

se

se vocāsse, percunctante, Senex ait, ut o-
nus sublatum imponeres hoc mihi.

Affabulatio.

Fabula significat omnem hominem vitæ
studiosum esse, & licet infinitis periculis
immersus videatur mortem appetere, tamen
riversus multo magis quam mori eligere.

Græcismi, Soncentia, Phrases, &c.

1. Τέμνειν τὰ ξύλα. Scindere, incidere
vel secare ligna. 2. Ἀρρεῖν vel ἀρρένειν
τὰ ξύλα ἢ τὴν ἄμμον. Elevare, vel attol-
lere ligna in humeros. Nota. Καὶ in hīc u-
surpatur per contractionem Attic. pro ἀρ-
ρέν. 3. Βαδίζειν τολλεῖν ὅδον. Multam
vel longam ire, vel progredi viam: longum
iter, vel multum itineris confidere, emetiri,
&c. 4. Ἀποθέειν τὰ ξύλα. Deponere,
abjicere, &c, ligna. 5. Ἐπικαλεῖνται τὸν δα-
ναῶν. Invocare, implorare vel cum fletu
rogare mortem. 6. Εὐθὺς δητίσθεται. Illicet
adstare. Θανάτῳ δητάνθηται. Morte ad-
stante, vel quum mors adstitisset. Geniti-
vi hīc ponuntur per consequentiam. 7. Πυ-
λάρειν τὴν αἰτίαν. Rogare, interrogare,
percontari, petere, vel postulare causam,
vel

vel rationem. 8. Καλέντινα διά την αίτην
αν. Vocare aliquem ob aliquam causam.
Nota. καλοῖν in textu Atticè usurpatur pro
καλοῖ 3 sing. optat. præsent. verb. καλέω.
9. ἀργειν vel αἰγειν τὸ φόρτον. Attollere, vel
elevare onus. 10. Ἐπιδεῖναι, vel διδέιναι
τοὺς τὸ φόρτον. Imponere alicui onus. 11.
Φυλάξων οὗ. Vitæ studiosum, vel aman-
tem esse : vitam amare. 12. Παρεπίδει-
τοῖς μνείοις κινδύνοις. Incidere in infinita
pericula : infinitis immersi periculis : immu-
meris cooperiri, vel obrui malis, &c. 13.
Ἐπιδεῖν τὸ ζελατόν. Desiderare, optare,
vel appetere mortem. 14. Αἰγεῖδειν τὸ ζῆν
το γε τὸ θανάτον. Græcisimus. Eligere vi-
tam ante mortem, vel pere morte, &c.
Nota. τὸ ζῆν per periphrasis ac Græcisimum
hic ponitur pro τῷ ζελατῷ. Infinitivi enim
cum articulis ponuntur pro nomine in omni
casu. Sententia. Πᾶς διδέει τὸ ζῆν πο-
λὺ το γε τὸ θανάτον οἰεῖται. Omnis homo
vivere magis quam mori eligit.

ΚΤΩΝ ΚΑΤΕΙΡΟΣ.

ΚΤΩΝ εἰσποντος εἰς μαγεῖον, καὶ τὸ Μαγεῖον ἀρχαῖον καρδίαν ἀρπάσεις ἔργυν. Οὐδὲ Μαγεῖον δητεροφέρεις, οὐδὲ τινας αὐτὸν φεύγοντα, οὐδὲ, οὐδὲ τοις, οὐδὲ τοις περιττοῖς, φυλαῖσιναν τοις τοις αὐτοῖς φεύγεις καρδίαν ἔλαπες, οὐλαβούσαντας τοις.

Επιρρόσιον.

Ο μῆνες μηλοῖ, οὐ πολλάχις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις γενέσθαι γίγνονται.

Monophrasis.

CANIS & COCUS.

C Anis insiliens in culinam & coco occupato cor tūm rapuisset, fugit. Cocus autem conversus, ut vidit ipsum fugientem, ait, Hec tu, Sciro, ubiunque sis, observabor te: non enim à me cor abstulisti, sed cor mihi deditisti.

Effabri-

Affabulatio.

Fabula ostendit, quod saepe nocturna
hominibus documenta sunt.

Periphrasis.

Canis culinam cursum ingressus, ac coquo
negotiis districto cor suffuratus in fugam
se conjectit. At coquus, cum se ad eum ver-
tisset, inquit, Heus tu ! sciro, ubi ubi fueris,
me te observaturum : non enim mihi cor
sustulisti, sed potius addidisti.

Affabulatio.

Fabula significat, quod saepe ea, quae
necent, homines docere solent.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Εἰσποδῶν εἰς μαγεύσειον. Intricare, in-
trosilire vel irrumperere in culinam: cursum
ingredi culinam, &c. 2. Ἀχρεόπονοι οἱ). Occupatum, distentum, negotiis districtum
esse. 3. Ἀρπάζειν καρδίαν. Rapere, sur-
ripere, furari cor, &c. 4. Ἐπιστέφειν ἔσυ-
τον. Vertere vel convertere seipsum. Ἐπ-
ιστέφε-

τρέφεται περί πνα. Converti ad, vel versus aliquem. 3. Ὁ οὐτοῦ. Hec est. Vid. Lucian. I, 3. 6. Ιδι, ὡς ὅπερε ἐν τοις. Nota. 1. Ιδι h̄ic per syncopen dicitur pro ἰσαδι 2 sing. imperativ. verb. ισημ. 2. Ως h̄ic idem valet quod ὅτι, quod quidem potest h̄ic in Latina versione exprimi, vel tangeranter negligi. Vid. Lucian. II, 15. 3. Περ est particula enclitica, quae ornatūs tantum causā additur. 4. Αυτος est particula potentialis. 7. Φυλαύωνται, vel φυλάπεται τινα. Observare, notare aliquem. 8. Λαμβάνεται ἀπό τινος καρδιαν. Auferre, tollere ab aliquo, vel alicui cor. Nota. Εἰληφας Atticè dicitur pro λέληφας 2. pers. perfect. verb. λαμβάνω. 9. Διδόνεται τινὶ καρδιαν. Dare alicui cor, &c. 10. Sententia. Τὰ πατέρικα πολλάκις τοῖς αὐτοῖς προστοῖς γίνονται μαθήματα. Nocimenta s̄epe sunt hominibus documenta. S̄epe docent homines, quae nocere solent.

VIII.

ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΝΙΣ.

ΓΥΝΗ Χίρει πίσ ορριν εἰχεν, καθ' ἐράσιν
τίμεραν αδην αὐτῇ τίκλισαν. τομόσασιν τοις
αὐτοῖς πλεῖστοι τῇ ορριντι κελαῖς πεπεπλησι,
δίς

δίς τελεῖται τὸ μέρος, τὸ τοποθετικόν καὶ τὸ
δραματικόν τονισμένον ἢ πατέρα τὸ μέρος
τελεῖται τὸ μέρος.

Επιμέλεια.

Οὐ μῆτρα μηλοῖ, ὅτι οἱ θεοὶ πλεονεξίαν
τοῦ πλεόναν επιδιημοῦσες, καὶ παρένθα απο-
βέλλεσθαι.

Metaphasis.

MULIER & GALLINA.

Mulier vidua quaedam gallinam habebat
per quemlibet diem, seu quotidie o-
vum sibi parientem: arbitrata autem, quod
si plus gallinas hōrdei proiiceret, bis pare-
ret in die, id fecit. Gallina vero pinguis
facta, neque semel in die parere poserat.

Affabulatio.

Fabula docet, quod qui per avaritiam
plurium sunt appetentes, triam presentia a-
mittunt.

Periphrasis.
Mulieri quaedam, vidua, crat gallina, quae
singulis

Singulis diebus ovum ipsi pariebat: rata ve-
rò, si plus hordei gallinæ exhiberet, bis pa-
rituram die, hoc fecit. Sed Gallina pin-
guefacta ne semel quidem parere potuit.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui ob avaritiam
plura appetunt, ex quæ adsunt, amittere.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Κανδ' ἔχεσθαι οὐκέτι. Græcismus.
Quotidie, singulis diebus, &c. Vid. Lucian.
I, 6. 2. Τίκλη ωρ. Parere ovum. Η
οὔρης κανδ' ἔχεσθαι οὐκέτι ωδὲν τίκλη. Gallina
quotidie ovum parit vel ponit. 3. οὐδε-
βάλλειν πλείους (Attricè contractè pro πλεί-
ονας) τὴν οὐρανὸν πειθαίσ. Projicere, exhibe-
re vel dare gallinæ plus hordei. 4. Δις
πέζειας οὐ μάγισ. Subandi &c. Bis pa-
riet die vel in die. 5. Ἐπιδεμιοῦσιν πλεί-
νειν. Appetere vel cupere plura. 6. Βά-
λλειν τὰ περιήλια. Subandi &c. Amis-
tere ea, quæ adsunt, scilicet bona. Senten-
tia. Οι δικαιοσύναις διαδεμοῦσιν τὰ
περιήλια βάλλεται. Qui oibi avaritiam
plura cupiunt, etiam ea, quæ adsunt, amit-
tunt.

ΤΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.

ΟΡΥΓΑΤΙΣ εἰς χειν ὡὰ χρυσῷ πάχησαν, καὶ
νομίσας ἔνδον αὐτης ὄγκον χρυσίν εἶναι,
κλείνας εὑρίκειν δύμοιαν τῷ μὲν λοιπῷν ὀρνίζων.
Οὗτος ἀθρόον πλεῦτον ἀλπίσας εὑρίσκειν, καὶ
τὸ μικρὸν ἔσερηταις ἀκείνης.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῆδος Διλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς παρεῖσιν
ἀρκεῖσθαι, καὶ τὴν ἀπλησίαν φεύγειν.

Metaphrasis.

GALLINA AURIPARA.

Gallinam quidam habebat ova aurea
parientem, & arbitratus intra ipsam
massam auri esse, occidens, vel cum
occidisset eam, invenit similem reliquarum
gallinarum. Hic autem multas divitias spe-
rans se inventurum esse, etiam parvis pri-
vatus est illis.

Affas

Affabulatio.

Fabula docet, quod oportet præsentibus contentos esse, & insatiabilitatem fugere.

Periphrasis.

Gallinam quis habens ova aurea parientem, ratus in ea auri massam inesse: occisam aliis Gallinis similem reperit. Hic multum sperans se repertorum divitiarum etiam exiguis illis orbatus est.

Affabulatio.

Fabula significat oportere putare satis esse ea, quæ adfunt, & detestari inexplicabilem rerum cupiditatem.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Τικλειν ἀπὸ χρυσοῦ. Parere ova aurea.
 Cic. Hi cùm ovum inspexerant, quæ id Gallina peperisset. 2. Νομίζειν τεθρον ὅργανον χρυσούς. Reri intra gallinam, esse auri massam: arbitrari in gallinam, vel gallinæ inesse auri pondus. Cic. Inest in facultate dicendi juris civilis scientia. Idem.

C

Deme-

Democritus tum censet imagines divinitate
præditas inesse universitati rerum , Ἐ. c.
3. Κλέψειν τὴν ὄρνιδα. Occidere, interfici-
cere vel mactare gallinam. 4. Ἐνεκλέψειν
vel εὐείσκειν τὴν ὄρνιδα σὺν λοιπῷ ὁμοίᾳ.
Invenire gallinam reliquis vel aliis similem.
Deprehendere gallinam ab aliis nihil diffe-
rentem. 5. Ἐλπίσειν εύρήσειν. Sperans
se, vel cum sperasset se inventurum esse.
Cum spem concepisset, vel cum spe duce-
retur se reperturum vel naeturum esse, Ἐ. c.
6. Σπερεῖδαι τῷ μικρῷ πλάτῳ. Privari, or-
bari, vel spoliari divitiis, vel opibus parvis,
exiguis , modicis , mediocribus, Ἐ. c. 7.
Sententia. Δεῖ ἀρκεῖδαι τοῖς παρεῖσι, καὶ τὴν
ἀπλησίαν φεύγειν. Satiandus est animus
præsentibus, ac à cupiditate plura habendi
absterrendus.

X

X.

ΧΕΛΟΝΗ καὶ ΑΕΤΟΣ.

XΕΛΩΝΗ Αετῶς ἐμεῖτο ἐπαδαι ταύτην δι-
δάξαι τῷ τοῦ θύμαντον πόρρω τὸ τοῦ
φύσεως αὐτῆς τοῦ, ἐκείνη μᾶλλον τῇ δεῖσιν
αφροσύκησι. λαβὼν δὲ ταύτην τοῖς ὄντεις, καὶ
εἰς ὑψόθεν ἀνεπεγκάντι, ἐπ' αριθμοῦ. Η ἐκ
πάτρων πειθώσασαν εἶσιν.

Ἐπ-

'Επιμύθιον.

Ο μῦθος δικοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐκ φιλονε-
κίας τῷ φενεμωτέρων θεοκύστιες οὐκίς
τέλεσαν.

Metaphrasis.

TESTUDO & AQUILA.

Testudo Aquilam precabatur volare eam docere. Hac vero admonente, procul hoc à natura ejus esse, illa magis precibus instabat. Accipiens ergo ipsam unguibus, & in altum tollens, postea demisit. Illa vero ad petras delapsa contrita est.

Affabulatio.

Fabula ostendit, quod multi in contentioneibus prudentiores non audientes seipso læserunt.

Periphrasis.

Testudo supplex aquilam orabat, ut se volare doceret. Hac vero perhibente ac monente, id longè alienum à natura ejus esse,

esse, illa vehementius precibus perebat. Comprehendit igitur ipsam unguibus, ac in altum sustulit, deinde dejecit. Hæc autem in petras cecidit & confracta est.

Affabulatio.

Fabula significat multos, qui in contentiōibus prudentiā præstantioribus non ascultaverint, sibiipsis nocuisse, ac injuriam fecisse.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Δεῖναι πνΘ. Orare, vel precari aliquem. 2. Διδάσκειν πνὰ ἵπαδαι. Docere aliquem volare. 3. Τὺ ὃ φέρειν τὸν. Hæc vero admonente. Nota. τὸν idem hic valet, quod αὐτὸν, &c. 4. Τὸ ἵπαδαι πόρρω χελώνης φύσις δῖ. Procul est, vel alienum est à natura testudinis volare. Natura testudinem non patitur volare. 5. Περσκεῖδαι τῷ δείσι. Instare, vel urgere precibus. Vehementer petere, &c. 6. Λαβεῖν, vel λαμβάνειν τὸ τοῖς ὄγυξι. Comprehendere aliquid unguibus. 7. Ἀνενέγκειν vel ἀναφέρειν τῷ εἰς Σ. Tollere, vel elevare aliquid altè, vel in altum. 8. Ἀρίγναι π. Dimittere, dermittere, deicere, abjicere aliquid. 9.

Συγ-

Συντείνεσθαι. Conteri, collidi, confringi.
 10. Πίπτεν χτινί τὴν πέλεων. Cadere in, vel
 adversus petras. 11. Βλαπτεῖν ἐαυτόν. Læ-
 dere seipsum: nocere sibi ipsi: injuriam fa-
 cere sibi, &c. 12. Παροχθέν τὴν φρενιμω-
 πέρων. Non audire prudentiores: non au-
 scultare, vel obsequi prudentioribus, &c. 13.
 Οἱ τὴν φρενιμωπέρων φρεγάσταντες, ἐαυτοὺς
 ἔλανταν. Qui prudentiores audire nolunt,
 sibi ipsis injuriam faciunt.

XJ.

ΑΙΘΙΟΨ.

ΑΙΣΙΟΠΑ περὶ ὠνίστατο, πιεῖτον αὐτῷ τὸ
 χρῶμα εἶναι δοκῶν ἀμελεῖα τὸ περι-
 τερον ἔχοντο. Καὶ φρεγάσταβῶν οἴκαδε, πάντες
 μὲν αὐτῷ φρεστοὶ τὰ ρύματα, πᾶσι δὲ λε-
 τεροῖς ἐπειράτο καθαίρεν. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα
 μεταβαλεῖν οὐκ εἶχε, κοστεῖν δὲ τὸ πονεῖν πα-
 γετκείμαζεν.

Ἐπιμένειον.

Οὐ μῆντος μηλοῖς ἀταμένεστον αἱ φύσεις
 ὡς φρεγάλασσον τὸν αἴρχον.

*Metaphrasis.***ÆTHIOPS.**

Æthiopem quidam emit, talem ipsi colorē esse purans negligentia prius habentis *eum*. Et cū assūplisset *eum* domum, omnes ei afferebat purgationes, omnibusque lavationibus conabatur mundare. Et colorem quidem mutare non potuit, sed morbum labor paravit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod manent naturæ, ut provenerunt à principio.

Periphrasis.

Æthiopem quidam emit, talem ei colorē inesse ratus negligentia ejus, qui eum prius habuit: Ac assūpto in domum omnes ei abstensiones adhibuit, omnibusque lavacris mundare *eum* tentavit: & colorem quidem transmutare nequivit, sed morbum vexatio conciliavit, vel attulit.

Affabu-

Affabulatio.

Fabula significat, naturas manere, ut ab initio provenere, vel extitere.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ὀνταδαι, vel ὀνται, ≠ Αἰδίοντα. E-mere Aethiopem. 2. Δοκῶν τοιστόν τινι τὸ χρῶμα εἶναι. Reri, vel putare talem alicui inesse colorem. Nota. τοιστὸν hīc Atticè ponitur, pro τοιστο. 3. Ἐχειν τινὰ περτερον. Habere, vel possidere aliquem prius. 4. Παραλαβεῖν τινα σικαδε. Assumere aliquem domum, vel in domum. Nota. σικαδε idem est hīc, quod εἰς δίκον. Vid. Lucian. I, I. 5. Περσαγαγεῖν vel περσάγειν τινὶ πάντα τὰ πῦματα. Adhibere omnimas alicui abstensiones. 6. Μεταβαλεῖν, vel μεταβάλλειν τὸ χρῶμα. Mutare, vel transmutare colorem. 7. Νοσεῖν τὸ πονεῖν παρεσκευάζε. Græcismus est, qui idem est, quod ἡ πόνος Θ ≠ νόσος παρεσκευάζε. Infinitivi enim cum articulis ponuntur pro nomine in omni casu. Nota. In altero hīc infinitivo νοσεῖν articulus τὸ eleganter sub-ticetur euphoniae causā. 8. Sententia. Αἱ φύσεις μένεστι, ὡς περηλαθον τὰς ἀρχὰς.

Naturæ manent tales, quales à principio ex-
sisterunt. Nota. In τινὶ ἀρχιτοικίαις hīc subau-
di x̄am̄.

XII.

X

ΚΟΡΑΞ.

KOΡΑΞ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ, μῆτερ εὐχε-
τῷ πατέρῳ, καὶ μὴ δεσμόνδ, οὐδὲ νόσολαβε-
τα ἔφη, τίς σε, ὁ τέκνου, τὴν διάφνην ἐλεήσεις;
πνεῦ γέ κρέας νεῦσθε γε τούτην ἀκλάπη.

Ἐπιμύθιον.

Ομῆδος μηλοῖ, δτι οἱ πολλὰς ἔχθρες ἐπ-
βίω ἔχοντες, καὶ δινά φίλον τὸν αὐτόγκην εὐεί-
σσιν.

Metaphrasis.

CORVUS.

COrvus ægrotans dixit matrī, mater ora-
deum, & ne luge. Illa verò respon-
dens ait, Quis tui, o fili, deorum misere-
bitur? cūjus enim caro à te non surrepta
est?

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod multos inimicos in
vita habentes, neminem amicum in necessi-
tate invenient.

Peri-

Periphrasis.

Corvus morbo affectus ait matrī, mater precare Deum, nec lamentare. Ea verò responsum dans, ait, **Quis deus, ô fili, miserebitur tui?** cuius enim tu carnes non es furatus?

Affabulatio.

Fabula significat, qui in vita multos inimicos habent, eos amicum in necessitate inventuros neminem.

Græcismi, Sententiæ, Phrasæ, &c.

1. Εὔχεσθαι τῷ θεῷ. Orare, vel precari deum. 2. Τπολαβεῖν vel Τπολαμβάνειν. Respondere, responsum dare, occurrere, &c. 3. Ελεησταί τινα. Misericordia alicujus. 4. Κλέπειν τὸ κρέας. Furari vel surripere carnem. 5. Εχειν πολλὰς ἔχθρας. Habere multos inimicos. 6. Οὐδέτερα εὑείσκειν φίλον. Neminem invenire amicum. Sententia. Οἱ πολλὰς ἔχθρες ἐν βίῳ ἔχοντες δινα φίλον ἐν τῇ αὐταγκῇ εὑρήσουσιν. Qui multos habent in vita inimicos nullum habitur sunt in adversis amicum.

XIII.

ΑΛΩΠΗΞ καὶ ΛΕΩΝ.

ΑΛΩΠΗΞ μόνων διασαμένη Λέοντα, ἐπει-
δὴ κατά πνα τύχην αὐτῷ συνίντησε, τὸ
μὲν περὶ πνύπως ἐφοβήθη, ὡς μικρὸς καὶ ἀπο-
δανεῖν. Ἐπειτα τὸ δεύτερον διασαμένην, πῶς
αὐτὸς κατεδάρριψεν, ὡς καὶ περσελδύσα δια-
λεχθῆναι.

Ἐπιμέτιον.

Ο μῆδος μηλοῖ, ὅπ πο συνίδεια καὶ τὰ
ρεβερά τὴν περιγυμάτων εὐπρόστα ποιεῖ.

Metaphrasis.

VULPES & LEO.

Vulpes nondum adhuc conspicata Leonem, cum per aliquem casum ei occurrit, primum quidem sic timuit, ut ferè moreretur: deinde secundum conspicata timuit quidem, non tam ut prius: tertio autem conspicata sic contra eum ausa est, ut accedens colloqueretur.

Affra-

Affabulatio.

Fabula significat, quod conversatio etiam terribiles res accessu faciles reddit.

Periphrasis.

Vulpes cum nunquam antea vidisset Leonem, quum ei casu quodam obvia facta esset, primum adeo territa est, ut parum absuit, quin vitam cum morte commutaret: deinde cum secundum vidisset eum, territa est certe, non tamen eo, quo prius, modo: tertio autem cum ipsum vidisset, ita audacter se adversus eum gessit, ut & accederet, & colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat conversatione terribilia quoque accessu facilia fieri.

Græcismi, Sententiae, Pbrasas, &c.

1. Θεᾶδει vel θεῶντος & Λέοντα. Videret, conspicere, vel conspicari Leonem.
2. Κατά πτνα πάχει. Græcismus. Casu quodam aut forte fortunā. Cic. 3. Συναντήσει πνι. Occurrere, obvium fieri vel esse,

esse, obviam procedere alicui. 4. Td ~~τε~~ πν. ille est quod ~~τε~~ των. Prīmō vel primū. 5. 'Ως μηρεύ ~~χ~~ ἀποδανεῖν. Græcismus. Ut tere, fermē, vel propemodum moreretur: ut parum aberat, quin vitā excederet, &c. Nota. Infinitivus sæpe ponitur loco conjunctivi, præcedente particulā ~~ως~~ vel ~~ως~~ pro ut pointā, ut hīc ἀποδανεῖν pro ἀποδάνη, ~~ως~~ enim particula hīc pro ut conjunctione causalī ponitur. Vid. Syntax. Possel. de infinitiv. reg. 2. & de participiis reg. 12. 6. Td θεύτερον. Secundō, vel secundā vice. 7. 'Εκ τείτη. Tertiō vel tertiatā vice. 8. Καταδρόπησαι τιν^θ idem est, quod δαρρήσαι κατά πν^θ. Fidenti esse animo, fiduciam sumere, audacter vel fidenter se gerere adversūs aliquem. 9. 'Ως ~~χ~~ τεστελθεται διαλεχθηται. Græcism. Ut etiam accedens colloqueretur, &c. Nota. Infinitivus διαλεχθηται hīc pro conjunctiv. διαλέχθη ponitur. Vid. 5. 10. Τὰ φοβερὰ την ~~τε~~ τρεγυμάτων. Est Græcismus, qui idem est, quod τὰ φοβερὰ τρεγύματα. Vid. III, 6. Res terribiles: vel ea, quæ terribilia, vel terrori sunt 11. 'Η συνίδεια ~~χ~~ τὰ φοβερά την ~~τε~~ τρεγυμάτων εὐτρέπτη ποιεῖ. Conversatiōne terribilia quæque accessu facilia redduntur. Seneca quodam loco ait. Consuetudo diffīllima quæque citō in familiaritatem adducit.

XIV.

'ΑΕΤΟΣ καὶ ΑΛΩΠΗΣ.

ΑΕΤΟΣ καὶ ΑΛΩΠΗΣ φιλιωθέντες, πλησίον ἀλληλων οἰκεῖν ἔγνωσαν, βεβαίωσιγ φιλίας ποιέμενοι τὴν συνήδειαν. Οὐ μέν ἐφ' ὑψηλῇ δέρμῃ τὴν καλιὰν ἐποξαῖο· οὐ δέ αἰλωπης ἐν ταῖς ἔγκυσι θάμνοις ἐτεκνοποιήσαιο. δῆτι γοῦν τὴν πόλιν τὸν Αλωπεκόν θερετήσαν, οὐ οἰστός τερφῆς ἀπορῶν, καταπλάσας δῆτι τῷ θάμνῳ, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀγαπάσας, ἔμα πῖς αὐτῷ νεοπτοῖς ἐδοινόσαῖο. οὐ δέ αἰλωπης ἐπαγελάθησα, καὶ τὸ περιχθέν μανθάνσα, καὶ τοσὲ πν δῆτι πελτὴν τῷ τέκνων λιώσαντι θεανάτῳ, δοσον δῆτι πελτὴν ἀμύνης απόρεω. χερσαία γένεσα πηνὸν μιώκειν ψυχή διά τε τοῦ μηδὲ καὶ πόρρων δᾶσα τυρθόν οὐ καὶ πῖς αἰμυνήσοις δέσιν εὔπορον, πελτὴν κατηρέστο· καὶ πόλλω δέ υἱερον αἷγά πνων ἐπ' ἀγρῷ θυόγνων, καταπλάσας οὐ οἰστός μέρος της τοιμάτων σὺν ἐμπύρεις ἀνθραξίνηρπασε, καὶ πάνταν νεοπτοῖαν ηγαγεν. ανέμεν δέ σφραδές πνεύσαντο τηνικαῦτα, καὶ φλοιός ανασθέσιοις, οἱ οἰστόδεις ἀπῆνες ἐπ' πυρχάνοντες, ὀπῆτερέτες εἰς γῆν κατέπεσον· οὐ δέ αἰλωπης δῆτιδεμάσα, οὐ δῆτι τῷ αἰτῷ πάντας κατίφαγεν.

'Επ-

Ἐπιμέλιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅποι φιλίαν φίλασπον-
δεύτες καὶ τὸν ἐκ τοῦ ὑπίκημένων φύγων π-
μωρίαν δι' ἀδέκειας, ἀλλὰ τὴν μὲν δέκας δικλι-
νίδιαν διακρίσσιμα.

Metaphrasis.

AQUILA & VULPES.

Aquila & Vulpes amicæ factæ prope se invicem habitare constituerunt, confirmationem amicitiæ facientes familiaritatem. Illa igitur super alta arbore nidum fixit. Vulpes verò in arbustis proximè *existentibus* vel *sitibus* filios peperit. Ad pabulum igitur aliquando vulpe profecta, aquila cibi egens, devolans in arbusta, & filios hujus abripiens unà cum suis pullis devoravit. Vulpes autem reversa & id, quod factum erat, edocta, non tantum super filiorum tristata est morte, quantum vindictæ inopiam : terrestris enim cum esset, volucrem persequi non poterat. Quare procul stans, id quod & *impotentibus* est facile, inimicam execrabatur. Non multo autem post, capram quibusdam in agro sacrificantibus, devo-

devolans aquila partem aliquam victimæ cum ignitis carbonibus rapuit, & ad nidum duxit. Vento autem valido flante tunc, & flammâ excitatâ, aquilæ pulli involucres adhuc cùm essent, assati in terram deciderunt, vulpes autem accurrens in conspectu aquilæ omnes devoravit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod amicitiam violantes, quamvis ab iis, qui affecti sunt injuriâ, fugiant ultiōnem ob infirmitatem, tamen diuinam vindictam non depellent.

Periphrasis.

Aquila & Vulpes initâ amicitiâ propè habitare decreverunt, amicitiam familiaritate confirmantes. Itaque aquila sublimi super arbore nîdum construxit. Vulpes autem in proximiis arbustis fœtus edidit. Cùm autem quodam tempore vulpes ad escam quæren- dam profecta esset, aquila cibi inopiâ labo- rans in arbusta devolavit, abreptosque vulpis partus pullis suis devorandos præbuit. Vulpes itaque reversa, & re, quæ facta fu- erat, cognitâ, non tam prolis morte est tristata, quâm potestate ad vindicandum sibi terre

terrestri, ac volucrem minus persequi valenti negata. Quamobrem cum procul staret, inimicæ, quod etiam cuivis infirmo ac viribus destituto animali haud difficile factu est, maledicebat ac mala imprecabatur. Haud longo autem post tempore, cum quidam capram in agro sacrificarent, volatilis delata partem victimæ cum igneis carbonibus abripuit, ac in nidum tulit. Cum autem vento tunc temporis vehementer flante flamma esset excitata, Aquilæ pulli, cum volare adhuc non possent, adusti in terram deciderunt. Vulpes vero postquam accurrisset, spectante aquilâ omnes devoravit.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui amicitiam violârint, licet eorum, quos læserint, ob impotentiam eorum ultionem evitent, supplicium talien dei non effugient.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. *Φιλίω.* Amicum vel benevolum reddo, facio; item concilio, &c. 2. *Οἰκεῖν πλησίον αλλήλων.* Græcismus. Habitare propè se invicem. Non procul à se invicem habitare. In proximo sibi invicem loco habitare:

tare: Vicinos, vicinas vel vicina esse. Redditur etiam omisā voce ἀλλήλων. Propè, vel in proximo habitare, *etc.* 3. Ποιεῖν βεβαιών φιλίας τὴν συνύδεσμον. Græcism. Amicitiam familiaritate confirmare, vel firmiorem reddere. 4. Πήξασθαι vel πήξαι, vel πηγυνύσαι τὴν καλασσὴν ἐφ' ὑψηλῷ, vel ὅπῃ τῷ ὑψηλῷ δένδρῳ. Figere, item, fingere vel construere nidum super alta, vel procera arbore. Cic. Volucres videmus sibi fingere atque construere nidos. 5. Τεκνοποιεῖσθαι vel τεκνοποιεῖν ἢ τοῖς ἔγγισα δαίμονοις. Est Græcismus, in quo subaudi particip. ἦστι vel κειμένοις, idemque est per periphrasin, quod ἢ τοῖς ἔγγισοις δαίμονοις, ubi adverbium ἔγγισα cum participio ἦστι vel κειμένοις subaudito usurpatur eleganter pro nomine adjectivo ἔγγισοις. Parere filios, vel partus, seu foetus edere in proximis arbustis. 6. Περελθεῖν, vel περιέχεσθαι ὅπῃ τῷ τομήν. Proficiisci, ire, vel discedere ad pabulum, pastum, vel cibum, *etc.* 7. Ἀπορεῖν τὸ τρόφιμον. Indigere escā: egere cibo, vel inopiam cibi laborare, *etc.* 8. Καλαπῆναι vel καρδίπασθαι ὅπῃ τῷ δαίμονι. Devolare in arbusta. 9. Ἀγαρπάζειν τὰ τὸ ἀλώπεκα τέκνα. Abripere vel auferre filios, vel partus vulpis. 10. Θοινάσθαι vel θοινάσθαι seu.

seu Σοὶ ἔγειρ πά τέκνα τὸν ἀλάπικον. Comedisse, devorasse, vel comedere, devorare
 vulpis foetus. 11. Μαδεῖν, vel μανδάνειν τὸν
 περιχόντιον. Discere, vel cognoscere id, quod
 factum est, vel rem. Μαδύσα τὸν περιχόντιον.
 Re cognitā. Vid. Isocrat. IV, 1. 12. Αγ-
 ἀδαι δὴ τῷ σῷ τέκνων δανάτῳ, καὶ τῷ τὸν
 ἀμύνειν απόφεν. Tristari, vel moestitia affici
 morte filiorum & vindictæ inopiā. Dolere
 ob prolis mortem & potentiam ad vindican-
 dum dubiam, vel negatam. Nota. τῷ α-
 πόφεν hic Atticè ponitur pro τῷ ἀπερίστῳ. Ad-
 jectiva enim neutra Atticè pro substantivis
 usurpantur. 13. Χερσαία ἔστι. Terrestris
 cum esset. Vid. Lucian. I, 4. 14. Οὐκ ὀιά
 περ. Non poterat. Est Græcismus in-
 signis, qui idem est per periphrasim, quod
 εκ ἐμύρατο. Vid. Lucian. II, 4. 15. Στῆνε
 πόρρωθεν. Stetisse vel stare procul. Vid.
 I, 1. 16. Καλαρρέας πῷ εχθρῷ καὶ τοῖς α-
 συνάζοις δέσιν εὔπολεσ. Inimico maledicere
 etiam infirmis est facile. 17. Θύειν ἀγέα
 επ' αγρῷ. Sacrificare capram in agro. 18.
 Ἀρπάζειν μέρον τῷ θυμάτων σὺν εμπύρεις
 αὐτοχεῖτον. Rapere partem victimæ cum
 carbonibus ignitis. 19. Αγειν πά δὲ τὸν
 νεοτητιάν. Ferre aliquid in nidum. 20. Ο-
 ἀρεμός σφόδρα πικένει. Ventus vehemen-
 ter flat. 21. Ο ἀνεμός εἰ τῷ τῷ αετῷ νε-
 οπίστι

οὐδὲ ολοχάντιον. Ventus in nido aquilæ flammam excitavit. 22. Ἀπῆρες αἰπεῖς. Involutes pulli aquilæ. 23. Καταπίθειν εἰς γῆν. Cadere vel decidere in terram. 24. Καταφάγειν πά. Comedere vel devorare aliquid. Ἡ Ἀλώπηξ τὸς αἰπεῖς κατέφαγε. Vulpes Aquilæ pullos devoravit. 25. Παρασπονθεῖν τὴν φιλίαν. Violare amicitiam. 26. Φεύγειν πρωτεῖαν ἐκ τοῦ ἀδικημάτων. Fugere ultiōrem ab injuriā affectis, vel ab iis, qui injuriā sunt affecti. 27. Διακρέειν vel διακρέειν τὴν δίκιαν. Repellere vindictam vel supplicium. Sententia. Οὐδεὶς δύναται τὴν δέιαν δίκιαν διακρέειν. Nemo potest divinum supplicium repellere.

XV.

ΑΕΤΟΣ Υ ΚΑΝΘΑΡΟΣ.

Ἄγαρος νῦν ἀετὸς μωκόμην Θ. περὶ κοίτης Καρδιάς κατέφυγε, μέρομην Θ. νῦν αὐτὸς σωθῆναι. Οὗ κάρδιαρ Θ. ἥξειν τὸν αἴτον μὴ ἀνελεῖν τὸν ιχθύην, ὅρκίων αὐτὸν κατὰ τὴν μεγίστην Διόδε, ή μὴν μὴ καταφεγγῆσαι τὸ μικρότερον Θ. αὐτὸν. Οὗ μετ' ὀργῆς τῆς πίερυης ράπτας τὸ κάρδιαρον, τὸ λαγωδὸν αἴρπαστας κατέφαγεν. Οὗ κάρδιαρ Θ. τὸ περιετεμένον

συναπόπτη, ὃς τὴν καλιὰν τύτου καταπα-
θεῖν, καὶ μὴ περσελθεῖν, ταῦτα τύτου καλακυ-
λίσας μέφεται. τῷ δὲ μεινὸν ποιησαμένῳ, εἴ-
τις τύτο τολμήσειε, καὶ μετεωρέτερος τόπος
τὸ μεύτερον νεοπόποιησαμένῳ, κακεῖ πάλιν ὁ
κάνθαρος τὰ ἵσα τύτον μέθηκεν. ὁ δὲ αἰστός
αμπυχανίσας τοῖς ὄλοις, ἀναβὰς ὅπερ τὸ Δία,
(τύτο γέ εἰρης ἐτοι) λέγεται) τοῖς αὐτῷ γόνοις
τὴν τείτην γονιὰν τῷ μὲν ὀλόντερον, τῷ δὲ φαῦ-
τα φεραδέμῳ, καὶ ἵκειται φυλάπτειν.
Οὐ κάνθαρος δέ τοι κόπεος σφαῖραν ποιήσας καὶ ἀ-
ναβὰς, ὅπερ τὸ κόλπον τὸ Δίος ταύτην καθῆ-
κεν. Οὐ δέ Ζεὺς ἀναστὰς ἐφ' ὃ τὴν ὄντον αἴ-
πολιναῖξαδαι, τὰ ὡὰ μέρριτεν ἐκλαδόνε-
νθος, τὸ κανθάρον πεσούσια. μαδαὶ δέ τοι περὶ
κανθάρος, δτι ταῦτη δέρχονται τὸ αἴτον αἴματόν
μηνθος. εἰ δέ μὴ τὸ κάνθαρον ὀκεῖνθος μόνον
ηδίκησον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Δία αὐτὸν ἡσεῖσος
περὶ τὸ αἴτον εἴπεν ἐλθόντα, Κάνθαρον ἐτοι τὸ
λυπτεῖσα, καὶ μὴ καὶ μίκατος λυπτεῖν· μὴ Σερ-
λόμηνθος δέ τὸ γένθος τὸ τὸ αἴτον σπανιδηντα,
συνεβέλεσε τῷ κανθάρῳ μιαλλαγὰς περὶ τὸ
αἴτον θέματα. τῷ δέ μη πειθομένῳ, ὀκεῖνθος
εἰς καιρὸν ἐτερον τὸ τὸ αἴτον μετέθηκε τοκε-
τον, πινίκα δὲ μη φαίνωνται Κάνθαροι.

Ἐπιμέτιον.

Οὐ μῆδος μηλοῖς αἱμενὸς καταφεγγοῦν,
λογι-

ΑΟΖΙΩΜΕΝΟΣ, οὐδὲντος ἔστιν, οὐδὲ παρηλαγ-
νεῖτο τοῦτο οὐντεῖν οὐτῆς ἐπαρμῆναι.

Metaphrasis.

AQUILA & SCARABEUS.

Apus ab aquila in fugam versus ad cubile Scarabei configit, petens ab eo servari. Scarabeus verò petebat aquilam non occidere supplicem, obtestans per maximum Jovem, videlicet ne despiceret parvitatem ejus. Illa autem in ira alâ percussit Scarabeum, & leporem cùm abripuisse, devoravit. Scarabeus verò & cum aquila simul volavit, ut nidum ejus disceret, & jam accedens ova ejus cùm devolvisset, fregit. Illâ autem grave existimante, si quis hoc ausus fuisset, & in altiori loco secundò nidificante, etiam illic rursus pariter hanc affecit. Aquila autem cùm inops consilii esset prorsus, ascendens ad Jovem, (illi enim sacra esse dicitur) in ipsius genibus tertiam foeturam ovorum posuit, deo ipsa committens, & supplicans custodire. Scarabeus autem stercoreis pilulam faciens, & ascendens in sinum Jovis eam demisit. Ob quam causam Juppiter surgens sumum excutere, etiam ova disjecit oblitus, quæ contrivit postquam ceciderunt. Cognoscens

scens, vel cum cognovisset autem a Scarabeo, quod haec fecit aquilam ulciscens vel ulturus. Non enim Scarabeum illa solum contumeliam affecit, verum etiam in Jovem impia fuit: ad aquilam dixit venientem, Scarabeum esse tristitiam inferentem & revera justè tristitiam inferre. Nolens igitur genus aquilarum rarescere, consuluit Scarabeo, reconciliationem vel pacificationem cum aquila ponere, vel constitueret. Hoc autem non obedienti, ille in tempus aliud aquilarum transmutavit partum, quando non appareant Scarabei.

Affabulatio.

Fabula docet nullum contemnere, cogitantes, quod nemo est laceffitus, qui non possit se ulcisci.

Periphrasis.

Lepus aquilam insectante in lustrum Scarabei profugit, rogans, ut ab eo servaretur. Scarabeus autem rogabat aquilam, ne occideret supplicem obtestans ipsam per maximum Jovem, ne scilicet contemneret parvitetem ejus. Ita vero irata ala feriit Scarabeum, & leporam arreptum devoravit. At Scarabeus tum aquilam volatu infecutus est, ut nidum ejus nō esset, tum jam profectus ova ejus

ejus devoluta disrupta. Illa autem cum grave existimaret, si quis hoc committere non dubitasset, ac in celsiori loco secundâ vice nidum extruxisset, & ibi denuò eundem in modum eam *damno* affecit. Sed aquila inops consilii penitus ad Jovem ascendit, (in ejus enim tutela esse dicitur) & in ipsius genibus tertiam ovoruin fœturam deposita deo ipsa commendans & supplicans, ut ea custodiret. Scarabeus autem pilulâ è stercore factâ ascendit, & in gremium Jovis eam dimisit. Juppiter vero cum surrexisset, ut simum excuteret, ova quoque projectit oblitus, quæ & contrivit dejecta. Cognito autem à Scarabeo, quod hæc fecisset ulciscendæ aquilæ causâ, (nam non modò Scarabeum illa injuriâ affecit, sed & in Jovem ipsam contumeliosa fuit) reversæ aquilæ ait Juppiter, Scarabeum esse, qui mœstitiaæ causa fuerit, & certè jure fuisse. Cum autem nollet, ut aquilarum genus raresceret, svasit Scarabeo, ut aquilæ reconciliaretur. Is autem cum non paruisset, Juppiter alio tempore aquilas parere jussit, cum Scarabei non existunt.

Affabulatio.

Fabula significat nullum contemnendum,
præ-

præsertim cùm non sit quisquam qui laceſſi-
tus se ulcisci nequeat.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Διώκεσθαι ωτό τινθ. In fugam verti
ab aliquo, scil. persequente. Ab aliquo
persequente fatigari: item expeti ab ali-
quo, &c. 2. Καλαφύγειν προς κοίτην καυ-
δάρις. Fugere, profugere, conferre vel
recipere se in lustrum Scarabei. 3. Σωθῆ-
ναι ωτό τινθ. Servari vel defendi ab ali-
quo. 4. Αξιζειν τινα. Petere vel rogare
aliquem. 5. Ανελεῖν τὴν ικέτην. Occide-
re supplicem: interficere eum, qui supplex
est, vel supplicat. 6. Ορκίζειν τινα χειρί-
μεζίσα Διός. Obtestari aliquem per maxi-
mum Jovem. 7. Καλαφεντῖσθαι vel καλα-
φενεῖν τὸ μικρότερός τινθ. Contemnere a-
licujus parvitatem. Despicere aliquem ob
parvitatem. 8. Οὗ μετ' ὄργης, subaudi ὄκ.
Illa verò (scil. aquila) in ira existens, pro-
irata. 9. Ραπίζειν τινα τῇ πέριξ. Per-
cutere vel ferire aliquem alà. 10. Αρπά-
ζειν χῇ καλαφάγειν τὸ λαγωόν. Rapere &
devorare leporem. 11. Συναπτῆναι, vel
συναφίπτειν τῷ αετῷ. Avolare, vel vo-
lare cum aquila, &c. 12. Ως καλαμαθεῖν,
ut disceret. Vid. XIII, 5. 13. Καλακυλίψ
χῇ

χὶ Διαφθείρειν τὰ ὄντα. Devolvere ac disrumpere ova. 14. Ποιήσασθαι περιενόν. Existimare aliquid grave. 15. Τολμῆσαι vel πολμᾶν περιενόν. Audere aliquid, *Etc.* 16. Κατέπι Atticè pro χὶ δηλί. 17. Νεοπόποιήσασθαι vel νεοπόποιεισθαι δηλί μετεωροπάτε τόπον. Nidificare vel extruere nidum in loco altissimo. 18. Διατίθεναι πηλὰ τὰ Ἰστα vel Ἰσως. Afficere aliquem pariter. 19. Αμηχανίσας πῆσ δλως. Inops consilii penitus. 20. Αναβαίνειν δηλί τὸ Δία. Ascendere ad Jovem. Ο αὔτος ανέβη δηλί τὸ Δία. Aquila ascendit ad Jovem. 21. Ιερόν τοῦ Διός. Sacrum esse Jovi. In tutela Jovis esse. 22. Τιθέναι τὸν τείτλον γονήν σχῆμα ὠῶν τοῖς Διός γόνοσ. Ponere tertiam ovorum fœtūram in ipsis Jovis genibus. 23. Παραδέδας περὶ θεῶν. Commendare, committere, vel servandum aliquid dare deo. 24. Φυλάπτειν τὰ ὄντα. Servare ova. 25. Ποιεῖν σφαῖραν κόλπου. Facere pilulam vel globulum è stercore. 26. Καθιέναι δηλί τὸ κόλπον τὸ Διός τὸν κόλπον σφαῖραν. Dimittere vel projicere in sinum Jovis pilulam steroris. 27. Εφ' ὅ. Ob quam causam: quamobrem, *Etc.* 28. Απολινάρειν τὸ οὐδον. Excutere fimum. 29. Διαρρήπτειν τὰ ὄντα. Projicere vel dejicere ova. 30. Συνθείβειν τὰ ὄντα. Conterere ova. 31. Μαθεῖν vel μανδάνειν περὶ τὸ καρδιά-

ps. Nota. *τοξός* idem est hīc, quod *απέ-*
Discere aliquid à Scarabeo. 32. *Δραῦν ταῦ-*
τα. Facere vel committere hæc. 33. *Α-*
μένται πνε. Ulcisci vel vindicare aliquem.
Pœnas repetere ab aliquo. 34. *Οὐ γέ μη-*
Non enim. Nota. Duæ negationes apud
Græcos vehementius negant, ut hīc & *μη-*
35. *Ἄδικεῖν πνε.* Injuriā aliquem afficere,
Et. 36. *Ἄτερσον* vel *ατέρετον* eis & *Δία.*
Impium esse in Jovein. 37. *Εἰπεῖν τι περι-*
τινα. Dicere aliquid alicui. 38. *Καὶ οἱ*
καὶ hīc affirmant ac asseverant, ut etiam sæ-
pe alibi, significantque, *Εἰ* certè, *εἰδίη,*
οmnino. 39. *Λυπεῖν τινα.* Contristare,
vel mœrore afficere aliquem. Tristitia vel
mœroris causam esse alicui. 40. *Τὸν οὐ* as-
θεῖν γένος σπανίζεται. Genus aquilarum
rarescit, vel rarum est & paucum. 41.
Οὐδαὶ τοξός τινα διαλαμβάνει. Græcismus
Vid. Isocr. I, 3. Reconciliari alicui: redire
in gratiam cum aliquo, Et. 42. *Μετατί-*
τένει τὸ πεπτὸν τὸν αστῶν εἰς ἐπεργναμένον.
Transferre vel transmutare partum aquila-
rum in aliud tempus. 43. Sententia. *Οὐ-*
δεῖς δέιν, οὐ περπλαναδεῖς τὸν αὐτὸν διανθέτιν
έπαυπτερον. Non est quisquam, qui
latus sit se ulcisci non queat.

Quodlibet exiguum sépe nocere potest.

ΑΗΔΩΝ δὲ δένδρῳ καθεζόμενη, καὶ τὸ εἰσιθός ἥσεν. ἴερες δὲ θεοσάμνωθεν, καὶ τεφρῆς ἀπορρήτης, συνειληφεν δημόσιον ἥδιον ταυτεῖδας μελλοσα, ἐδεῖτο τῷ ιέρει θεοντος μὲν βρωδῆναι· μηδὲ τῷ ιησούντι ἐν ιέρει θεοντος γαστρι πληρεύ· δεῖν δὲ αὐτὸν τεφρῆς προσδέμνειν, δὲ τὰ μείζω τούτῳ ὄργησαν ταυτεῖδας. Καὶ ὁ ιέρεις οὐσολαβεῖν, ἐπειν, ἀλλ’ ἔγινε ὑφεων ἀνέσιμη, εἰ τινὶ τούτῳ χρεῖον ἔτοιμη τροφὴν αἴρεις, τὰ μὴ φαινόμενά πω διάκονει.

Ἐπιμέτιον.

Ο μῆνθος μηλοῖ, δὴ τὸ τοῦ αὐτοῦ πάντας ὑπας αλόγησοι εἰσιν, οἱ δὲ ἐλπίδες πλεόνασσιν, τὰ τούτῳ χρεῖον προσέμμον.

Metaphrasis.

PHILOMELA & ACCIPITER.

PHilomela super arbore sedens de more canebat. Accipiter autem videns ac cibi indigens rapuit advolans. Quæ occi-

di futura, vel occidenda orabat accipitrem non comedи, vel ne comedederet: neque enim sufficientem esse accipitris ventrem im- plere: oportere autem ipsum escæ egenum ad majores avium converti. At Accipiter respondens dixit, Sed ego quidem demens essem, si in manibus paratam escam dimit- tens, ea quæ non videntur, persequar.

Affabulatio.

Fabula docet, quod plerique hominum ita sensus expertes sunt, qui propter spem ma- jorum incertorum, quæ in manibus sunt, amittunt.

Periphrasis.

Cùm Philomela super arbore quadam se- deret, ac cantum, prout ipsi mos est, ede- ret, accipiter eam vidi, ac cibo egens cùm advolasset, repente corripuit. Quæ cum Occidenda ac interitura esset, accipitrem precibus petebat, ne eam devoraret: ne- que enim se ad ventrem accipitris imple- dum sufficere; sed eum cibo egentem ad maiores aves converti debere, ait. Acci- piter autem cùm responderet, inquit. At ego certè amens essem, si eo, qui in mani- bus

bus paratus est, cibo dimisso, ea quæ mi-
nus video, persequi contendem.

Affabulatio.

Fabula significat plerosque homines eodem modo esse inconsultos, qui spe majorum, quæ in eerta, quæ in manibus habentur, amittant.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Κατέζεδαι ὅπῃ δένδρῳ, Sedere super arbore. 2. Κατὰ τὸ εἰωδός. Est Atticismus. Atticè enim adjectiva neutra pro substantivis usurpantur. Pro more: prout mos est: prout consverat, vel consvererat. 3. Θεᾶδαι τὴν Ἀνδόνα. Videre Philomelam seu Lusciniam. 4. Ἀπορεῖν τὸ τροφῆς. Laborare inopiā cibi, &c. 5. Εὐλλαμβάνειν τινά. Comprehendere, vel corripere aliquem. 6. Ἀναιρεῖσαι μέλλοσα. Græcism. Vid. Isocrat. IV, 2. Occidenda, interimenda, &c. 7. Δεῖσθαι τινός. Orare aliquem, &c. 8. Βρωδῆναι (à βρώσκω) ψέστο τινός. Comedi vel devorari ab aliquo. 9. Ἡ Ἀνδών ἡντεῖστιν ικανὴ τὴν ιέ-
εραν ταστικανησσην. Philomela non sufficit ad implendum accipitris ventrem. 10.

Τὰ μεῖζα vel μεῖζονα τῷ μὲν ὄργεων. Græcism.
 Vid. Isocrat. VI, 5. Majores aves. 11. Ἀφένται τῷ μὲν τῷ χερσὶν ἐτοίμησι τροφῶν. Di-
 mittente cibum, qui in manibus est paratus.
 12. Διώκεντα μὴ φαινόμενα. Persequi
 ea, quæ non videntur. 13. Ἀλόγιστοι τῷ
 αὐτῷ πόπον. Vid. Isocrat. VI, 5. Homines
 inconsulti. 14. Προσέτεντα τῷ τῷ χερσὶ, sub-
 audi ὄντα. Amittere ea, quæ in manibus
 sunt. 15. Sententia. Ἀλόγιστοί εἰσιν, οἱ
 δι' ἐλπίδα πλειόνων ἀδίλων, τὰ τῷ χερσὶ^ν
 προσέμελνοι. Stulti sunt, qui spe majorum,
 quæ incerta ac dubia sunt, ea, quæ in mani-
 bus habentur, amitterunt.

XVII.

ΑΛΩΠ' ΠΗΞ καὶ ΤΡΑΓΟΣ.

Αλώπηξ καὶ τρέχυθε διλῶντες εἰς φρέαρ
 κατεβισαν. μῆτρας τὸ πεῖν, τῷ τρέχει
 σκεπτομένη τὴν αὐλοδόν, οὐ ἀλώπηξ ἔφη, θάρ-
 σει, χερπίσαν τι καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτη-
 ῥίαν ἐπινενόηκε· εἰ γὰρ ὅρπηθε σανδεῖς τῷ
 ἐμπροσθίστε τῷ ποδῶν πέμποντοί χωρεοσερεύσδες,
 καὶ τὰ κίρρητα ὄμοιοις εἰς τῷ μετρεοδεν κλινεῖς,
 αναδραμάτσα διὰ τὸ σῶν αὐτὴν γάστρα καὶ κε-
 ράτων, καὶ ἔξω τῷ φρέατι ἐκλειστεν πιθησα-
 ται, καὶ σεμένη τῷ τοιούτῳ ανασπάσσει τοιεῦθεν, τῷ τρέχει

τεργύς τρέστηκε ἐποίμας νέαπεποκλέψε, εἴτε
εἴπη τὸ φρέσι οὐτοις ἐκπιδίσσει, εὐκοίτε
πει τὸ σόμιον ἡδομένην οὐ τεργύ οὐτοις
ἐμέμφειο, οὐς τεργεβαίνουσαν τὰς συντίκτι-
ντος ἀλλ' εἰ τοσαύτας, εἴπε, φρέσιας ὀκέντησον,
οὐ πόσας οὐ τῷ πώγωνι τείχας, οὐ περπέλη^ν
αὐ κατέβησ, πεινὴ τὴν ἀνεσθησίαν.

Ἐπιμέλιον.

Οὐ μᾶς οὐλοῖ, οὐπέ τοι καὶ τὸ φρέσιμον
ἄνδεια μὲν περπέλην τὰ τέλη σκοτεύσαται τὸν
τεργεμάτων, εἰδὲ τοις αὐτοῖς ἐγχειρεῖν.

Metaphrasis.

VULPES & HIRCUS.

Vulpes & Hircus sūtientes in puteum
descenderunt. Post potum autem hir-
co indagante ascensum, Vulpes ait, confi-
de, utile quid, &c. in utriusque salutem ex-
cogitavi: si enim rectus pro recte positus
vel status anteriores pedum parieti affixeris
vel impresseris, & cornua similiter in ante-
riorem partem inclinaveris, porturcos per
tuos ipsa humeros & cornua, & extra pute-
um illinc exiliens, etiamne post hoc extra-
ham hinc. Hirco autem ad hoc prompte

subserviente ; illa è putoe ita exiliens exultabat circa os læta : hircus autem ipsam accusabat tanquam transgressam conventiones. Illa verò, sed si tot, inquit, mentes possideres, quot in barba pilos, non priùs descendisses, quām ascensum considerāsset.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quòd ita etiam prudentem virum oportet priùs fines considerare rerum, deinde sic ipsas aggredi.

Periphrasis.

Vulpes & Hircus cùm siti premerentur, in puteum quendam defilierunt. Sed postquam biberunt, ac Hircus egressum invenire non posset, Vulpes inquit, Bono sis animo, rem quandam utilem, & utriusque nostrum Saluti profuturam inveni : si tu nunc rectus steteris, pedibúsque anterioribus parieti adhæseris, ac cornua pariter in anteriorem partem flexeris, cùm percurrerim ipsa per tuos humeros & cornua, & extra puteum illinc exiluerim, & te postea educam hinc. Ab Hirco autem ad hoc promptè officio præstito, illa cùm è putoe sic exiluisset, triumphabat circa puteum gaudio

gaudio elata. Hincus autem ipsam perfidias
damnabat, quod pactum violavisset. Illa
verò ad eum dixit. Si tantà sapientiā præ-
dictus es, quantà pilorum multitudine
barbam refertam gestas, non ante illuc de-
scendisses, quām egressum planè vidisses.

Affabulatio.

Fabula significat, sic prudentem virum,
dēbere priūs fines altiūs considerare rerum,
deinde sic ad eas accedere, &c.

Græcismi, Sententiae, Phrasēs, &c.

1. Καταβαίνειν εἰς φρέαρ. Descendere vel
devenire in puteum. 2. Μετὰ τὸ ποτόν. Est
Græcismus, qui per petiphrasin idem est,
quod μετά τὸ ποτόν vel τὸν πότην. Vid VI, 13.
Post potum: hausto potu: postquam bibe-
runt, &c. 3. Σκέπτεσθαι τὸν αὐτόδον. Con-
siderare, despicere, vel videre ascensum.
4. Ἐμπειρονέαν, vel διδυοῖν τι εἰς τὸν οὐ-
τείαν. Excogitare, vel cogitando invenire
aliquid ad salutem, &c. 5. ὉρδιΘετικόν.
Rectus stetit. 6. Περορεῖσθαι τὰς ἐμπει-
ραῖς τὴν ποδῶν πολὺ τοιχῷ. Fulcire, vel su-
stentare anteriores pedes pariete: adhære-
re pedibus anterioribus parieti, &c. 7. Κλί-

νεν τὰ κέρατα εἰς τὸ μπροστέν. Subaudi μέ-
 γθ. Inclinare, flectere, vel vertere cornu
 in anteriorem partem. Nota. Τὸ μπροστέν. Atticè per crasim dicitur τὸ ξυ-
 προστέν. Subintelligitur hīc μέγθ. Arti-
 culus enim adverbio præpositus vult aliquod
 commodum substantivum vel participium
 subintelligi. 8. Αναδέχμενον διὰ τὸ τὸ τρέ-
 γγα γεωτανού καὶ κερατων. Percurrere per hu-
 meros & cornua Hirci. 9. Παρδάνη ξένω τὸ
 φέατθ. Exilire extra puteum. 10. Α-
 ναστᾶν πινα όν φέατθ. Extrahere ali-
 quem ē puteo. 11. Τηπρεπόσαδας, vel
 νανηρέσσην ἐτοίμως. Præstare officium
 prompte. 12. Εκπιδάν τὸ φέατθ. Ex-
 ilire ē puteo. 13. Σκυρτῶν περὶ τὸ σέμιον
 τὸ φέατθ. Salire, vel exultare circa os
 putei. 14. Μέμφεσατι τίνα. Accusare, in-
 cusare, vel damnare, aliquem, Ἐ. 15.
 Παρραγγαίνεν τὰς ουνδίκας. Transgredi
 conventiones, vel conventum. Cic. Violare
 pactum. Non stare promissis: Non servare
 fidem, Ἐ. 16. Εκκήσαδας vel οκκήσα-
 φέατας. Possidere mentes. Præditum esse
 mente, vel sapientiā, Ἐ. 17. Εκκήσαδας
 πολλὰς καὶ πολλαῖς τείχας. Possidere
 vel habere multos in barba pilos. Habere
 vel gestare barbam multis pilis refertam.
 18. Σκέψαδας vel οκκήσαδας πνον οὐδον.

Con-

Considerare ascensum, vel viam ascendendi, vel ad ascendendum. 19. Σκοπῖν τὰ τέλη τῶν θεραπευτῶν. Considerare rerum finem. 20. Εὐχειρεῖν τοῖς θεραπευταῖς. Aggressores, &c. 21. Sententia. Τὸν φρέγνυμον ἀγράφα δεῖ τερψθεν τὰ τέλη τῶν θεραπευτῶν σκοπῖν, εἰδούς ὅτις αὐτοῖς ἐγχωρεῖν. Vixum prudentem oportet prius considerare fines rerum, teneinde ita das aggredi.

XVIII.

ΑΛΩΠΗΣ. καὶ ΒΑΤΟΣ.

Αλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνει, ἐπειδὴ ὁλιθίσασα καταπίπειν ἔμελλεν, ἐπλάσειο πρὸς Βοῶντας βάτος καὶ δὲ τὸν πόλεας ἐπὶ τοῖς ἀκείνυτος κάνθροις αἰμάζασα καὶ ἀλγύσασα πρὸς αὐτῶν εἶπεν, οἴμοι, καταφυγῆσάν με γε ἐπὶ σὲ ὡς ἐπὶ βοῶν, σὺ χειρον διέδηκας. ἀλλ' ἐσφαλης, οὐδὲ αὕτη, φησίν οὐ βάτος, ἐμὲ βελοῦσα δηλαβέδας, οἵτις πάλιον σπλαγχνίσαρεται εἰσέσθαι.

Ἐπιμέλεια.

Ορεύσθαι μήδοι, οὐτὶ τελεῖς καὶ τὸν θράσσον μεταποιεῖς θεούβολος, τούτος τούτος τὸν ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυλος.

Metas-

VULPES & RUBUS.

Vulpes seperi concidens, cùm lapsa casura erat, apprehendit ad auxilium rubum. Quare pedes inter illius aculeos laccerans & dolens ad eam dixit, Hei mihi, confugientem me enim ad te tanquam ad auxiliatorem pejus tractasti. Sed errasti, heus tu, inquit rubus, me volens apprehendere, qui omnes apprehendere consuevi.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod sic etiam hominum stulti sunt, qui ad auxiliatores accurgunt, quibus injuriā afficere magis inficuntur.

Periphrasis.

Vulpes sepe consensā, cùm lapsa esset, accederet, rubum in adjutorium apprehendit. Quamobrem cùm pedibus suis illius aculeis lacceratis doleret, ad eam dixit, Hei mihi! confugi enim ad te tanquam ad auxilium aliquid, sed tu mihi male tractasti. At rubus

bus inquit, heus tu! errasti, qui me apprehendere voluisti, qui omnes apprehendere soleo.

Affabulatio.

Fabula significat eodem modo etiam homines esse stultos, qui ad eos auxilii gratiam accurrunt, quibus magis injuriā afficere naturā insitum est.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀναβαίνειν φεγγύον. Conscendere, vel ascendere sepem, vel septum. 2. Καταπίπειν ἔμελλεν. Græcismus. Cadere futura erat, pro casu erat. Vid. Isocrat. IV, 2. 3. Ἐπλαθέσθαι, vel ὅπλαμβάνεσθαι τὸ βάτυ τεργές τὸν βούθειαν. Apprehendere, vel arripere rubum in adjutorium. 4. Αἰμάσθειν, vel αἰμάτειν τὸν πόδας ὅπι τοῖς βάτυ κένθεσι. Lacerare pedes aculeis rubi. 5. Καταφύγειν ὅπι πνα, ὡς ἐπὶ βοσκόν. Conflugere ad aliquem tanquam ad auxiliatorem. 6. Διαλιθέσθαι πνα χεῖρον. Græcismus. Afficere, vel tractare aliquem pejus, vel male. 7. Sententia. Ἡ βάτος πάντων, τὸ ἔποντος ὅπλασθερον, ὅπλασθεστε. Rubus omnes, qui se apprehendunt,

hendunt, apprehendere solet. 8. Sententia.
Μάταιοι τὸν αὐτρούπων εἰσὶν, οἵσι βούδιος
ωφεστέχουσιν, οἵσι τὸν αδικεῖν ἔμφυτον. Stulti
sunt, qui ad eos auxilii gratiā accurrunt,
quibus nocere naturā insitum est.

XIX.

ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

ΑΛΩΠΗΣ ἐν παρόδῳ ληφθεῖσα, καὶ ἀπεκό-
πισθεῖσα τὸν πατέρα μιαδράσα, αἰσιωτον νό-
αισχύνης ἡγεῖτο τὸν βίον. ἔγνω ἐν καὶ τὰς ἀλ-
λας ἀλώπεκας τῷ αὐτὸν νεδεπτοσας, ὡς ἐν
τῷ κοινῷ πάθει τὸν ἴδιον συγκαλύφειν αἰ-
σχύνην, καὶ δὴ πᾶσας ἀπορίσαντα, παρῆγε-
τας τὸν ἀποκόπειν, ὡς ὅτι ἀπερπίσ μόνον
τύπο τὸ μέλος ὅγ, ἀλλὰ καὶ τὸν βαρύ
ωφεστέχουσαν. οὐπολαβεῖσα δὲ περι αὐτὴν εἴ-
πεν, ὡς αὕτη, ἀλλ' εἰς τὸν τοῦτον ωφεστέρεον,
καὶ τὸν ἡμῖν αὐτὸν συνεβέλενες.

Ἐπιμύθιον.

Ο μέλος, δηλοί, οἵ ποντοι τῷ αὐ-
τρούπων, καὶ δι' εὐρεσαντὸς πρὸς τὰς μίλας
παντὶς αυμβυλίας, διὰ τοῦτο αὐτοῖς απο-
φέον.

Metra.

Metaphrasis.

V U L P E S.

Vulpes laqueo capta, & abscissa caudâ evadens, non vivendam præ pudore putabat vitam. Dec̄avit igitur etiam alias vulpes hoc ipsum hortari; ut publico incommodo suum tegeret pudorem. Et jam omnes congregans hortabatur caudas absindere, quod non indecorum tantum hoc membrum esset, verum etiam supervacaneum onus suspensum. Respondens autem quædam illarum ait. Heus tu! verum si tibi hoc non conduceret, haud nobis idem consuleres.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod pravi hominum non propter benevolentiam ad eos, qui prope sunt, faciunt consilia, sed propter id, quod ipsis utile est.

Periphrasis.

Vulpes cum laqueo capta, & caudâ resectâ liberata fuisset, moriendam sibi præ igno-

Ignominia existimabat. Induxit itaque in animum & aliis vulpibus hoc idem persuadere, ut communi malo suum celeret dedecus. Omnibusque jam in unum congregatis svadebat, ut caudas abscinderent, quod non indecens solum hoc membrum esset, sed & supervacuum ac inane onus appendunt. Cum autem responderet quedam ex illis, dixit, Heus tu! nisi tibi hoc utile foret, nobis de eo faciendo consilium non dares.

Affabulatio.

Fabula significare videtur pravos homines non benevolentia in propinquos consulere, sed propter suam ipsorum utilitatem.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Λιφθῆναι εν παγίδῃ. Capi laqueo.
2. Ἀποκόπειν τὴν ψεγίν. Abscindere, resecare, vel amputare caudam.
3. Ο αβίωθει. Vita dolore plena, acerba, injuncta, non vivenda, &c.
4. Νυδεῖσθαι τινα. Consulere aliquid alicui.
5. Συκλύπειν τὸ ιδεον αἴσχυνθειν κοινῷ πάθει. Tegere, abscondere, occultare, vel celare proprium dedecus communi malo.
6. Ανθροίζειν

Θροίζειν τὰς Ἀλώπεκας. Congregare vul-
pes. 7. Τὸ ἀπρεπὲς μάλΘ. Indecens, vel
indecorum membrum. 8. Προσαρθρᾶν τὸ
πεπλὸν βάρθ. Appendere onus superva-
cuum, ἔτc. 9. Προσφέρειν τινί. Condu-
cere, vel prodesse alicui. 10. Συνελεύειν
πί τινι. Consulere alicui. Consili-
am dare alicui de aliqua re. 11. Ἡ εὔνοια
πρὸς τὸν πέλατον. Subaudiō ὄντας. Benevo-
lentia in eos, qui propè sunt, id est, in pro-
pinquos. 12. Ποιεῖν συνελίας. Græcism.
Vid. Isocr. I, 3. Consulere. 13. Τὸ συμ-
φέρον. Utilitas. Nota. Sæpe concretum
seu adjectivum cum articulo neutrius gene-
ris pro substantivo seu, ut vocant, abstracto
habetur. 14. Sententia. Οἱ πονηροὶ τῷ αὐ-
θεῷ πονοῦν τὰς συμβολίας διὰ τὸ αὐτοῖς συμ-
φέρειν αὐτὶ τοισθνται. Pravi homines semper
propter suam utilitatem consilium dant.

XX.

ΑΛΩΠΗΞ καὶ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Α Λώπηξ καὶ κροκόδειλος ἡμφιστήτων πε-
ρὶ εὐγνωμίας. πολλὰ δὲ τὰ κροκοδείλων
χρήσαντα περὶ τὸν περιγράμμων διεξιόνθ
λαμπρότερος. ὡς γεγυμνασταρχικότων, οὐδὲ
λώπηξ ψαλαβίσσα, οὐ τὰν, εἴπεν, ἀλλα
καῦ

(66)

καὶ μὲν λέγως, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δερμάτων γε φείρεις,
οὐ, οὐδὲ παλαιῶν ἐπῶν εἰς γενικατάτην Θ.

Επιμένιον.

Οὐδὲν διλαῖ, ὅτι τὸν λευκόνεντα
δέσμῳ ἐλεγχός τὰ πράγματα πίνεται.

Metaphrasis.

VULPES & CROCODILUS.

Vulpes & Crocodilus contendebant de nobilitate. Multa autem Crocodilo superba de progenitorum narrante splendore, tanquam eorum, qui principes exercitationum fuerunt. Vulpes respondens, οὐ αμίce, dixit, sed si ipse nihil dicas, tamen ex ute videris, quam antiquis temporibus sis exercitatus.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod mentientium virorum reprehensio res sunt.

Periphrasis.

Vulpi cum Crocodilo contentio exorta erat

erat de generis nobilitate. Cùm autem Crocodilus plurima superbè jactasset de Genitorum suorum dignitate, quòd exercitationum principes fuerint. Vulpes responsum dans, Ô amicissime, inquit, licet hoc tu quidem non dixeris, ex tua tamen pelle apparet, quām multis annis in exercitatione versatus.

Affabulatio.

Fabula significat mendaces viros res ipsas redarguere.

Græcissimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀμφισβῆτη πρὶν εὐγνοίας. Contendere vel certare de nobilitate, vel generis claritate ac dignitate. 2. Διεξίναι πολλαὶ πρὶν τὴν ταχείαν λαμπρότητα. Narrare, differere, vel jactare multa de progenitorum splendore vel dignitate, &c. 3. Ωτὰς, contracte pro ὡταῖς voc. Dor. pro ὡταῖς, ab ὡταῖς, εἰς, ὁ, socius, amicus. 4. Φαινεσθαι ἀπὸ τῆς δέρματος ἐπὶ παλαιῶν ἐπῶν γεγυμνασμένοις οἱ. Videri è cute antiquis temporibus, vel à multis annis exercitatum esse. 5. Sententia. Τῶν λαυδομένων ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰς φεύγουσας πίνεται. Viros mendaces res ipsa redarguit, &c.

XXI.

'ΑΛΩΠΗΞ.

ΑΛΩΠΗΞ εἰς οἰχίαν ἐλθόπα τόπονειτό, καὶ
ἔκαστα τὸν αὐτὸν σκευῶν περευνωμένην,
εὗρε καὶ κεφαλὴν μορμολυχίας εύφυῶς κατε-
σκευασμένην· οὐδὲ καὶ αὐδάλαβεσα τὴν χερσὸν,
έφη, οὐδὲ κεφαλὴν, καὶ εὐχεφαλον τοκεῖται.

'Επιμύθιον.

Ο μῆνθος περὶ αὐδῆς μεταλοπεπτῆς
μὴν τῷ σώματι, καὶ τὸ φυγῆν αλογίσεις.

Metaphasis.

V U L P E S.

Vulpes in domum profecta mimi, & sin-
gula ipsius vasorum explorans invenit
& caput larvæ ingeniosè fabricatum: quod
etiam accipiens manibus, dixit, o quale
caput, & cerebrum non habet.

Affabulatio.

Fabula adversus viros magnificos quidem
corpore, quoad animum vero inconsultos.

Persi-

Periphrasis.

Vulpes quondam domum mimi ingressa, cùm unumquodque vas ejus esset perscrutata, reperit caput larvæ, non sine arte effectum. Quo & accepto manibus, ait, O quām egregium caput est, & cerebro caret.

Affabulatio.

Fabula in eos est dicta viros, qui corpore quidem sunt eximii, animo verò inconsulti.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐλθεῖν vel ἐρχεῖν εἰς οἴκων ψυχεῖται. Venire, vel proficisci in domum Mimi. Nota. Mimus est, qui dicta factaque aliorum, & gestus quadam cum lasciviâ & obscenitate imitatur. Quod si quis id ipsum versibus faciat, & is Poëta mimus erit, & versus quoque mimi dicentur, &c. 2. Διερευνᾶν τὰ σκεύα, vel contracte σκεύη. Explorare, perlustrare vel perscrutari vas. 3. Τὰ ἔκαστα τὰ σκευῶν. Græcismus, qui per periphrasin idem est, quod τὰ ἔκαστα σκεύη. Singula vas, &c. 4. Ή κιφαλὴ μορ-

μοριολυκίτε εύφυϊς πατεσκευασμένη. Caput larvæ ingeniosè, vel magnâ arte fabricatum vel effectum. 5. Ἀναλαβεῖν vel αὐαλαμένειν τὴν κεφαλὴν ἐπί χεροῖ. Accipere vel assumere caput manibus. 6. Οὐκ ἔχειν ἔγκεφαλον. Non habere cerebrum: carere cerebro. 7. Μεγαλοπρεπῆ εἶ τῷ σώματ. Magnifico vel eximio esse corpore. 8. Αλόγιστον εἶ καὶ τὴν ψυχὴν. Græcisimus. Inconsulto esse animo. 9. Sententia. Τῷ μὲν σώματι μεγαλοπρεπής, καὶ ὃ τὴν ψυχὴν ἀλόγισθ. Corpore magnificus, animo inconsultus.

XXII.

ΑΝΘΡΑΚΕΤ' Σ χ γναφετ' Σ.

ΑΝθρακεύς δῆτι πνΘ οἰκῶν οἰκίας, ἢξει καὶ γναφέα παραγγέλματον αὐτῷ συνοικῆσαι, οὗτος γναφεὺς οὐσολαβών, ἔρη, ἀλλ' οὐκ ἀν τόπο ουναίμια ἔτειται πατέξαι. Μέδια γε, μήπως ἀπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτος ασβέλης πληρεῖς.

Ἐπιμένειον.

Ομῆδε οὐλεῖ, οὐτον τὸν τοπομοιον ακοινάνετο.

Μεταπ.

*Metaphrasis.***CARBONARIUS & FULLO.**

Carbonarius in quadam habitans domo, regabat & fullonem accedentem secum cohabitare. At fullo respondens dixit, sed hoc non possem ego facere: timeo enim, ne forte, quæ ego dealbo, ipse fuligine replicas.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod omne dissimile est insociabile.

Periphrasis.

Carbonarius cum in domo quadam habitaret, fullonem, ut ad se accederet, & unam secum habitaret, rogabat. Fullo autem cum responderet, ait. At ego hoc facere non audeo, metuo enim, ne tu, quæ ego dealbaturus sum, fumi nigrâ materie inficias.

Affabulatio.

Fabula significat, res naturâ dissimiles non posse commodè simul stare.

Gra.

Græcissimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Οἰκεῖν δῆ τινος οἰκίας. Habitare in quadam, vel aliqua domo. Inhabitare vel incolere aliquam vel quandam domum. 2. Ἀξεῖν τινα_ συνοικῆσαι. Rogare aliquem cohabitare, vel ut cohabitet. 3. Συνοικῆσαι vel συνοικεῖν τινι. Habitare cum aliquo, &c. 4. Οὐ δύνασθαι παρεῖναι. Non posse aliquid facere. 5. Λευκάνειν τί. Dealbare, album reddere vel colore albo aliquid obducere, &c. 6. Πληρῶν πάσχολης. Implere aliquid fuligine, &c. 7. Sententia. Πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινωνῆτον. Omne dissimile est insociabile. Res naturā dissimiles non possunt commodè simul ac unā stare. Simile simili gaudet.

XXIII.

ΑΛΙΕΓΣ.

Αλιεῖς ἐλον σαγίνικε. βαρεῖας ἢ αὐτῆς
τύποις, ἔχαιρον καὶ ἐσκίρτων, πολλὴν τοι
τὸ ἄγρειν νομίζοντες. οὐδὲ δὴ τὸ οἵενος ταύ-
την ἐλκύσαντες, τοῦ μὲν ἰχθύων εὖρον ὀλί-
γος, λίθον δὲ αὐτῇ παμπαγέδη, ἀδυμένη
τρέξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον τοῦ τοῦ ἰχ-
θύων

τούσιν ὀλιγότηπ, ὅσον ὅπ x, πάντας τὰς
πειλίφασιν. οὐδὲ περὶ αὐτοῖς πρεσβύτερος
εἶπε, μὴ ἀχθώμενα, ἀλλ᾽ ἐταῖξε τῇ γῇ οἰδη-
νῇ, οὐδὲ ἔοικεν, αἰδελοφός οὖν οὐ λύπη x γίνεται
εἰδεις τοσαῦτα πρεσβύτερος, πάντως πάχε,
λυπηθῆναι.

Ἐπιμέτιον.

Ο μῆτρα μηλοῖ, ὅπερες λυπεῖσθαι δῆτα
τὸ ἀποτυχίας.

Metaphrasis.

PISCATO R E S.

Piscatores trahebant sagenam: gravi au-
tem existente lætabantur ac saltabant,
multam esse prædam arbitrantes. Quin
vero in littus eam trahentes piscium quidem
invenerunt paucos, lapidem vero in ipsa in-
gentem, tristari cœperunt & mœcerere non
tam de piscium paucitate, quam quod &
contraria ante mente conceperunt. Ubis
autem inter ipsos senior dixit, Ne tristemur
οἱ sodales; nam voluptati, ut videtur foror
est tristitia: & nos igitur oportebat tantum
ante lætatos omnino aliqua in re etiam
tristari.

E

Affabu-

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod non oportet tristari spei frustratione.

Periphrasis.

Piscatores trahendo ducebant verriculum: quod cum gravè foret, gaudebant ac exultabant multum inesse prædæ existimantes: sed cum in littus ipsum traxissent, piscésque paucos quidem, sed lapidem in eo permagnum reperiissent, tristitia ac moerore perturbari coeperunt non tam piscium paucitatem, quam quod contraria ante animo præsumpserant. Quidam autem natu grandior inter eos, ait. Ne ægrè feramus, o socii, hanc rem; nam voluptatis, ut aiunt, comes est dolor: & nos ergo æquum erat ante lætitiam affectos aliquā tristitiam conturbari.

Affabulatio.

Fabula significat nos non debere frustratam spe tristari.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐλθεῖν vel ἀπεῖν τὸν οὐγῆνικον. Trahere

here verriculum. 2. Νομίζειν ή πολλή
 ἀγρον. Existimare vel putare magnam
 esse prædam, vel multum esse præda. 3.
 Ἐλκύσαι vel ἐλκύειν πολλὴν ἵχθυων ἀγρον.
 Trahere magnam piscium prædam. 4.
 Εὑείσκειν vel εὑρεῖν ὀλίγας τῷ ἵχθυων.
 Græcism. Vid. Isocrat. VI, 5. Invenire
 paucos pisces. 5. Εὑρεῖν λίθον εἰς τῷ σεμι-
 νῷ παριμεγέδῳ. Invenire permagnum in-
 ver-
 riculo lapidem, vel saxum. 6. Ἀδυμεῖν καὶ
 ἀλύειν δὲ τῷ σῷ ἵχθυων ὀλιγότητι. Tristari
 & mœrere paucitate piscium. 7. Περιστρέ-
 λυφέναι τάναγρα. (Atticè pro τὰ ἔνταξις.)
 Concipere vel præsumere ante, vel prius ani-
 mo contraria, vel ea, quæ contrarium sortita
 sunt eventum. 8. Εἰς δὲ περὶ τὸν h̄ic Atticè
 per pleonasnum additur. 9. Πρεσβύτερος
 εἰ αὐτοῖς. Grandior natu inter eos, vel
 ipsos. 10. Τῷ ἡδονῇ αἰδηλοφῇ ἔστιν οὐ λύπη.
 Voluptatis soror est tristitia. Dolor est co-
 mes voluptatis. Vel voluptatis comes est
 dolor. Voluptatem dolor comitatur. Post
 gaudia flebis, &c. 11. Λυπηθῆναι π. Tri-
 stitiā affici in aliqua re. Nota. Hic potest
 subaudiri κατά. 12. Sententia. Οὐ δέη λυ-
 πηθῆναι διὰ τὸ ἀποτυχεῖσ. Non oportet tri-
 stari spe frustratā. Non mœrendum est re-
 bus spei votōque contrariis, &c.

XXIV.

ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

ΑΝίς πις ἀποδημώσας, εἴτα δὲ πάλιν περὶ τὴν ἔστησην ἐπαγελθῶν, ἀλλά τε πολλὰ σὺν σιαρόεσσι ὑνδρεσσαῖς χώραις ἐκόμιπατε, καὶ μὴ κἀν τῇ Ρόδῳ πεπιδημήσας πίδημα, διον ὅδεις σὺν ἐπ' αὐτῷ μυνατὶς ἀν εἴπι πιδημαῖς περὶ τῷ καὶ μάρτυρες τὰς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν τὸ χειν. τῷ δὲ παρόντων πις ψαλαβῶν, ἔφη, φέτος, εἰ αἰλιθὲς τῷ τέστιν. ὅδὲν δεῖ σοι μαρτύρων ἴδε τὸ Ρόδος, τὸ δὲ καὶ πίδημα.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι μηλοῖ, ὅπεραν μὴ περιχειρῶν τῷ περίγυματῷ ἀπόδηξις ἦ, πᾶς λόγος πεπίθεος δέτιν.

Metaphrasis.

IAC TATOR.

VIR quidam peregrinatus, deinde vero ad suam regionem rediens, aliaque multa in diversis fortiter se gessisse locis jactabat,

Etābat, atque etiam Rhodi saltāsse saltuṇi,
qualem nemo eorum, qui in eo loco sūnt,
potens esset saltare: adhuc verò etiam te-
stes illic præsentes dicebat se habere. Eorum
verò, qui adfuerant, quidam respondens
dixit, *Heus tu!* si verūm hoc est, nihil o-
pus est tibi testibus: en Rhodus, en saltus.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod si non prompta rei
demonstratio ad sit, omnis sermo superva-
cuus est.

Periphrasis.

Vir quidam se in exteris regiones profe-
ctum, ac postea in suam patriam reversum,
& alia non pauca, prout virum decet, gloriisse
gloriabatur, atque etiam in insula Rhodo
duxisse choreas, quales nullus ejus loci vir
potuerit ducere: præterea etiam testes, qui
ibi interfuerunt, aiebat sibi non deesse. Qui-
dam autem ex iis, qui præsentes erant, re-
spondens ait, *Heus tu!* si verè ita se hoc
habeat, quid tibi opus est testibus? En
Rhodus, en & chorea.

Affabulatio.

Fabula subindicat, nisi res promptè demonstretur, supervacuum est, quod de ea prædicatur.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀποδημησαι vel ἀποδημεῖν ἀπὸ τῆς πατερίδος. Peregrinari à Patria, vel degere peregré. 2. Ἐπανελθεῖν vel ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν ἐαυτὴν γῆν. Redire, vel reverti in suam patriam, vel ad natale solum, &c. 3. Ἕρθειαδικέναι vel ἀρθειαδεῖν πολλὰ ἐν διαφορεσι τῷ χώρᾳ. Multa viriliter, vel fortiter gerisse, vel gerere in diversis locis, vel variis terrarum partibus. 4. Πηδᾶν τὸ πίδημα. Saltare saltum, vel saltationem. Item Chores ducere. 5. Ἐχειν μάρτυρες τὸς ἡμεῖς παρόντας. Habere testes, qui ibi interfuerunt. 6. Ταῦτα λαλῆσθαι. Hoc verum est: hoc ita se habet, &c. 7. Sententia. Ιδία Ρόδος, ίδία καὶ τὸ πίδημα. En Rhodus! en & saltus. 8. Sententia. Πᾶς λόγος θειπός δέσιν, ἐάν μη τερρόχειρος οὐ τῷ περίγυματος ἀπόδειξις οὐ. Omnis sermo vanus ac supervacuus est, nū eum prompta rei demonstratio comprobet.

XXV.

ΑΔΥΝΑΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ.

ΑΝὴρ πάντας γοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ τεργάστης τὸν ταῖρον ἀπεγνώσθη, τὸν δὲ τὸν ἐδέστη, ὡς εἰ τὸν υγίειαν αὐτῷ πάλιν ἐπαγελθεῖν ποιήσειαν, ἐκεῖτὸν βόας αὐτοῖς τεργσοίσειν τὸν χρύσαλμον εἰς θυσίαν· τὸν δὲ γυναικὸς αὐτῷ πυθομένης, καὶ πᾶς σοι ταῦτα, λιῶνταίνης; ἐκεῖνος ἐφη, οἵτινες γένος ἀναστῆνται μετατεῦθεν, τὸν οἵτινες ταῦτα με ἀπατήσωσι;

Ἐπμύθιον.

Ομῆδος μηλοῖ, ὅπ πολλοὶ ῥαδίως κατεπαγγόλλοσθαι, ἀπερ τελέσαι τέργυρον τεργάσθωσιν.

Metaphrasis.

IMPOSSIBILIA PROMITTENS.

VIR pauper ægrotans & male affectus, postquam à medicis desperatus est, deos rogabat, quod si sanitatem sibi rursus redire fecerint, centum boves ipsis oblatu-

E. 4.

rum

rum esse pollicens in sacrificium. Uxore autem ejus rogante, Et ubi tibi hæc, si convalueris? ille ait, putas enim surgere me hinc, ut dii hæc à me repetant?

Affabulatio.

Fabula declarat quod multi facile promittunt, quæ re comprobare non sperent.

Periphrasis.

Vir quidam longo ac gravi morbo labo-
rans, quum medici de eo sanitati restituend
o spem omnem amisissent, deos orabat
pollicens, si sanitatem sibi rursus restituissent,
centum boves ipsis oblatum esse in sacrificium.
Cum autem uxor ejus interrogaret,
ubi hæc habiturus es, si sanitatem recuperaveris?
An putas me hinc surgere, ut dii
hæc à me exigant?

Affabulatio.

Fabula significat multos facile polliceri,
quæ re ipsa praestare nequeunt.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Νοσεῖν καὶ κακῶς θαυμεῖμεν τον. *Aegrotare, in morbo laborare, &c. male affectum esse.* 2. Ἀπογνωθῆναι τεργέσ τῷ Ιατρῷ, vel θεραπεύστῳ Ιατρῷ. *Desperatum esse a medicis.* 3. Δεῖθενται τῷ Θεῷ. *Rogare, vel orare deos.* 4. Ποιεῖν τὴν ψυχειαν ἐπανελθεῖν. *Græcismus.* V. t. Facere sanitatem redire, vel reverti: Pro. Sanitatem restituere, &c. 5. Προσφέρειν ἐκατὸν βόες τοῖς Θεοῖς εἰς δυσίαν. *Offerre diis centum boves in sacrificium.* 6. Πυντανεῖσθαι τινα. *Rogare, vel interrogare aliquem.* 7. Ἀναστῆνται ἐπεῦθεν. *Surgere hinc.* 8. Ἀπαλλήνειν τι τινα. *Reposcere, repetere, vel exigere aliquid ab aliquo.* 9. Καλεπαγγίλλεσθαι τι ραδίως. *Promittere, vel pollicere aliquid facile.* 10. Τελέσαι, vel τελεῖν τι τι ἔργω. *Re aliquid comprobare, &c.* 11. Sententia. Πολλοὶ ραδίως καλεπαγγίλλονται, ἀπερ τελέσαι ἔργω & ψευσθωσι. *Multi facile pollicentur, quæ re comprobare: non sperant.*

XXVI.

X.

ΚΑΚΟΠΡΑΓΜΩΝ.

ΑΝὴρ κακοπράγμων εἰς τὸν Δελφοῖς
πᾶκαν Ἀπόλλωνα, περῆσαι τὸν
βιλόμηνο. καὶ δὲ λαβὼν σφραγίδιον ἐν τῇ χειρὶ²
καὶ τὸ τῆτο τῆι ἐμάτι σκεπάσας, ἦσθι τε τὸ τεί-
ποδόν τοῦ γηγενοῦ, καὶ πρεστὸν τὸ θεῖον, λέγον, Ἀ-
πόλλον, οὐ μὲν χεῖρας φέρω, πότερον ἔμπνυτο
δέσιν, οὐδὲ πνεύν; βιλόμηνος ὡς εἰ μὲν ἀπυγεν-
έιποι, ζῶν ἀναδεῖξαι τὸ σφραγίδιον· εἰ δὲ ἔμ-
πνυτο, εὐδὺς ἀποστυίξας, νεκρὸν ἀκεῖνον προ-
σενεγκεῖν. οὐδὲ γέδεις τὴν κακότεχνον αὐτὸς
γνωστὸν δηλοῖσαν, εἶπεν, ὀπότερον, οὐδὲ τοῦτο,
ζάλει ποιῶσας, ποίσσον· τούτο δὲ σὺ καῖται γε
τότο πρᾶξας, οὐ ταζῶν οὐ κατίχεις, οὐ τεκρόν
ἀποδεῖξας.

Ἐπμύθιον.

Οὐ μῆδος μηλοῖ, οὐτι τὸ θεῖον ἀποδεῖλον
γένετο καὶ αλάζητον.

Metaphrasis.

MALIGNUS.

VIR malignus, ad eum, qui in Delphis
est, ivit, Apollinem, tentare ipsum vo-
lens.

lens. Atque ideo comprehendens passerculum manu, & eum ueste contegens stetitque tripodem proxime, ac rogavit deum dicens, Apollo, quod manibus fero, utrum spirans est, vel non spirans? Volens quod si ipsum non spirare dixerit, vivum ostendere passerculum, si autem spirare, statim suffocans mortuum illum proferre. Sed deus malitiosam ejus cognoscens mentem, dixit, Utrum, heus tu, vis facere, facito; penes te est enim illud facere sive vivum, quod continet, sive mortuum ostendere.

Affabulatio.

Fabula declarat, quod numen sit infallibile, & id, quod nihil latere potest.

Periphrasis.

Vir malignâ mente præditus, eum, qui Delphis colitur, Apollinem adivit tentatus. Itaque comprehenso manu passerculo, & ueste eo contexto substitit tripodem juxta, ac quærebat è deo dicendo, O Apollo, quod in manibus habeo, utrum vivum est, an mortuum? Nam si mortuum diceret, vivum ostensurus erat passerculum: si vivum, illicò suffocatum ac vitâ privatum.

tum illum offerret. At deus malignâ mente ejus perspectâ ait, Heus tu, Utrum tibi animus est exequi, exequere: in te enim est situm illud præstare, sive vitâ præditum, quod in manibus tenes, sive morte extinctum producere.

Affabulatio.

Fabula significat deum neque decipi posse, neque quicquam eum latere.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Κακοδεσγυμεῖν. Nequiter ac dolosè aliquid facere, &c. 2. Ἡκεινεῖς τὸν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα. Subaudi ὄντα, σεβόμενον, &c. Venire ad Apollinem, qui est Delphos. Adire, vel accedere Apollinem, qui colitur Delphos. 3. Περάσσειν vel περιγάνειν πνε. Tentare, experiri, aliquem: periculum facere alicujus. 4. Λαβεῖν τὸ σφυρίον τὴν χειρί. Comprehendere passerculum manu. Habere passerculum in manu. 5. Σκεπάζειν τὴν ἐπίπον τὸ σφυρίον. Tegere, contegere, obtegere, velare, operire, vel occultare passerculum veste. 6. Φέρειν τὸ σφυρίον χεῖρας. Ferre passerculum manibus. Nota. μὲν χεῖρας idem hic valet

ἐν χεροῖ. 7. Τὸ σφραγίδιον ἐμπνύεν δέι. Passerulus est vivus, vel vivit. 8. Ζῶν ἀναδεῖξαι τὸ σφραγίδιον. Ostendere passerculum vivum. 9. Ἀποπνίξαι, vel ἀποπνίσσειν τὸ σφραγίδιον. Suffocare, vel comprimere passerulum. 10. Προστενευχεῖν τὸ ρεκρόν σφραγίδιον. Offerre, vel producere mortuum passerulum. 11. Γνώσκειν τὸν κακότεχνον πνεῦμα δημοσιαν. Nosse, cogitam, vel perspectam habere malignam alicujus mentem, &c. 12. Παρεῖ. σὺ κεῖται τόπῳ αρρένει. Penes te est; in te situm est hoc facere, præstare, vel exequi, &c. 13. Κατέχειν τὸ σφραγίδιον. Tenere; vel continere passerulum. 14. Ἀναδεῖξαι πνεκρόν. Ostendere, monstrare, vel in conspectum producere aliquid mortuum, vel morte deletum, &c. 15. Τὸ δεῖον. Est Græcismus, qui per periphrasin idem est, quod ὁ δέος. deus. Sæpe enim concretum seu adjективum cum articulo neutrius generis, pro substantivo, seu, ut vocant, abstracto habetur. 16. Sententia. Τὸ δεῖον ἀπαρχλόγιστον καὶ αἰλαύντον δέι. Deus nec decipi potest, nec quicquam eum latet.

XXVII.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

BΑΤΡΑΧΟΙ μύσ οὐ λίμνη ἐνέμοντο. Νέρες δὲ ξηρανθέσθις τὸ λίμνην, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζύτεν ἐπέρεαν. καὶ δὲ βαθεῖ πελέτηχον φρέατι. ὅπερ ἵδων ἐπερθεὶς θανάτῳ φρέαρ, οὐ γκατέλθομεν, ἀλλὰ τοτε, εἰς τόπον τὸ φρέαρ. ὁ δὲ πατολαβών εἶπεν, αὐτὸν καὶ τὸ καθάδε τὸ μέρη ξηρανθῆ, πῶς ἀραβησούμενα;

Ἐπιμύθιον.

Οὐδὲνθεοί μηλοῖ, ὅπερ τὸ πτηνὸν πελασκάτως περιστέναι τοῖς περφύμαστο.

Metaphrasis.

R A N A E.

Ranæ duæ in palude pascebantur, æstate autem siccata palude; illam derelinquentes quærebant aliam: cæterum profundum naætæ sunt puteum. Quem videns altera, alteri dixit, Descendamus, heus tu, in hunc puteum. Illa respondens dixit. Si igitur & hic aqua varuerit, quomodo ascendumus?

Affas

Affabulatio.

Fabula indicat, quod non oportet imprudenter accedere ad res.

Periphrasis.

Ranæ duæ intra paludem pastu urebantur. Cùm autem æstatis fervore palus esset exiccata derelicta illà laborabant in quærenda alia. Protinus verò invenerunt puto summà profunditate horrendum. Quo vilo altera alteri inquit, Desiliamus, heus tu, in hanc puto profunditatem. Illa cùm responderet ait, Si igitur, & hoc loco aqua exiccata fuerit, quia vià in altum evademus.

Affabulatio.

Fabula significat non debere nos inconsideratè res aggredi.

Græcissimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐνέργειας ἐν λίμνῃ. Pasci, vel pastu nti in palude, vel intra paludem. 2. Θέρετρον ἐνεργειῶν τῆς λίμνης. In genitivo θέρετρον subaudi propositionem dñi, vel ὅτι estque peri.

periphrasis dativi causam significantis. Non nunquam enim loco dativi causæ, vel instrumenti ponitur præpositio διὰ, κατ', ἐπὶ cum suo casu, estque periphrasis dativi. 3. Καταλιπεῖν τὴν λίμνην. Relinquere, derelinquere, vel deserere paludem. 4. Ζητεῖν τὴν λίμνην. Quærcere paludem. 5. Περιπαχεῖν vel περιπαχάνειν περιφέρει. Incidere in puteum: invenire puteum. 6. Θατέρω Atticè pro τῷ ἐπέρω dicitur. 7. Συγχειλθεῖν εἰς τὸ φρέαρ. Descendere una in puteum. 8. Τὸ ὕδωρ καὶ οὐδὲτε οὐδὲν ψύχει. Aqua etiam hic est exiccata. 9. Sententia. Οὐ δῆλον σχέτλως περιστένει τοῖς πράγμασι. Res inconsiderate non sunt aggrediendæ.

XXVIII.

ΓΕΩΡΓΟ' Σ χ. ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

ΓΕωργός πιστάλων καταλύει τὸ βίον, καὶ βιλόμηθε τὸς ἑαυτὸς παιδας πειραν λα-
ζεῖν τὸ γεωργίας, περιστάλεσάνθει τούτοις,
έρη, παιδεῖς ἐμοὶ, ἐγὼ μὴ οἴδη τὸ βίον να-
ξειμι. Οὐ μεῖς δέ αὐτερόν τῇ αἰμπέλῳ μοι κέ-
κρυπται ζητήσαντες, εὑρόσετε πάντα. οἱ μὲν
οὐδὲν δένθεις θησαυρὸν ἔκει περικατορεύχθασι,
πάσαν τὴν τὸ αἰμπέλον γῆν μῆτραν τὸ αποβίωσιν τὸ
πατέρος

ταὶς κατέσκασταιν· καὶ θησαυρῷ μὲν ἐπει-
τυχοῦ, ἢ ἐάμπετο καλῶς σκαρεῖσα, πολ-
λαπλασίονα τὸ καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Οὐδὲνθότε μηλοῖ, ὅτι ὁ κάμαλός θησαυ-
ρὸς δεῖ τοῖς ἀνθρώποις..

Metaphrasis.

AGRICOLA & FILII IPSIUS.

Agricola quidam futurus finire, seu fini-
turus vitam, & volens filios suos peri-
culum facere agriculturæ, postquam advo-
casset eos, ait, Filii mei, ego quidem jam
vitam relinquo, vos autem, quæ in vinea
mihi abscondita sunt, quærentes invenietis
omnia. Ii igitur existimantes thesaurum il-
lic alicubi defossum esse, omnem vineæ ter-
ram post interitum patris defoderunt, &
thesaurum quidem non invenerunt, sed vi-
nea pulchrè fossa multipliceim fructum e-
didit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod labor thesaurus est
hominibus.

Peri-

Periphrasis.

Rusticus quidam agriculturæ deditus, cùm vitâ jam excessurus erat, animûmque ejus cupido quædam invaderet, ut filii ejus periculum de agricultura facerent, advocatos eos, his verbis allocutus est, Filii mei, ego jam è vita discédo; vos autem, si, quæ in vinea à me occultata sunt, quæsiveritis, reperietis omnia. Illi ergo-rati pecuniam ac rerum pretiosarum copiam ibi reconditam, omnem in vinea terram, defuncto patre, ligonibus fodendo verterunt: ac pecuniam quideam rerûmque pretiosarum copiam nullam reperierunt, at vinea egregiè fodendo versa, summam fructûs ubertatem ac copiam tulit.

Affabulatio.

Fabula significat laborem hominibus esse thesaurum.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Μέλλων καθαλύειν. Græcismus. Vid. Isocrat. IV, 2. Dissoluturus, vel finiturus, &c. 2. Καταλύειν τὸ ζῆν. Finire vitam: excedere

excedere vitâ: discedere è vita, ḡc. 3. Ανέννυ πατέρων τὸν καρπόν. Periculum facere agriculturæ: experiri agriculturam, ḡc. 4. Περσκαλέν τὸν παῖδας. Advocare, accersere, vel accire filios. 5. Υπένειν τὸν. Κίον. Relinquere, vel deserere vitam: excedere, vel discedere, vel abire è vita, ḡc. 6. Ἀπερχένται κέρυπαι. Atticismus. Quæ, occultata sunt: quæ res reconditæ sunt, ḡc. 7. Ἀποχρύπτειν πέρι τῆς ἀμπέλων. Occultare, recondere, abscondere, abdere, terrâ obruere, vel sepelire aliquid in vinea. 8. Ζητεῖν κείνα, ἀπερχένται εν τῇ ἀμπέλῳ. Quæcerere eā, quæ occultata sunt in vinea: 9. Εὑείσκων πάντα, ἀπερχόμενοι τῇ ἀμπέλῳ κέρυπαι. Invenire, vel reperire omnia, quæ in vineo sunt abscondita. 10. Καλορύπτειν καταρρύπτειν θησαυρόν. Defodere, terrâ obruere, sepelire, vel recondere thesaurum. 11. Εκεῖ πά. Illic alicubi, vel ibi. Nota. πά est hic vox enclitica & adjectioonis particula, ḡc. Vid. Lucian. I, 1. 12. Καταρράπτειν τὴν γῆν. Fodere, defodere, item sondando diruere, vel vertere terram. 13. Μετὰ τὸν ἀποσίων τὸν πατέρος. Post interitum, vel obitum patris: mortuo, defuncto, morte extincto, vel delecto patre: postquam pater obiit, mortuus, defunctus, morte extinctus vel delectus est, ḡc. 14. Πεείλυχεῖν,

χεῖν, vel θεατηγχάνειν πεῖ θησαύρω. Incidere in thesaurum: invenire, reperire, vel nancisci thesaurum. 15. Σχάπλειν τινὰ ἀμπελον. Fodere vineam. 16. Αγαθίσκων πολλαπλασίονα καρπόν. Reddere, proferre, vel producere multiplicem fructum, vel copiam fructus, 17. Sententia. 'Η ἀμπλει καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸ καρπὸν ἀνέδωκε. Vinea pulchre defossa (vel culta) multiplicem reddit fructum. 18. Sententia. 'Ο κάματος θησαύρος δέ τοις ἀνθρώποις. Labor est thesaurus hominibus.

XXIX.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ καὶ ΚΥ' ΝΕΣ.

ΑΝὴρ τις ἐπὸν Χριστὸν πεῖ αὐτὸν οὐρανὸν αἰείω ἀποληφθεῖς, οὐρανά μὲν τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἰτα τὰς αἶγας. τὸν Χριστὸν διπλεῖσθη, καὶ τὰς ἐργάτας 685 σφράξας, ἐδοινοσαλος οἱ ὅλην ταῦτα ἴδεντες, μελέχθινταν περὶς ἀλλήλων, φεύγοντες ἀλλὰ ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἐργατεῖον Σοῶν ὁ μεταπότης ἡμῶν ἐκ ἐρείσατο, πῶς ἡμῶν φείσεται;

Ἐπιμύνιον.

Ο μῦθος μηλοῖς, στρτέτας μάλιστα φεύγειν καὶ φυλάπθεδαι χρὴ, οἵ τινες οὐδὲ τὴν οἰκείων απίχούται.

Meta-

*Metaphrasis.***H E R U S & C A N E S.**

VIR quidam à tempestate in suo suburbio deprehensus, primò quidem öves comedit, deinde capras. Tempestate autem invalecente & operarios boves jugulans comedit. Canes autem hæc videntes dixerunt inter se: Sed fugiamus nos hinc: si enim operariis bobus herus noster non pepercit, quomodo nobis parcer?

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod istos, maximè fugere & vitare oportet, qui neque domesticis abstinent.

Periphrasis.

Vir quidam injuriâ tempestatis in suo prædio detentus, primùm quidem oviculas, dehinc capellas devorare cœpit. Cùm autem tempesta acrius invalesceret, etiam boves operibus præstandis deditos, postquam eos mactâisset, devoravit. Canes vero his visis alter alterum allocuti sunt, Agite,

te, proripiamus nos hinc: nam si à bobus
operas præstare solitis dominus noster non
abstinet, quo pacto à nobis abstinebit?

Affabulatio.

Fabula significat eos maximopere fugien-
dos ac cavendos esse, quæ ne à suis abstinere
possunt.

Græcissimi, Sententie, Phrases, &c.

1. Ἀποληφθῆναι τὸ χρυσὸν Θεὸν τὸν αφεῖω. Deprehensum esse, vel deprehendi à tempestate in suburbio. Detinere injuria tempestatis in villa, vel prædio.
2. Καπνοφάγειν τὰ πρόβατα, καὶ τὰς αἶγας. Comedere, vel devorare oves & capras.
3. Σφάνδειν τὰς βόες. Macstare, jugulare, vel occidere boves.
4. Θαυμάσασι, vel δοστὰν τὰς ἐργάτας βόες. Comedere, vel devorare operarios, operibus præstandis deditos, operas præstare solitos, vel jugo affuetos boves.
5. Διαλέγεσθαι πρὸς ἄλλους. Differere inter se: dicere inter se: alloqui alter alterum, &c.
6. Φεύγειν εἰς οὐδέτερην. Fugere, vel proripere se hinc, vel hoc ex loco.
7. Αβεβαῖναι τὸν ἐργάτην θεῖν. Abstinere operariis bobus: cohibere, vel continere

tinere se, vel manus suas à bobus iungum ferre solitis, Ἐc. 78. Φεύγειν καὶ φυλάπειαν χρὴ τάτας, οἵπεις οὐδὲ τὸν οἰκεῖον αἴπερχονται. Fugiendi ac vitandi suat, qui ne à suis quidem abstinent, Ἐc.

XXX.

X
NEANI'ΣΚΟΙ καὶ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Δι' οὐεανίσκοι μαγείρω παρεκάθινθο. καὶ τὸ μαγείρε περὶ πολὺν οἰκείων ἔργων αἰσχολεκμήν, ἐπειδὴ τέτων μέρεων πὸ τοῦ κρεῶν ὑφελόμενον εἰς τὸ θατέρες καθῆκε κόλπον. δητιρραφένθητο δὲ τὸ μαγείρε, καὶ τὸ κρέας δηπλικένθητο, ὃ μὲν εἰληφὼς ὄμυνε μὴ ἔχειν, ὃ δὲ ἔχειν, μηδεὶληφένται. ὃ δὲ μάζευται μάζευται τὸν κακυργίαν αὐτὸν, τοπει, αἰδολὰ καὶ εἰμὲ λαζητε, τὸν γε δηπορεκέμενον θεού τοκετολίσεατε.

Ἐπιμέλιον.

Οὐ μῆνθος μηλοῖ, οἵτι καὶ αὐτοῖς πάπιες δηπορεκένθεις λάζαροι, αἰλαὶ τούτοις μὲν πεδεύειν εἰσελθειν.

Mosa

Metaphrasis.

ADOLESCENTULI & COCUS:

DUO adolescentuli coquo assidebant, & coquo in aliquo domesticorum operum occupato, alter horum partem aliquam carnium subreptam in alterius depositit simum. Converso autem coquo, & carnem querente, is qui abstulerat, jurabat se non habere; & is qui habebat, non accepisse. Coquus vero cum cognovisset malitiam eorum, dixit. Sed etsi me latueritis, pejeratum deum non tamen latebitis.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod licet homines pejantes lateamus, deum tamen non latebimus,

Periphrasis.

Duo adolescentes in culina juxta coquum sedebant, ac coquo in domestica quapiam re occupato ac districto, alter eorum carnium aliquam partem, quam ipse surripuerat, in alterius gremium demisit. Cum autem coquus se ad eos verteret, ac carnem, quae aberat,

aberat, requireret, qui surripuerat eam, jurabat penes se eam non esse, & is penes quem erat, non se surripuisse. Cocus autem cognitâ ac intellectâ eorum astutiâ, inquit. Quamvis me furtum vestrum celatis, tamen deum, per quem jurâstis, celare non poteritis.

Affabulatio.

Fabula inquit, quod etsi homines quid pejerando celemus, deum tamen nequam celare poterimus.

Græcis̄mi, Sententiae, Phras̄es, &c.

1. Παρεγκαθῆσαι τῷ μαγείρῳ, idem est quod καθῆσαι φίλῳ τῷ μαγείρῳ. Affidere coquo: sedere juxta coquum, vel cum coquo, &c. 2. Ἀχρείμων τῷ πει πρὸς οἰκίων ἔργων. Occupatum esse in aliquo opere domestico: vacare, vel animu[m] intende-re rei cuidam domesticæ, vel negotio cui-piam domestico. 3. Τοελτίν, vel υφεστί-
νείς & πρὸς κρεᾶν. Suntipere, subducere, vel furari partem aliquam carnium, &c. 4. Καλλάνη πεις θετέρη (Attic. πρῶτης) κόλπων. Demittare, vel deponere ali-
quid in alterius finum, vel gremium. 5. Ε-

τηλητέιν τὸ κρέας. Requirere carnem. 6. Ὁ εἰληφὼς Attic. pro λεληφόως. Is, qui accepit, surripuit, vel abstulit, Ἐc. Nota. Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito. 7. Ἐχειν τὸ κρέας. Habere carnem. 8. Εἰληφέναι Attic. pro λεληφέναι τὸ κρέας. Abstulisse vel surripuisse carnem, Ἐc. 9. Λιδέας τὸν κακωργίαν. Intelligere, cognoscere, percipere, vel animadvertere astutiam, vel malitiam, Ἐc. 10. Λαυδάνειν πίπινα. Latere aliquid aliquem: Celare aliquem aliquid: fallere aliquem in aliquatre, Ἐc. 11. Λαυδεῖν τὰς ἀνθρώπους. Latere homines, Ἐc. 12. Sententia. Λαυδάνειν πιθεὸν καναπέν. Deum nihil latere potest, Ἐc.

XXXI.

ΑΙΛΟΤΡΟΣ καὶ ΜΥΕΣ.

ΕΝΩΙΚΙΩΝ πνὶ πολλῶν μυῶν δύτων, αἴλιρος Θεός τῶν γυναικῶν θεταῦτα, καὶ καδικεῖον αὐτῷ συλλαμβαγων κατηλάπει. οἱ δὲ πατέρες ἐκδίκην οἴστες αὐτοισκομένοις οὐδεύτης θοισταν πρέστες αἴλιρόλατες, μικέτη κατηλαμμένοι, οὐαὶ μὴ παντάπαιον αἴλιροιμαδεῖς: οἱ δὲ αἴλιροι μη μοιοισιν δεῦτε οὐδεικατεῖσι, πηνεῖσι σωδησόμενα. οἱ δὲ αἴλιροι μικέτη μη μυῶν κατηγόρων, οὐγάροις κατηγόρων ευτῆς οὐδεις.

φιλο-

φιλομήθονταλέσπασις καὶ μὴ απὸ πατρίαλον πνὸς θαυτὸν ἀναβὰς ἀπηράφησε, καὶ πλοσποιεῖτο νεκρόν τοι. τὴν δὲ μυῶν περιστράκυτας, καὶ ἴδων αὐτὸν, ἔφη, οὐτοῦ, καὶ νηὸν λαξ γέγονε, πλοσπελεύσσομαί σοι.

Ἐπιμύθιον.

Οὐ μῦνος μηλοῖ, ὅπ ποτε ἀνθρώποιν οἱ φρέγνιμοι, ὅταν τὸν θάνατον μωχητείας πιεσθῶσιν, ἀκέπναυτον οὐδεπατῶνται τὸν πάσκείσθεν.

Metaphrasis.

FELIS & MURES.

IN domo quadam multis muribus existentibus, carus hoc cognoscens ivit eū, ac unumquemque eorum capiens comedebat. Sed illi per quamlibet diem seipso absump-
tos videntes dixerunt inter se. Non amplius infra descendamus, ne omniō pereamus. Cato enim non valente huc pervenire, nos scravabimur: Carus autem non amplius muribus descendantibus, decrevit per astu-
tiam eorū fallens evocare. Ceterum de pes-
sulo quoddam seipsum ascendens suspendit, & simulavit mortuum esse. Marium vero quidam acclinatus, & videns ipsum, dixit,

Heus tu, et si saccus fieres, non appropinquabo
tibi.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod hominum prudentes, quando aliquorum pravitatem experti fuerint, non amplius eorum decipiuntur simulationibus.

Periphrasis.

In domicilio quodam cum multi essent mures, felis eo cognito illuc se contulit, ac eorum singulos captos devorabat. At illi quotidie cum se absundi viderent, hunc in modum alii alios allocuti sunt, Ne posthac inferius descendendum esse censemus, ne penitus omnes intereamus. Nam si felis hunc in locum venire non poterit, nos salvi ac incolumes manebimus. Sed felis, cum mures non amplius descenderent, astutè eos fallere, ac evocare statuit. Quare cum pessulum quendam consendisset, de eo se suspendit, ac specie quadam simulationis se mortuum esse finxit. E muribus autem quidam deorsum prospiciens cum vidisset eum, inquit, Heus tu ! etiam si in saccum mutantis, non te certè adibo.

Affabu-

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines, cum aliquorunt perversitatem cognitam habuerint, non amplius eorum falli simulationibus. Vel. Fabula declarat, quod vir prudenter vitam instituens, semel si fallatur, fictis & simulatis hominibus non fudit.

Græcisimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Πολλοὶ ἐν οἴκῳ μῦες εἰσι. Multi sunt in domo mures: domicilium muribus est resertum. 2. Τινώσκειν τύχο. Cognoscere, vel nosse hoc. γνῆς τύχο. Cum cognovisset hoc, vel cognito hoc. Vid. Isocrat. IV, 1. 3. Ἡκεῖν ἐνταῦθα. Ite, vel proficisci eō: conferre se illuc, &c. 4. Συλλαμβάνειν καθίκαστον μύων. Capere, comprehendere, vel corrīpere singulos mures, &c. 5. Καπτάσειν τὺς μύας. Comedere, devorare, vel absumere mures: vesci muribus, &c. 6. Ὁρῶντες ἐπιτύχεις ἀναλισκομένες. Est Græcis. in quo particip. ἀναλισκομένες ponitur pro infinitivo ἀναλίσκεσθαι. Vid. Isocrat. I, 2. Videntes, vel cum viderent se absumi, &c. 7. Κατεχόσκειν, subaudi hīc οὐέγεν. Quotidie, &c. Nota. In quibusdam adjectivis

certa quedam substantiva subaudienda sunt.
 8. Φάγει πὰ τερψ ἀλλήλως. Dicere aliquid
 inter se. 9. Κατελθεῖν, vel κατέρχεσθαι
 κάτω. Descendere infra, vel inferiū. 10.
 Ἀπολωλέναι παυτά πασιν. Perisse penitus,
 vel proorsus. 11. Οἱ αἴλυροι εἰ σύναται
 δεῦρο ἔξικνεῖσθαι. Felis non potest huc ve-
 nire, pervenire, vel accedere. 12. Οἱ μῦς
 μηκέπι κάτεισται. Mures non amplius descen-
 dunt. 13. Σοφίζεσθαι πνα δι' ὅπιοίας. De-
 cipere, vel fallere aliquem per astutiam, vel
 astutè, ἔτc. 14. Ἐκκαλεῖν πνα. Evocare
 aliquem. 15. Καὶ δὴ, cæterum, ideo, qua-
 re, ἔτc. 16. Ἀπαιωρεῖν ἐσυτὸν ἀπὸ τῆς παλ-
 πάλι Attic. pro πατσάλι. Suspendere se de
 pessulo, vel clavo ligneo. 17. Πρεσποιεῖ-
 σθαι ἐσυτὸν νεκρὸν ἐτί. Simulare, vel fingere
 se mortuum, vel morte extinctum esse. 18.
 Ἰδεῖν τὸ αἴλυρον. Videre felem. γένεσθαι Σύ-
 λακα. Fieri saccum: converti, vel mutari
 in saccum. 19. Προσέρχεσθαι τινι. Appro-
 pinquare alicui: adire aliquem: accedere
 ad aliquem. 20. Sententia. Οἱ μῦς εἰ τρε-
 στελεύσοισι τὸν αἴλυρον, καὶ νὸν Σύλαξ γένεσθαι.
 Mus ad felem non accederet, etiam si is sac-
 cus fieret. 21. Πειραζεῖναι, vel πειραζεῖσθαι
 τὸν ἀνθρώπον. Experiri, deprehendere,
 compertare, compertam habere aliquorum
 pravitatem, vel perversitatem. 22. Ἐξα-
 πατεῖσθαι

πατέρεσσι την θεοπελεσσον. Decipi, vel falli simulatione, Ὡς. 23. Sententia. Οἱ φρόνιμοι τὸν θεοπελεσσον, ὅταν τὸν ἐνίσιν μοχθησίας περιεδῶσιν, ἔκειται αὐτῶν ἔξαπατονταί τὸν πατέρα. Viri prudentiā prædicti compertā aliquorum pravitate, non posthac simunt se falli eorum simulatione.

XXXII.

ΑΑΩ' ΠΙΗΣ καὶ ΠΓ' ΘΗΚΟΣ.

ΕΝ συνδρομήστε τὸν ἀλόγονον ζώον πρεγματικόν, τὸ πίστηθ, καὶ εὐδοκιμάστε, βασιλεὺς τοῦ αὐτῶν ἔχειρον θεον. ἀλάτηξ δὲ αὐτῷ φιλονίοντα, ως ἐν τοῖς παγίδῃ κρίας ἐδεσθαίσ, τὸ πίστηκον λαβεῖσθαι, εὐταῦρα ἡγαγόμενα, ὡς εὖρει μέρη αὐτὴ λέγεσσα θησαυρούν τύπον, μὴ μέντοι καὶ χρήσιμα αὐτῶν τοῦ βασιλεῖον τὸν ὄγονθ μίσθιον. καὶ πρεστρέπετο αὐτὸν, ἀπειπεῖσθαι τὴν Σασιλέα, τὸ θησαυρόν αὐτελέντει. ὁ δὲ ἀπεισοικίστες προσειλέθων, καὶ συλληφθεῖς ψάστη παγίδηθ, ως ἔξαπατονταί, αὐτὸν ἐμόρφειο τὴν αλάτηξ, ἢ τὸ πρέστιον αὐτὸν, δὲ πίστηκε, ποιαντει τὸ ματελανὸν, τὸν ἀλόγονον βασιλεῦσθεις;

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος μήλοι, ὅτι οἱ προτελεῖστοι τοσιν
F. 4. απε-

απεισκόπιως δημιχειρεῖτες. μυστηρίασι τελεσθεῖσι.

Metaphrasis.

V U L P E S & S I M I U S.

IN conventu quondam irrationalium animalium saltavit Simius: & approbatus, rex ab ipsis electus est. Vulpes autem ei invidens, ut in casse quodam carnem vidiit, Simium accipiens illuc duxit, quod invenisse quidem ipsa dicens thesaurum istum, non tamen uti eo, regi enim eum Lex dat: atque horrata est ipsum, utpote regem thesaurum accipere. At ille inconsideratè profectus, & captus à casse, ut decipientem accusabat vulpem. Illa autem ad eum, o Simie, talem tu habens dementiam, irrationalium rex eris?

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod actiones aliquas inconsideratè aggredientes in infornia incident.

Periphrasis.

Celebrantibus quodam tempore concilium anima-

animalibus brutis, Simius choreas duxit, cùmque valde placuisset; consensu eorum. Rex declaratus ac creatus est. At Vulpes invidiâ contra eum mota, cùm in laqueo quopiam carnem conspexisset, Simium secum eò duxit, quòd reperisset ipsa thesaurum illum dicens, non tamen uti eo, quippe quem lex Regi tribueret. Itaque persuadebat ei, ut tanquam Rex thesaurum acciperet. At is cùm imprudenter, ac nullà ratione præeunte accederet, & se captum laqueo sentiret, vulpem, ut quæ decepisset, vehementer incusabat. Illa verò ei dixit. O Simie, cùm tu tali, ac tantà sis præditus dementiâ, imperium in bruta tenebis?

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui temerè aliquid aggrediuntur, in pericula incidere.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ὀρχεῖσθαι. ἐν συνόδῳ τῆς αἰλούρων ζώων. Saltare, vel choreas ducere in conventu, vel concilio animalium irrationalium.
2. Ἑυδοκιμεῖν, vel εὐδοκιμεῖσθαι, Laudari ab aliis: bene audire, vel approbari ab aliis; item bene, vel valde placere aliis, &c.
- 3.

Χειρονεῦν βασιλέα. Per suffragia creare
 Regem, &c. 'Ο πάτηκ οὐ τὸν ἀλόγον
 ζώνταν βασιλεὺς ἐχειροτονεῖ. Simius ab ani-
 malibus brutis rex est electus, vel creatus.
 Simius suffragiis, vel consensu brutorum rex
 est constitutus, &c. 4. Φθενεῖν τινι. Invi-
 dere alicui: invidiā laborare contra aliquem,
 &c. 5. Θεάσαδας, vel δεῖδας τὸ κρέας
 εἰς παρίδη. Vidisse, vel videre carnem in la-
 queo, vel casse. 6. Ἀγενιν πάθηκον ἐνθαῦ-
 δα. Ducere Simium illuc, εδ, vel in eum
 seu illum locum. 7. Ως εὔερη, ως hīc idem
 est quod ὅτι. 8. Εὑείσκειν θησαυρόν. In-
 venire thesaurum. 9. Μὴ μέντοι χῇ, non
 tamen, &c. 10. Χρήσαδας τὸν θησαυρόν.
 Uti thesauro, vel opibus. 11. Τὸν θησαυ-
 ρὸν τὸν βασιλεῖον νόμος δίδωσι. Thesau-
 rum lex Regi tribuit. Thesaurus ad regem
 ex lege spectat. 12. Ἡ Ἀλώπηξ περιτρέ-
 πελο (Atticè pro περιτρέπελο) τὸν πάθηκον.
 Vulpes hortata est Simium. 13. Ἀπε δή,
 ut, utpote. Nota. Neutrum plurale & cum
 particula τοι, significat ut, utpote, quippe,
 velut, quasi, quia, &c. Eodem sensu
 dicitur etiam οἰα δή. 14. Ανελέαδας
 τὸν θησαυρόν. Tollere, vel accipere
 thesaurum. 15. Προσπλαντεῖν, vel προσί-
 γειδας περι τοι ἀπεισκέπτως. Accedere ad
 aliquid inconsideratè, imprudenter, sine
 consilio,

consilio, nullà ratione præeunte, ḡc. 16. Συλληφθῆναι νῦν τὸ παρόν. Comprehensum esse, vel comprehendendi à laqueo. Captum esse, vel capi à Casse. 17. Μέτερες τὴν Ἀλάπεκα, ὡς Ἑξαπατήσας. Accusare, vel incusare vulpem, ut quæ decepit, ḡc. 18. Τοιαύτην ἔχειν μωεῖαν. Tantam habere dementiam: tantà prædictum esse dementiā: tam dementem esse. 19. Βασιλεύειν τὸ ἀλόγων ἡών. Regem esse animalium ratione destitutorum, rationis expertium, vel brutorum: imperium tenere in bruta, ḡc. 20. Ἐπχειρεῖν τὸ περίξεοι ἀνθεσκέπτως. Aggredi actiones sine prudenter facta. ḡc. 21. Πειράπτειν τοῖς μυστήμασι. Incidere in infortunia: incurrere in pericula. 22. Sententia. Οἱ ἀνθεσκέπτως ἐπιχειρεῖτε τὸ περίξεοι τοῖς μυστήμασι πειράπτεσι. Qui res inconsultè adoruntur, magnis periculis involvuntur. Qui ad res sine consilio accedunt, in pericula, ac calamitates incidunt.

XXXIII.

ΘΥΝΝΟΣ καὶ ΔΕΛΦΙΝ.

Ὡντος θιωκόμην τὸν δελφῖνον, καὶ πολλῷ πιὸ ρότζῷ φερόμενον, ἐπέδην καὶ

καταλαμβάνεσθαι οὐκελλεν, ἔλαθεν τὸν σφοδρὸντος ῥύμης ἐκποσὸν εἰς τινα θῆσον, τὸν δὲ ὄμοιας ῥύμης καὶ ὁ μελαῖν αὐτῷ συνεχεῖται εἰλεν. ὁ δὲ Θύννος ἀπορρεφεῖς, καὶ λεπτοψυχεῖται τὸ μαλακὸν αἴρειν, εἶπεν, οὐκέπ μοι ὁ θάνατος λυπηρός, οὐδὲν τοι αἴπον γεγονότα μοι τέττα, σὺν ἐμοὶ ἀποθνήσκογιτα.

Ἐπιμένιον.

Οὐ μὲν θάνατοι, ὅπ προδίως τὰς συμφορὰς οἱ ανθρώποι φέρεται, τὰς τύτων αἵρεταις θυσυχεῖταις οὐδὲντες.

Metaphrasis.

THUNNUS & DELPHIN.

THUNNUS in fugam à Delphino versus ac magno impetu ruens, postquam capi futurus, vel capiendus erat, ignorabat obvehementem impetum excidens vel se excidere in quandam insulam. A simili autem impetu etiam Delphin cum eo ejectus est. Thunnus autem conversus, & deficientem animo Delphinum videns, dixit, Non amplius mihi mors molesta est, visenti authorem mihi existentem hujus una mecum morientem.

Affa-

Affabulatio.

Fabula indicat, quod facile calamitates homines ferunt, autores earum infelicitate agentes videntes.

Periphrasis.

Thunnus Delphino persequente, magno impetu ferebatur. Cum capiendus ac comprehendendus esset, inscius ignoransque violento impetu in insulam quandam excidit. Similiter ac eadem impetus violentia etiam Delphinus delapsus est. Thunnus autem cum se convertisset, ac animam Delphinum agentem vidisset, ait, Non jam mihi mortem puto esse molestam, cum videam eum, qui mihi causa fuit iphus, una tecum petire.

Affabulatio.

Fabula significat facile miserias ferre homines, si eos, qui earum autores fuerunt, infelicitate agere videant.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Δρόκεδαις τὸν Δελφῖνον. Fugari, pelli, vel in fugam verti a Delphino persequente.

guente. 2. Φέρεσθαι πολλῷ τῷ ροΐζω. Ferri, vel ruere impetu magno. 3. Καζαλαμβάνεσθαι ἐμελλεν. Est Græcismus. Vid. Isocrat. IV, 2. Capiendus, comprehendendus, vel apprehendendus erat. 4. Ἐλασθεν ἐκπεσών. Est Græcismus, in quo participium ἐκπεσών eleganter ponitur pro infinitivo ἐκπεσεν. Vid. Isocrat. I, 2. Nesciebat, ignorabat, non animadvertebat, vel non sentiebat se excidere, delabi, effundi, &c. 5. Τπὸ σφοδρῆς ρύμης. Ob, vel propter vehementem impetum, &c. 6. Ἐκπεσεν, vel ἐκπίπεν εἰς τινα νησον. Excidere, vel decidere, &c. in aliquam, vel quandam insulam. 7. Συντελεσθελλεν νέσο τὸ δυοῖς ρύμης. Defiri, vel ejici ab eodem in ipetu: delabi, vel deduci eadem impetus violentiâ. 8. Ορχητούχητα Δελφῖνα. Videre Delphinum morientem, &c. 9. Οὐκ ἔστι μοι ὁ θάνατος λυπηρός. Mors mihi non est molesta. 10. Αἴπον εἶναι πνι τὸ θάνατον. Authorem, vel causam esse alicui, vel alicujus mortis. 11. Συναποθανεν τίνι. Mori, vel perire una cum aliquo. 12. Πασίως φέρεται τὰς συμφοράς. Facilè ferre miserias, vel calamitates, &c. 13. Sententia. Πασίως οἱ αἰνθρώποι τὰς συμφοράς φέρεται, εἰς τὰς τέτων αἰτίας συνυχνήτας ὄρθωσι. Homines facilè ferunt miserias, si earum authores infeliciter agere videant.

XXXIV.

ΙΑΤΡΟΣ καὶ ΝΟΣΩΝ.

Ιατρὸς νοσηνήα ἐνεργάπιος τῷ ἢ νοσηνῷ ἀποδανόντι, καὶ εἰνθα πρὸς τὰς ἀνθομίζοντας ἔλεγεν, οὗτος ὁ ἀνθρωπός εἰ δινεὶς ἀπείχει, καὶ κλυστῆρον ἐχρῆτο, ὃν ἀνὴρ ἐπεδύκει. τῷ δὲ παρόντων θεολαβών τις, ἔφη, βέλτιστος, ὃν ἔδει σε παῦτα τὸν λέγοντα, ὅτε μιδέν οὐφελός εἶτιν, ἀλλὰ τότε παρακαλεῖν, ὅτε τόπις χρῆματα ἴδεντα.

Ἐπιμύθιον.

Οὐ μῆδος μιλοῦ, ὅτι δῆτας τὰς φίλας καὶ καιρῷ ἀγάγκης τὰς δονδείας παρέχειν.

Metaphrasis.

MEDICUS & AEGROTUS.

Medicus aegrotum cūrabat: aegroto autem mortuo, ille efferentibus dicebat. Homo hic si vino abstinuisset, & clysteribus usus fuisset, non mortuus fuisset. Præsentium autem respondens quispiam dixit, optimè, non oportebat te hæc nunc dicere,

cere, cùm nulla utilitas est, sed tunc admonere, cùm his uti poterat.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quòd necesse est amicos in tempore necessitatis auxilia præbere.

Periphrasis.

Medicus Ægrotō curationes adhibebat: cùm autem ægrotus ē vita migrāsse, ille iis, qui funus efferebant, aiebat, Vir iste, si à vino se continuisset, & clysteres in usum adhibuisset, nondum mortem oppetiisset. Quidam autem ex his, qui aderant, cùm responderet, ait, Ô præstantissime, non nunc hæc dicenda erant, cùm nihil prodeesse queant, sed eo tempore, quo iis uti ipsi licebat.

Affabulatio.

Fabula indicat oportere amicos tempore necessitatis opem auxiliūmque ferre.

Græcismi, Sententiae, Phrasēs, &c.

I. Θεραπεύειν νοσήσα. Curare ægrotum: mederi, medicinam, vel curationem adhibere

bere ægroto, vel ægro, ḡc. 2. Ἐκκομβ-
ζειν τὸ ἀποδανόντα, vel νέκυν. Efferre mor-
tuum, vel funus. 3. Ἀπέχεσθαι σῖνε. Ab-
stinere vino, vel à vino: non uti vino, ḡc.
4. Χρῆσθαι κλυσῆσι. Utile Clysteribus: ad-
hibere clystres. 5. Τῶν παρόντων τις.
Eorum, qui aderant, quidam, aliquis, qui si-
piam, ḡc. 6. Λέγειν ταῦτα. Dicere ea,
vel illa. 7. Παραδίνειν πί τινι. S vadere, vel
consulere aliquid alicui, ḡc. 8. Παρέχειν
τὰς Βονδείας. Præbere, dare, vel ferre au-
xilium: opem auxiliūmque ferre: auxilio
esse: auxiliari, adjumento esse: adjuvare,
ḡc. 9. Sententia. Τὰς φίλις δέ τις ἡ κατισθ
ἀνάγκης τὰς Βονδείας παρέχειν. Decet ac
æquum est, ut amici tempore necessitatis
auxilio succurrant.

XXXV.

Ι Ζ Ε Υ Τ Η Σ κ' Ε Χ Ι Σ.

Ι Ζ Σ ΤΗΣ ΙΞΔΗΣ ΑΝΔΑΛΑΣ ή ΚΑΛΑΜΙΣ, περός
αγρον εξηλασεν. Ιδων οι κίχλαν ἐφ' οὐρ-
λας δέρματα κατέζαμψεν, η τὰς καλάμις αλ-
λήλοις

λύλοις ὅπι μήκῳ συνάθεται, ἀναπρός αὐτὸν συλλαβεῖν βιβλόμηνῳ ἐφεάρεται. οὐδὲ λα-
δῶν ἔχειν κοινωμένουν ταῦτα πόδες εἰ πάτησε. τὸ
δὲ ὄργανόν τοις, οὐδὲ λακέτος αὐτὸν, ἐκεῖνῳ γά-
λη λεποψυχῶν ἔλεγε, μύσηνῳ ἐγένετο, ἐπεργο-
νός θηρεῦσαι βιβλόμηνῳ, αὐτὸς υφ' ἐπίστρεψε
γρεύσην εἰς θάνατον.

Ἐπιμέλεια.

Ο μύσης μηλοῖ, ὅποι οἱ ποῖς πέλας δηλε-
βεύσοντες, λακέτανος πολλάκις υφ' ἐπέργα-
τος αὐτὸς πάχοντες.

Metaphrasis.

AUCEPS & VIPERA.

AUCEPS viscum sumens & arundines, ad
aucupium egressus est, videns autem
turdum super alta arbore sedentem & arun-
dinaes inter se in longitudinem conjungens
sursum ad eum, comprehendere volens, re-
spici-

spiciebat. Cæterum ignarus viperam dormientem sub pedibus calcavit. Èa verò iratà & mordente ipsum, ille jam linquens animam dixit, Miser ego, alterum enim capere volens, ipse ab alio captus sum ad mortem.

Affabulatio.

Fabula declarat, quod iis, qui proximi sunt, insidiantes, ignorant sàpe ab aliis hoc ipsum patientes, pro pati.

Periphrasis.

Auceps visco accepto & arundinibus auctupatum exiit. Viso autem turdo super alta arbore sedente, & arundinibus sibi invicem in longum conjunctis sursum eum comprehensurus suspiciebat. Cæterum inscius viperam quæ ibi sub pedibus latitabat, conculcavit. Cum vero irata momordisset ipsum, ille jam agens animam dicebat, Me miserum lenam alium capturus, ipsem ab alio, ut morerer, sum captus.

Affa-

Affabulatio:

Fabula significat eos, qui proximis insidiantur, ignaros saepius ab aliis id ipsum pati.

Græcismi, Sententiaz, Phrases, &c.

1. Ἀγαλαζεῖν ἵξδν καλάμιος. Accipere vel sumere viscum & arundines. 2. Ἐξελθεῖν πρὸς ἄγραν. Exire vel egredi aucupatum, &c. 3. Ἰδεῖν πὰ κίχλαν δὲι δένδρον γαδεζομένῳ. Videre turdum super arbore sedentem. 4. Καθέζεσθαι ἐφ' ὑψηλῷ δένδρῳ. Sedere super alta arbore. 5. Συνάπτειν τὰς καλάμιος ἀλλήλοις δὲι μῆκος. Conjugere inter se arundines in longitudinem, vel longum. 6. Ἐφορᾶν ἀνω πρὸς πὰ κίχλαν. Aspicere, respicere, vel suspicere rursum, ad, vel versus turdum. 7. Πατεῖν πὰ ἔχιν ὑπὸ πόδας κοιμαμένῳ. Calcare, vel conculcare viperam sub pedibus dormientem, vel latitatem. 8. Δικυεῖν τὸ Ἰξευτήν. Mordere aucupem. Ἡ ἔχις τὸ Ἰξευτήν ἔδεκτε. Vipera mordit aucupem. 9. Θηρεῦσαι ἔπεργον. Venari, capere, vel captare alium. 10. Ἀγρευθῆναι ὑφ'

νός ἐπέρε. Captum esse, vel capi ab alio.
 11. Ἐπειλεύσν τοῖς πίλας. Subaudi ἐσ.
 Infidiari, vel infidias struere moliri, ponere,
 facere, vel tendere proximis. 12. Πάγειν
 τῇ αὐτῷ ὑφ' ἐπέρεν. Id ipsum pati ab aliis.
 13. Λαρδανοῖς πάγοντες. Est Græcismus,
 in quo particip. πάγοντες ponitur loco infiniti-
 tivi πάγειν. Ignorant, vel nesciant se pati.
 Vid. Isocrat. I, 2. 14. Sententia. Οἱ ποῖς
 πίλας διπειλεύοντες, πολλάκις ὑφ' ἐπέρεν
 τῇ αὐτῷ πάσχεσσι. Qui proximis infidias
 moliuntur, sapienter ab aliis id ipsum patiun-
 tur, &c.

XXXVI.

Κ Α' Σ Τ Ω Ρ.

Οκάσωρ ζῶν δὲ τελέπτεν, εὐλίμνεις
 τὰ πολλὰ διατύμμον, ἐπὶ τὰ αἰδοῖα
 φασιν ιατροῖς χρήσιμα ἔνι. ἐπειδὴν
 νῶτ' ἀνθρώπων διωκόμενος καταλαμβάνεται,
 μνώσκων εἰς χάρειν διώκεται, ἀποταμών τὰ ἔσυ-
 τὰ αἰδοῖα, ρίπῃς πρὸς τὸν διώκοντας, καὶ εἰς τὰ
 σωτηρίας πυγμαῖς.

Ἐπιμή-

Ἐπιμένον.

Ο μῦθος μηδοῖ, ὅτι ὅπω τὸν ἀνθρώπων οἱ φρένιμοι, τοῦτο τὸν ἀντίκειον στοιχεῖον τὸν λόγον τὸν χρημάτων ποιεῖται.

Metaphrasis.

FIBER.

Fiber animal est quadrupes in stagnis plerunque vivens, cuius pudenda dicunt medicis utilia esse. Hic igitur quum ab hominibus persequentibus capit, sciens cuius gratia petatur abscindens sua pudenda proponit persequentibus, & sic salutem consequitur.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod sic hominum prudentes pro sua salute nullam rationem pecuniarum faciunt.

Peri-

Periphrasis.

Fiber est animal unum è quadrupedibus in stagnis, ut plurimum vitam degens, cuius testes in medicina usum habere dicuntur. Is ergo, cum ab hominibus persequenter ita fugâ fatigatur, ut jam jam capiendus sit, cognito, cuius gratiâ eum persequantur, abscessos testiculos suos persequenter abicit, atque hunc in modum salvus evadit.

Affabulatio.

Fabula significat eo modo homines præditi prædictos nullum habere respectum pecuniarum, ut salvi sint.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

I. Ζῶον τελείπειν. Animal esse quadrupes, quatuor pedibus præditum, vel unum è quadrupedibus. 2. Διατά̄-
δαι τὰ πολλὰ τὸ κτίνας. Degere vitam plerunque, ut plurimum, potissimum in stagnis. 3. Τὰ τὸ Κάστρον αἰ-
δοῖς.

δοῖα ιατροῖς εἰσι χρήσιμα. Pudenda
seu testiculi Fibri. Medicis sunt usui, &c.
4. Καταλαμβάνεσθαι τὸ δῆμον ἀνθρώπων.
Apprehendi, vel capi ab hominibus. 5.
Οὐ χάειν διώκεται. Cujus gratiâ fugâ
fatigatur, &c. 6. Ἀπόλαυσιν, vel ἀπο-
τέμνειν τὰ αἰδοῖα. Abscindere pudenda,
vel testiculos. 7. Πίπτειν τὰ αἰδοῖα πρὸς τὰς
διώκοντας. Abjicere, vel proiecere testes per-
sequentibus. 8. Τυγχάνειν τὴν σωτηρίας. Con-
sequi salutem: salutis compotem esse: sal-
vum & incolumem evadere, &c. 9. Ποιεῖν
τὸ δέναλόγον τὴν χρημάτων. Nullum habere re-
spectum pecuniarum. 10. Sententia. Οἱ
φρένιμοι τὸ δέρη τὴν ἐπιτῆμας τὸ δέναλό-
γον τὴν χρημάτων ποιεῖνται. Viri prudentes
pro sua salute nullum habent respectum
pecuniarum, &c.

XXXVII.

ΚΤΩΝ καὶ ἈΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Καν καὶ ἀλεκτυών ἐπιρεῖται ποιούμενοι, ὡς δον. ἐπέρεις τῇ καταλαβάσεις, ὁ μὲν ἀλεκτυών δὲ τὸ δένδρον ἐπαθεῖται αὐτούς. ὁ δὲ κύων περὶ τὴν ρίζην τοῦ δένδρου κοίλην ἔχοντο. τὸ δὲ ἀλεκτυόν τῇ τοιωτίᾳ τούτῳ τοῦ κοίλου φανήσαντο, ἀλλαπτεῖ ακέσσασα περὶ αὐτὸν ἔδραμε, καὶ σᾶσσα κάπωτεν, περὶ δὲ ἐσαίην κατελθεῖν οὐδέποτε, δηδυμεῖν γάρ αἰσθαντο πω φοιτώντων τοῦ κοίλου αὐτούς. τὸ δὲ εἰπόντο τὸ δυρωρὸν περὶ τοιωτίας τοῦ δένδρου καθάδισσοντα, ὡς ἐκείνης αὐτοῖς τούτην, κακεύτης τοιωτίας αὐτὸν φαινότας, ὁ κύων αἴρει τημέντας αὐτοὺς διεσπάρει.

Ἐπιμέλεια.

Ο μῆθος μηλοῖ, διποιοὶ φερόντες τῷ αὐθρώπων τῆς ἐχθρός ἐπελθόντας, περὶ δισχυρετέρας πέμπεται τρυφλογίζειν.

*Metaphrasis.***CANIS & GALLUS.**

Canis & Gallus societatem ineuntes iter faciebant. Vesperā autem superveniente, Gallus quidem super arbore dormiebat ascendens *eam*, Canis verò ad radicem arboris cavum habentis. Gallo autem secundūm consuetudinem noctu canente, Vulpes audiens ad eum cucurrit, & stans infra ad scip̄am *eum* descendere rogabat, cupere enim se *ait* egregiam adeò vocem animal habens complecti. Illo autem dicente, janitorem priùs excitare eum debere ad radicem arboris dormientem, ut illo aperiente descenderet, & illā quārente ipsum vocare, Canis repente proſiliens *eam* dilaceravit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd prudentes homines inimicos supervenientes ad fortiores mittunt, falsis argumentis decipientes.

Periphrasis.

Canis & Gallus initâ societate aliquò proficisciabantur. Cùm autem vespera jam supervenisset, Gallus consensâ arbore quietem capiebat; Canis verò juxta arboris excavatus radicem somno indulgebat. Cùm autem Gallus, prout solet, nocte cantâisset, Vulpes ut audivit, ad eum accurrit, & inferiùs subfistens eum orabat, ut ad se descenderet, quia vellet laudabili adeò ad canendum voce animal præditum amplecti. Quum verò is dixisset, ut janitorem, qui ad radicem arboris somnum caperet, priùs excitaret, ut cùm ille aperiuisset, descenderet, & cùm illa eum quæreret, ut ipsum vocaret, Canis subito exiliens eam correptam discerpit.

Affabulatio.

Fabula significat viros prudentiâ præditos adversarios sibi insultantes ad fortiores astu mittere.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Πολεῖδες τινὲς ἐπαιρέειν. Constituere inter se, vel inire societatem. 2. Εαυτὸς

pas καταλαβόντος. Nocte adveniente, vel
 superveniente. Nota. Hic genitivi conse-
 quentiam designant. 3. Καθίσειν ὅπ
 δέσπος. Dormire, somnum, vel quietem
 capere super arbore. 4. Ἀναβαίνειν τὸ
 δένδρον, καὶ εἰς, ἢ ὅπῃ τὸ δένδρον. Ascen-
 dere, vel conscendere arborem, vel in ar-
 borem, &c. ἀναβαῖνειν Particip. in textu
 non construitur cum ὅπῃ δέσπος, sed ver-
 bum ἀναβαῖνειν. 5. Καθίσειν πρὸς τὴν
 πίζην τὸ δένδρον. Dormire, vel quiescere
 ad, vel juxta radicem arboris. 6. Τὸ
 δένδρον τὸ κοίλωντα ἔχον. Arbor exca-
 vata, &c. 7. Κατὰ τὸ ἐιωθός. Atticis-
 mus: secundum consuetudinem: pro consue-
 tudine, vel more: prout solet, vel consue-
 vit: prout ipsi mos est, &c. 8. Φωνεῖν
 νύκτωρ. Cantare, vel canere noctu, seu
 nocte, vel nocturno tempore. 9. Ἐπ-
 δραμεῖν πρὸς πνα. Accurrere ad aliquem.
 10. Στῆναι κάτωθεν. Stetisse, vel stare
 inferius. 11. Ἀξίζειν πνα κατελθεῖν. Ro-
 gare vel orare aliquem, ut descendat, vel
 descenderet. 12. Ἐπθυμεῖν πνα εἰσπά-
 τασθαι. Desiderare, cupere, vel velle ali-
 quem salutare, amplecti, complecti; vel
 osculo & complexu aliquem comiter exci-
 pere. 13. Ἐχεῖν παῖδες φωνήν. Ha-
 bere egregiam vocem: egregiā præditum
 esse

esse voce, &c. Ἀλεκτυών ἐστι ζῶον ἀγαθόν
τὸν φωνὴν ἔχον. Gallus est animal egregium
ac laudabili canendi voce praeditum 14.
Διυπνίσαι τὸ θυρωεῖον. Excitare janito-
rem. 15. Ανοίγειν τὸ θύραν. Aperire
januam. 16. Ζητεῖν πνα. Quærere ali-
quem. 17. Αὐθόντες πιθαῖν. Subito, re-
pentē, insperatō, vel statim profilire, adsi-
lire, vel exilire. 18. Διασπαζόντες τινά.
Dilacerare, discerpere, vel dilaniare ali-
quem. 19. Επέρχεσθαι τινα. Acce-
dere ad aliquem: aggredi, vel adoriri ali-
quem: insultare alicui, &c. 20. Senten-
tia. Οἱ φρεγνικοὶ τοὺς ἔχοντες ἐπελθόντας
πρὸς ἵχυροτέρους πέμπουσι κακογίζομενος.
Prudentes viri inimicos sibi insultantes ad
fortiores astu mittunt.

XXXVIII.

ΛΕΩΝ χ. ὉΝΟΣ χ.
ΑΛΩΠΗΣ.

ΛΕΩΝ χ. ὉΝΘ χ. Ἀλώπηξ κοινωνία
ποιητῶν αὐθίδοι. ἐξηλθον πρὸς ἀγρεῖν.
πολλοῖς οὖν πήρας συλληφθείσας, περισταξεῖν
οἱ Λέων τῷ Ὁνθ διελεῖν αὐτοῖς. οἱ δὲ βεῖς
μετέιδας ποιησάμενοι τῷ τὴν ἵσων, ἐκλέπ-
ταί τοις περιπέτειο. χ. οἱ Λέων θυ-
μαθεῖς,

μαθεῖς, οὐδὲ οὐνον κατέφεγγον. εἴτα τῇ άλλῃ ποκι μετίζειν σκέλουσεν. οὐδὲ εἰς μάση μείσα πάντα σωρδίσασκε, ἐκατῇ βεραχύ πατέλιπε. καὶ οὐ λέων πρέστησεν τοῖς σε, φελτίσκη, διαφερεῖν τὸν εἰδίδεξεν; οὐδὲ εἴπει, τῷ Οὐνα συμφορέσθαι.

Ἐπιμέτιον.

Οὐ μῆθα δηλοῖ, ἐπι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ανθρώποις, τὰ τέλας μυστήρια.

Metaphrasis.

LEO, & ASINUS, & VULPES.

Leo, & Asinus, & Vulpes societatem in-
cuntes egressi sunt ad venationem. Multā igitur prædā captā jussit Leo, ut Asinus distribueret ipsis. Ille verò tres partes faciens aequaliter, eligere eos hortabatur. Et Leo iratus Asinum devoravit. Deinde Vulpem partiri jussit. Illa verò in unam partem omnia congerens sibi parvum quid reliquit. Et Leo, ipsis, Quis et, δο optima, dividere sic docuit? Ea inquit, Asini calamitas.

Affa-

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd castigationes sunt hominibus vicinorum infortunia.

Periphrasis.

Leo, Asinus, & Vulpes constitutâ inter se societate venatum exēunt. Cūque multam ac ingentem prædam cepissent, Leo Asinō mandat, ut eam dividat. At ille tribus partibus æqualibus factis, ut eligerent, iis suadebat. Leo verò irâ percitus Asinum adortus discerpfit. Inde Vulpi, ut prædam divideret, mandata dedit. Illa autem omnibus in unam partem congestis sibi minimum quiddam reliquit. Tum Leo ipsi, Quis te, o præstantissima, ita partiri docuit? Illa respondit, Afini periculum.

Affabulatio.

Fabula significat aliorum pericula homines facere cautores.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ποιεῖν κοινωνίαν. Inire societatem.

G 4

2. Ἐξελ-

2. Εξελθεῖν περὶς ἀγραν. Egredi ad venandum: exire venatum. 3. Συλλαμβάνειν πολλὴν θηραγν. Capere multam prædam. 4. Διελεῖν τὸ ἀγραν. Distribuere, partiri, vel dividere prædam. 5. Ποτίσσειν, vel ποιεῖν βεβίσ μεριδας ἐκ τοῦ ισων. Facere tres partes æqualiter, &c. Hic ἐκ τοῦ ισων est Græcismus, qui per Periphrasin idem est, quod ισως, &c. 6. Ηερέπιποι τινα σκλέξασθ. Hortari aliquem, eligere, vel ut eligat, &c. 7. Κελδεῖν την μερίσειν τὸ ἀγραν. Jubere aliquem dividere, vel ut divideret prædam, &c. 8. Σωρδεῖν πάντας εἰς μίαν μερίδαν. Coacer-vare, colligere, vel congerere omnia in unam partem. 9. Καταλαπεῖν vel καταλείπειν ἐκαπτι τι. Relinquere, vel reliquum facere sibi aliquid. 10. Διδάσκειν τινὰ τὸ πατερεῖν τὸ ἀγραν. Docere aliquem ita, vel eo modo dividere prædam. 11. Τὰ τὸ πέλας μυστήματα. Subaudi post πέλας ὄντων. Proximorum, vicinorum, vel aliorum ut hic, infortunia, pericula, &c. 12. Σεντέντια. Τὰ τὸ πέλας μυστήματα τοῖς ἀνθρώποις σωφρονισμοὶ γίνονται. Alienæ pericula homines faciunt cautores.

XXXIX.

ΛΕΩΝ καὶ ΑΡΚΤΟΣ.

ΛΕΩΝ καὶ ΑΡΚΤΟΣ ὁμοία βινέρω φέντες, ταῖς τάταις ἐμάχοντο. δεινῶς οὐδὲν τούτοις ἄλλοις διαλειθύντες, ὡς ἐκ τοῦ πολλῆς μάχης καὶ σκοτοδινιάσαι, ἀπαυδάσαντες ἔκεινο. Αλώπηξ δὲ κύκλῳ φεύγειται, πεπλωκότας αὐτὴν ἴδεται, καὶ τὸ βένδρον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τῦτο διὰ μέσου ἀμφοῖν διαδραμεῖσα καὶ ἀρπάσασα, φείγεται ὁ χεῖο. οἱ δὲ βλέποντες μὲν αὐτινὸν, μὴ μιναύειν δὲ ἀναστῆναι, δείλαιος ἥμεταις, εἰπον, ὅπερ δὲ ἀλώπηκα ἐμοχθύμενοι.

Ἐπιμύθιον.

Οὐ μῦθος δηλοῖ, ὅπερ ἄλλων κοπιῶνται,
ἄλλοι κερδαίνουσι.

Metaphrasis.

LEO & URSUS.

LEO & Ursus simul magnum nocti hirnum, de eo pugnabant. Graviter igitur à seipfis affecti, ut ex multa pugna

G 5

etiam:

etiam vertigine corriperentur, defatigati jacabant. Vulpes autem circum circa iens prostratos eos videns, & hinnulum in medio jacentem, hunc, per medium utrorumque percurrens cum rapuit, fugiens abiit. At illi videntes quidem ipsam, non valentes autem surgere, Nos miseris, dicebant, quod propter Vulpem, vel pro Vulpes laboravimus.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod aliis laborantibus alii lucrantur.

Periphrasis.

Leo & Ursus cum eodem tempore incidunt in hinnulum, prælio de eo inter se decernebant. Cum autem ita graviter à ipsis affecti fuissent, ut ob nimiam pugnam etiam caligine oculorum laborarent, defessi tandem humi decumbebant. Vulpes vero circum circa eundo, ubi prostratos eos vidit, & hinnulum in medio humi decumbentem, eum, cum per medios utrosque percuisse, rapuit, ac fugiens evasit. At illi videbant quidem ipsam, sed quia surgere non poterant, eheu nos infelices, dicebant, eo, quod Vulpis laboravimus.

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat aliis laborantibus alios
lucrari, vel alios aliorum labore lucrari, &c.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Πειλυχεῖν βενέρεω. Nancisci ma-
gnūm hinnulum: incidere in magnum hin-
nulum, &c. 2. Μάχεσθαι τὸν βενέρην.
Pugnare, certare, dimicare, prælio conten-
dere, vel decernere de magno hinnulo. 3.
Δρύως διαπίδεις ως ἀλλήλων. Graviter
à seip sis affici: male à se invicem tractari.
4. Ως σκολοπιάσται. Ut vertiginem pa-
terentur: ut vertigine corriperentur, vel
laborarent. &c. Nota. Ως, vel ως pro
ut etiam cum infinitivo construuntur, qui
per conjunctivum latine reddendus est, ut
jam in superioribus dictum. 5. Σκολοπι-
ασται εἰς πολλῆς μάχης. Vertiginem pa-
ti ex multa pugna: vertigine corripi mul-
tum pugnando: caligine oculorum laborare
ob nimiam pugnam, vel magnum certaminis
laborem, &c. 6. Πειλαῖαι χύκλω. Cir-
cum circā ire: circumire: obambulare, &c.
7. Ιδεῖν τινα πεπλωκότην. Videre ali-
quem prostratum. 8. Καίσερ εἰς τὸ μέσω.

Ja-

Jacere, vel decumbere in medio. 9. Δια-
δραμεῖν διὰ μέσην ἀμφοῖν. Percurrere per
medios utrosque. 10. Ἀρπάζειν τὸ βέν-
θεν. Rapere hinnulum. 11. Βλέπειν
τὸ αἰλώπικον. Videre vulpem. 12. Μή
δύνασθε ἀναστῆναι. Non posse surgere: non
habere vim surgendi. 13. Μοχθεῖν δι-
αλώπικον. Laborare vulpi, vel gratiā vul-
pis, &c. 14. Sententia. Ἄλλων καπ-
ώντων, ἄλλοι κερδαίνουσι. Alii aliorum la-
bore lucrantur.

XL.

M A' N T I X.

MΑ' ΡΙΤΙΣ ἐπ' αἰρετῷ καθίμει Θ., διε-
λέγειο, δημισύ Θ. δέ πν Θ. αὐτονοι
καὶ ἀπαγγείλαντ Θ., ὡς αἱ τὸ οἰκίας ἀντε-
δυεῖσθε ἀναπεπλαμμέναι τε πᾶσαι εἰσεν, καὶ
πάντα τὰ ἔνδον ἀφηρημένα. ἀνεπίδηστε πε-
σεντεῖσθαι, καὶ δρομαῖ Θ. οἵτινες πρέχονται δέ πε-
ντὸν δεασάμεν Θ., ὡς ἔτ Θ., εἰπεν, ὁ τάλ-
λοβρια πρέγματα πρεσειδέναι ἐπαγγείλλο-
μεν Θ., τὰ σ' αὐτῷ καὶ πρεγμανίδες;

*Επιμένον.

*Ο μῦθος περὶ τὸς τὸ μῦ ἐαυτῷ βίον
φαίλως

φαύλως δισκέντιας, τὸν μηδὲν αὐτοῖς περο-
νικόντων προνοεῖσθαι πειρωμόντας.

Metaphrasis.

VATES.

Vates in foro sedens disserebat: super-
veniente autem quodam subito & re-
nunciante, quod domus ipsius fenestræ aper-
tæ omnes essent, & omnia, quæ intus erant;
ablata, exiluitque suspirans & velox ibat, vel
currebat. Currentem autem quidam ipsum
videns, Heus tu! inquit, qui alienas res
præscire polliceris, tuas ipsius non prævati-
cinabare?

Affabulatio.

Fabula adversus eos, qui suam vitam pra-
vè gubernantes, quæ nihil ad se attinent,
præscire conentur.

Periphrasis.

Vates quidam in foro sedebat, ac sortem
cuivis futuram aperiebat: cum verò quidam
ex improviso accessisset, ac omnes ipsius
edium fenestras esse reclusas; omnesque res,
quæ

quæ in iis erant, furtim ablatas nunciâsser, profiluit gemens ac cursim ibat. At cùm quidam vidisset ipsum currentem, Heus tu, ait, qui alienarum rerum eventum prævidere te profiteris, tuarum ipsius non præsentiebas?

Affabulatio.

Fabula in eos, qui male ac perversè vitam instituunt, & ea, quæ nihil ad se attinent, præscire contendunt.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Καθηδρὶς ἐπ' ἀγορῆς. Sedere, vel sedisse in foro. 2. Ἐπιστῆναι αὐθεντικός. Adesse, accedere vel supervenire subito, repente, ex improviso, &c. 3. Αἱ τὸ οἰκίας δυέides ἀναπτημέναι ἐστο. Fenestræ domus sunt apertæ. 4. Αραιρεῖν πάντα, τὰ ἔνδον, subaudi ὄντα. Aufere vel surripere omnia, quæ intus sunt. 5. Αναπηδᾶν καὶ σεραζεῖν. Exilire, & gemere, vel suspirare. 6. Δερματὶς ἡνε. Cursim ibat, vel, currebat. 7. Θεραδῆς vel θεραδί τινα πέχοντα. Videre aliquem currentem, vel currere. 8. Ἐπαγγέλλεσθαι παλλόπειρα περιγματα περιέντα. Profiteri alienas res

res præscire, vel alienarum rerum præscientiam, &c. 9. Ηερμαντίεδας τὰ ἔαυτα περίγματα. Prævaticinari, prædicere, vel præsentire res suas. Sententia. Ο πάλλοβία περίγματα πρεσβύτεροι ἐπαγγελλόμενοι, τα ἔαυτα ταῦτα δύναται περιμαντίεδας. Qui alienas res se prædicere profitetur, suas ipsius præsentire nequit.

XLI.

ΣΥΛΕΤΟΜΕΝΟΣ καὶ ΕΡΜΗΣ.

Ταῦτα οὐκέτιον ἀπίσταλε πέλεκις. ἀμιχανῶν πίνιαν πέδηται οὐχθεις καθίστας ὀδύρετο. Ερμῆς οὐ μαδῶν τοιόταν, καὶ οἰκτείεσσι τοιόταν, καταδύνεται εἰς τοιόταν χρυποῦντανίνεγκε πέλεκις, καὶ εἰς τοῦτον εἰστιν οὐ απώλεσσεν οὐρετο. τῷ οὐ μη τοῦτον εἰς φαμένον, αὐτοῖς καταδύνεται αργυρῶν ἀνεκόμιστε, τῷ οὐ μηδὲ τοῦτον εἰς οὐκέτιον εἰπόντο, ἀλλά βίτια καταβὰς ἀκεῖνον τοιόταν οὐκέτιον ανίνεγκε. τῷ οὐ τοῦτον αληθῶς εἰς τοιόταν φαμένον, Ερμῆς ἀποδεξάμενος ἀποτελεῖ δικαιοσύνην, πάταξ αὐτῷ εἰσαρήσατο. οὐ οὐδεποτέ πάτηται τοῖς ἑταίροις τὰ σύμβαντα διεξελύπαντι. οὐδὲ τοῖς ταῖς ταῖς τοῖς διαπορέσθαις εἰσαλένσατο καὶ πέδηται τοιόταν χρυποῦνταν, καὶ τοῦτον

οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίπτεις ἀφεῖς εἰς τὸ ρέ-
μα, κλαίων ἐκάθητο. ὅπορανεις οὐκ ὁ
Ἐρμῆς ηὔκεινω, καὶ τὸ αἰπέαν μαθὼν τὴν
Θρησκίαν, καταβὰς ὁμοίως χειροὺς ἀξίνην ἐξ-
ήνεγκε, καὶ ἔρετο, εἰς ταύτην ἀπίβαλε. τό-
δε σὺν ἡδονῇ, καὶ ἀληθῶς οὐδὲ δέι φίσαν-
τθ, μισθός ὁ Θεὸς τὸ τοσαύτην αὐτί-
δειαν, καὶ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐκ
τὴν σίκείαν ἀπέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῆθθ θυλοῖ, ὅπι ὅσον τοῖς δικαιοῖσι τὸ
δεῖον σωσάρει), τοσῦτον τοῖς ἀδίκοι
ἀνατίθει).

Metaphrasis.

LIGNATOR & MERCURIUS.

Lignator juxta fluvium suam amisisit secu-
rim. Inops igitur consilii juxta ripam
sedens plorabat. Mercurius autem intelli-
gens causam, & miseratus hominem, descendens in flumen auream sustulit securim, & an-
hæc est, quam perdidit, rogavit. Illo non
eam esse dicente, rursus descendens argen-
team sustulit. Illo autem neque eam esse su-
am dicente, tertio descendens illam propri-
am

am sustulit. Illo verò hanc verè esse desperitam, dicente. Mercurius, probatā ipsius justitiā, omnes ei donavit. Ille profectus, omnia sociis, quæ acciderant, narravit. Quorum unus similia facere decrevit, & ad fluvium profectus, propriam securim consultò demittens in flumen, flens sedebat. Apparens igitur Mercurius & illi, & causam intelligens ploratus, descendens similiter auream securim extulit, & rogavit, an hanc amisit. Illo cum lætitia, & verè hæc est, dicente, odio habens deus tantam impudenteriam, non solum islam retinuit, sed neque propriam reddidit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd quantum justis numen auxiliatur, tantum in justis adversatur.

Periphrasis.

Lignatoris cuiusdam juxta flumen ligna cædantis securis in aquam casu decidit. Consilio igitur destitutus ad ripam fluminis plorans sedebat. Mercurius autem intellectā causā ploratus, ac misericordiā in hominem motus, urinatus in fluvium auream protulit secu-

securim, & an ea esset, quam ipse amiserat, quæsivit. At illo eam esse negante, iterum urinatus argenteam produxit. Illo eam quoque suam esse negante, tertio urinatus illam ipsam extulit. Cum autem ille verè eam esse, quam perdiderat, diceret, Mercurius cognitâ ejus æquitate, omnes ei dono dedit. Is verò ad socios cum accessisset, omnia eis, quæ evenerant, aperit. Quorum unus eadem experiri volens, cum ad flumen accessisset, ac securim in aquam datâ operâ dejecisset, in ripa fluminis stens desidebat. Apparuit Mercurius & illi, & causam fletus edocens, urinatus simili modo auream securim eduxit, & an hæc esset, quam amiserat, eum interrogavit. Cum autem is lætabundus verè eam esse assereret, deus tantâ impudentiâ offensus, non modo eam detinuit, verum ne propriam quidem ei tradidit.

Affabulatio.

Fabula significat, quod quanto magis deus propitius est probis, tanto magis injustis est infestus.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

I. Εὐλόγεσσιν τοῦτον τοῖαν. Incidere

cidere ligna juxta fluvium. 2. Ἀποβα-
 λεῖν, vel ἀποβάλλειν τὸ ὄχαῖον πέλεκις.
 Amittere, vel perdere suam, vel propriam
 securim. 3. Αποχαντεῖν. Inopem esse
 consilii: consilio destitutum esse, inopiā con-
 silii laborare. 4. Καθίσαι, vel καθίζειν
 καθῆται τὸ ὄχθην. Sedisse, vel sedere ad, vel
 juxta ripam, vel in ripa. 5. Μαρτεῖν, vel
 μαρτάνειν τὸ άιράν. Discere, vel intellige-
 re causam. 6. Οἰκλεύειν τὸ ἀνθρώπον.
 Misereri hominem: misericordiā moveri in
 hominem: misereri hominis, &c. 7.
 Καταδύναι, vel καταδύνειν εἰς τὸ ποταμόν.
 Ingradi in fluvium: subire fluvium: demer-
 gi in fluvium: urinari in fluvium. Nota.
 Urinari est sub aqua liberè natare, & emer-
 gere cùm velis. Cic. 8. Αἰνεῖσκεῖν, vel
 αἰνεῖσπειν χρυσὸν ἢ τὸ ποταμόν πέλεκις.
 Tollere, subducere, efferre, vel educere au-
 ream ē fluvio securim. 9. Εἰπεῖν πέλε-
 κις οὐδὲ τὸ ὄχαῖον. Dicere, vel asserere secu-
 rim esse propriam, vel suam. 10. Απο-
 λέσαι τὸ πέλεκις. Perdidisse, vel perdere
 securim. 11. Αποβέξασθαι, vel ἀποβέ-
 χασθαι τὸ θηραστώπον. Probare, vel
 laudare alicujus iustitiam, vel æquitatem.
 12. Δωρεῖσθαι πνεῦμα τὸ πέλεκις. Donare,
 dono dare, vel largiri alicui securim. 13.
 Διεξέρχεσθαι πάντα τοῖς ἐπιτεγίσι τὰ συμ-
 βάντα.

βάντα. Narrare, aperire, vel exponere
 sociis omnia, quæ acciderant, vel evenerant,
 &c. 14. Βαλεύεσθαι vel βαλεύεσθαι τὰ
 ἴον διατελέσθαι. Constituisse, vel decre-
 visse, vel constituere, &c. eadem facere, vel
 experiri. 15. Ἐλθεῖν, vel ἐρχεσθαι τοῦ
 πολιού. Ire, vel proficiisci ad fluvium.
 16. Εξεπίπτειν ὀφεναι τὸ ξίφον εἰς τὸ
 πόδια. Consultò, vel datâ operâ demittere
 securim in profluentem, &c. 17. Ἐμ-
 φαίνειν πνί. Apparere alicui. 18. Κα-
 ταβαίνειν εἰς τὸ πολεμόν. Descendere, de-
 mergi, vel urinari in fluvium. 19. Ἐξ-
 οφειν τὸ χειρόν ξίφον. Efferre, vel edu-
 cere auream securim. 20. Μισεῖν τὸ οὐαί-
 σειν. Odisse, vel odio habere impuden-
 tiā, &c. 21. Καταχεῖν τὸ ξίφον. De-
 tinuisse, vel detinere securim. 22. Sen-
 tentia. Τὸ δέῖον τοῖς δικαιοῖς συναίγει. Numen
 divinum justis auxiliatur, &c. 23. Sen-
 tentia. Τὸ δέῖον τοῖς δίκαιοις ἐναντίον.
 Injustis deus adversatur, &c.

XLII.

ΟΝΟΣ καὶ ΚΗΠΩΡΟΣ.

ΟΝΟΣ ψηφίσας Κηπωρῶν ἐπειδή
 βλίχα μὴ οὐδε, πλεῖστα δὲ ἐμόχθε,
 πυξαπ

πολέμοιο τοῦ Διὸς ὡς τὸ καπορέων ἀπαλλαγεῖς
ἐπέρω ἀπεμπλωθεῖσαι δεσπότη. τὸ δὲ Διὸς
ἐπακέσαντθ, καὶ κελδίσαντθ ὀντὸν κερε-
μεῖ περιθεῖσαι. πάλιν ἐδυσθόρει πλέον ἡ
περιτερεν, ἀχθοφόρων, καὶ τὸν τε πηλὸν, καὶ
τὸν κερόμυντον κομίζων. πάλιν δὲ σμεῖται
τὸ δεσπότης ἰκέτει, καὶ βυρσοδέψῃ ἀπεμ-
πλεῖ. εἰς χείρονα τοῖναι τὸν περιτερεν
δεσπότης ἐμπεσῶν, καὶ ὄρῶν τὰ παρ' αὐτῷ
περιπόμυντα, μηδεναγιμνὸν ἔφη, οἷμος τὸν
παλαιόρων, βέλτιον λιῶ μοι τοῦτο τοῖς πε-
τέροις δεσπόταις μάκρην. ἐτούτῳ γέ, ὡς ὅφε,
καὶ τὸ δέρμα μν κατεργάζεται.

Ἐπιμέτον.

Οὐ μῆτρα θυλοῖ, δηπτε μελισα τὸ
περιτερεν δεσπότας οἰκεῖ ποδάρου, οταν δὲ
δατέρων λαβέωσι περιεγν.

Metaphrasis.

ASINUS & HORTULANUS.

A Sinus serviens olitori, quoniam parum
comedebat, plurimum autem labora-
bat, precatus est Jovem, ut ab olitore libe-
ratus alteri venderetur domino. Jove au-
tem exaudiente, & jubente ipsuni figulo
vendi,

vendi, iterum ægrè serebat plùs quàm priùs, onera ferens, & lutum, & tegulas portans. Iterum ergo mutare dominum supplicabat, & coriario venditur. In pejorem itaque prioribus dominum incident, & videns, quæ ab eo fierent, cum suspiriis, dixit, Hei mihi misero! melius enim erat mihi apud priores dominos manere; hic enim, ut video, & pellem meam conficiet.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd tunc maximè priores dominos servi desiderant, quando de secundis periculum fecerint.

Periphrasis.

Afinus olitori servitia præstans, quia modicò pabulo vesceretur, & nimio labore exerceretur, Jovem exoravit, ut è manibus olitoris eruptus alli veniret domino. Quum autem Jupiter exoratus jussisset, ut figulo venderetur, iterum iniquiori quàm prius, animo perferebat onera, & cænum, & tegulas ferens. Rursus igitur, ut mutaret dominum, rogavit, & coriario venundatus est. Cùm itaque pejorem prioribus herum nactus esset, & ea, quæ ab eo fierent, videret, su-

spī-

spirando ait, Heu me miserum! satius erat
me prioribus servire dominis, hic nam, ut
video, etiam corium meum post mortem
cruciabit.

Grecismi, Sententie, Phrases, &c.

1. 'Τηρεῖν τῷ κηπῳ. Servire, inservire vel deservire olitori, vel hortulano.
2. 'Εδίεν ὄλιγα. Comedere parum. 3.
- Μοχθεῖν πλεῖστα. Laborare plurimum. 4.
- 'Ευχαρίστησι. Precari, vel orare Jovem. 5. 'Απαλάτρας τῷ κηπῷ. Liberari ab olitore: eripi e manibus Hortulanis, &c. 6. 'Απιπολιθῖναι, vel ἀπιπολεῖσθαι τῷ ἐπέρῳ δεσπότῃ. Venditum, vel venundatum esse, vel vendi, & venundari alteri domino. 7. Πραζῖναι τῷ κεραυνῷ. Vendri figulo, &c. 8. Δυσφορεῖν π. Molestie, vel iniquo aliquid animo ferre. 9. Κούζειν τὸ πηλὸν καὶ τὸ κεράμιον. Portare, vel ferre latum & tegulas, &c. 10. Αμείται, vel ἀμείβειν τῷ δεσπότῃ. Mutasse, vel mutare dominum, vel herum. 11. Απιπολεῖσθαι τῷ βυρσοδέψῃ. Venundari coriario. 12. 'Εμποσεῖν, vel ἀμπισθεῖν τῷ χειροκαθῆμα τρυπέρων δεσπότῃ. Nancisci herum prioribus pejorem. 13. 'Ορεῖν τῷ περὶ αὐτῷ τρυπηλομνα. Videre ea, quae ab

eo fiunt, vel aguntur, vel ea, quæ ille agit,
vel facit. 14. Μένειν τὸν πν. Manere
cum aliquo, vel apud aliquem. 15. Κα-
τεργάζεις τὸν δέρμα. Conficere corium,
vel pellem. 16. Ηθεῖν τὸν ψευτέρα
δεσπότας. Desiderare priores dominos.
17. Λαβεῖν τεῖχον τὸν δεσπότην. Face-
re periculum dominorum, vel, de dominis.
18. Sententia. Οι δικιοὶ τότε μάλισ-
ταν ψευτέρας δεσπότας πολλον, διαν τὸν
διάπερας λαβών τεῖχον. Tum maxime
famuli priores dominos expectunt, quum de-
secundis periculum faciunt.

XLIII.

ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ καὶ ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ.

Ορνιθοθηρας ὄρνισιν ἵση παγίδας κορυ-
δαλὸς ἢ τὴν πόρρωδεν ἴσθιν, ἐπι-
σάνει, τί ποτ' ἐργάζοιτο, τὸ δὲ πόλιν καὶ
ζειν φαύλος, εἴτα δὲ πορρώτερος ἀποχωρί-
σαντο καὶ κρυβέντο. οἱ κορυδαλὸς ποιεῖ
ἄνδρος λόγοις πειθασ, προσελθὼν εἰς
βερόχον εσλω τὸ δὲ ὄρνιθοθηρας δημεύον-
το, ἐκεῖνος εἴπεν, ως γε τοι, εἰ τοιαῦτα
πίλιν κτίζεις, καὶ πολλὰς διρήσεις σπουδά-
τας.

Epi

Ἐπιμένιον.

Ο μῦθος διλοῖ, δπ τότε μάλιστα οἶκοι
πόλεσσ θρημάτων), δπαν οἱ πρεσβύτεροι χα-
ταίνωσιν.

Metaphrasis:

AUCEPS & GALERITA.

A uceps avibus struebat laqueos, galerita
verò hunc procul videns, interroga-
vit, quid tandem faceret. Eo urbem con-
dere, dicente, deinde procul regresso &
abscondito, galerita viri verbis credens ac-
cedens ad cassem capta est. At aucupe ac-
currente, illa dixit, Heus tu, si talem urbem
condis, non multos invenies incolentes.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod tunc maximè do-
minus & urbes desolantur, cùm Prefecti sunt
molesti.

Periphrasis.

Auceps aviculis capiendis retia tendebat.

H

quoniam

quem galerita eminūs intuens rogabat, quid negotii ageret. Is cūm se urbem ædificare respondit, abiitque longiūs & sese abdidit, galerita illius verbis fidem habens accessit ad cassem & capta est. At cūm auceps accurseret, illa inquit, o homo, si tu quidem ejusmodi extruis urbem, paucos reperies incolas.

Affabulatio.

Fabula significat tum maxime res privatas & publicas destrui, cum præsides fæciam exercent.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἰσάναι παγίδας. Struere laqueos: tendere retia, &c. 2. Ἰσθὴ π πόρρα. Videre aliquid procul: intueri quidpiam eminūs. 3. Κτίζειν πόλιν. Condere, extruere, vel ædificare urbem. 4. Ἀποχωρεῖν πορρωτέρω. Recedere longiūs: regredi procul. 5. Κρύπτειν εαυτόν. Abcondere, vel abdere seipsum. 6. Πιστεῖν ποῖς λόγοις. Credere, vel habere fidem verbis. 7. Περσέρχεσθαι εἰς τὸ βρύχον. Accedere ad cassem, vel laqueum, &c. 8. Οὐ πολλὰς εύρισκειν ενοικεῖντας. Non multos, vel paucos invenire incolas.

Sen-

Sententia. Τότε μάκισα δίκοι καὶ πόλεις
αρνιώνται, διανοεῖσθε χαλεπάνωσι.
Cum maximè domus & urbes, desertæ redi-
luntur, cùm earum Præsides crudeliter do-
minantur.

XLIV.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ.

Δοιπόρῳ πολλων ἀνύσσας ὁδὸν, οὐδὲν
το, εἰ ἀρρένων δίρησει πά, πο οὐ μου τάτις
Ἐρμέν ἀναδίσειν. πειλυχῶν ἐπίρρα
εση φοινίκων καὶ αἰμορδάλων, καὶ ταύτην
γελόμενῳ, ἐκείνης μὲν ἔφαγε· τὰ δὲ τὴν
φοινίκων ὄστα, καὶ τὰ δὲ αἰμορδάλων καλύφη
τὸ πνοῦ ἀνέδηκε βαρύν, φίσας, απέχεις,
Ἐρμῆν, τὸ διχτίω. τὰ γὰρ διρηθεῖν τὸ
τὸ διανέμουμαι.

Ἐπιμένιον.

Ο μέγιστος ἀνδρα φιλάρχεον, καὶ τὰς
δια πλεονεξίαν κατασφιζόμενον.

Metaphrasis.

VIATOR.

Viator multâ confectâ viâ, oravit si scilicet invenerit aliquid, dimidium ejus Mercurio dedicaturum. Nactus igitur peram plenam palmularum & amygdalarum & illam accipiens, illas quidem comedit, palmularum verò ossa & amygdalarum cortices super quodam imposuit altari, inquiens. Habes o Mercuri, votum, nam rei inventæ quæ extus & intus sunt, tecum divisi.

Affabulatio.

Fabula adversùs virum avarum, etiam de ob cupiditatem fallentem.

Periphrasis.

Viator cùm longum ingressus esset iter, quid invenisset, ejus dimidiā partem Mercurio se oblaturum vovit. Inventā autem itinere perā palmulis amygdalisque refert edit eas. Sed illarum ossa, & harum cortices ad aram quandam obtulit, inquiens, Habes, Mercuri, quod tibi voveram, quo

enim inveni, ejus & interiora, & exteriora
tecum partior.

Affabulatio.

Fabula dicta est in avarum, qui etiam de-
os propter cupiditatem fallit.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀνύειν πολλιὰ ὄδον. Conficere
multam, vel longam viam. 2. Ἀναπ-
έναι τὸ ὑμεῖον πνῷ τῷ Ἐρμέῃ. Confe-
crare, dedicare, vel offerre dimidium alicui-
jus rei Mercurio. 3. Πεείσχεῖν πήρε-
μεσῆ φοινίκων χῇ ἀμυγδάλων. Invenire,
reperire, vel nancisci peram palmulis &
amygdalis plenam, vel refertam. 4. Αν-
λεῖν, vel ἀναρεῖν τὸ πήρεν φοινίκων χῇ
ἀμυγδάλων μεσήν. Tollere, assumere, vel
accipere peram palmularum & amygdalarum
plenam. 5. Φάγειν φοινίκας καὶ ἀμύγδα-
λα. Comedere, vel edere palmulas &
amygdalas. 6. Ἀνεύιδεναι ὅπῃ βωμῆς τὰ
φοινίκων ὄστα, χῇ τὰ τὸν ἀρινγάλων κελύφη.
Offerre super altari palmularum ossa, &
amygdalarum cortices. 7. Απέχειν τὸν
πνῷ εὐχήν. Accipere, vel habere alicuius
votum, vel ab aliquo id, quod yoverat. 8.

Διανέμεσαι π τῷ πνα. Partiri aliquid
cum aliquo. 9. Τὰ ἔκτος καὶ ἔπτος.
Subiectū ὄντα. Interiora & exteriora. 10.
Καταστρίζεται τὸς Θεός. Fallere Deos.
11. Sententia. Οὐ φιλάργυρος καὶ τὸς
Θεός διὰ τλεονεξίαν καταστρίζεται. Avi-
rus etiam Deos ob cupiditatem fallit.

XLV.

ΠΑΙΣ οὐ ΜΗ ΤΗΡ.

ΠΑΙΣ ἐκ μικροκαλείς τὸ σύμμαθητὸν
δέλτον κλέψας, πνεγκε τῇ μηρὶ. τὸ
μὴ διπλαγέδοντος, μᾶλλον μὲν οὐδὲ διπλεξα-
μένης, προσιών τοῖς χρόνοις πρέσαλο καὶ τὸ
μείζω κλέπτεν, ἐπαυλοφάρω μὲν πόλει ληφθεῖ,
ἀπήγειο τὸ πρὸς δάνατον. τὸ δὲ μηρὸς ἐπο-
μένης καὶ ὀλοφορεμένης, ἐκεῖνος τὸ δημιού-
ρεῖτο βεργέα πνὰ τῇ μηρὶ μικρεχθύνσι
πρὸς τὸ ἔτος. τὸ δὲ παχέως τὸ σώματι τὸ
παιδὸς προσθεῖσις, ἐκεῖνος τὸ δὲ ἔτος τοῖς ὁδο-
ῖς δακῶν πρείλετο. τὸ δὲ μηρὸς καὶ τὸ δὲ ἀλ-
λων κατηγορέντων, ὡς καὶ μόνον κέκλοφεν,
ἀλλ’ ἥδη καὶ εἰς τὸ μητέρων ἴστενην, ἐκεῖνος
εἰπεν, αὐτὴ γάρ μοι τὸ ἀπωλείας γέγονεν αἴ-
πος. εἰ γάρ δτε τὸ δέλτον ἐκεκλόφεν ἐπί-
πληξέ μοι, ὥκαν μέχει τέτων χωρίσας νυν
πηγόμειον δὲ τὸ δάνατον.

Ἐπ-

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος μηλοῖ, ὅτε τὴν μὴ κατ' αἴρ-
χες κολαζομένων, ὅτι μεῖζον ἀνέξαιες τὴν
παγίδα.

Metaphrasis.

PUER & MATER.

Puer ex literario ludo condiscipuli librum
furatus tulit matri. Illa verò non ob-
jurgante, verū potius amplexante, adultus
etate cœpit & majora furari. In ipso autem
facto aliquando deprehensus ducebatur recte
ad mortem. Matre verò sequente & lugen-
te, ille carnifices orabat pauca quædam ma-
tri dicere ad aurem. Illa verò confessiori
filii se admovente, is aurem dentibus
mordens abstulit. Matre verò & aliis eum
accusantibus, quod non solum furatus est,
sed jam etiam in matrem impius fuit, is dixit,
illa mihi perditionis causa fuit. Si enim,
quum librum furatus eram, objurgâsset me,
non usque ad hæc progressus nunc duceret
ad mortem.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod eorum, qui in initio non puniuntur, in maius augentur mala.

Periphrasis.

Puer quidam cum est Schola condiscipuli libellum clam surripuisse, matri eum ait. Quum vero illa eum non corripuisse, sed potius amplexata fuisset, proiectus aetate etiam majoris momenti res furtim tollere andebat. Deprehensus tandem in ipso facto, recta ad supplicium trahebatur. At

in mater eum secuta lugeret, is a carnibus hoc petebat, ut sibi paucis matrem in aurem alloqui permitterent. Quae cum illi-
cò ad os filii sui se admovisset, is aurem dentibus demorsam illi abscidit. Cum autem Mater, ceterique eum increparent, non modò ut furem, sed etiam ut in parentem suam impium, is ait, Haec mihi, ut perde-
rer, causa extitit. Si enim me librum fu-
ratum castigasset, nequaquam ad ulteriora progressus nunc ad supplicium traherer.

Affabulatio.

Affabulatio.

Fabula significat, quod qui in principio peccandi non puniuntur, ad majora flagitia progrediuntur.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Κλέπτειν ή τῷ συμμαθητῷ δέλτον ἐκ διδασκαλείς. Furari librum condiscipuli ē Schola, vel ludo literario, &c. 2. Ενεγκεῖν, vel φέρειν πί μητρί. Attulisse, vel afferre aliquid matri. 3. Ἐπιπλάντειν πνί. Reprehendere, objurgare, increpare, vel castigare aliquem. 4. Αποδέχεσθαι πνΘ, vel πνά. Approbare, laudare, vel amplexari aliquem. 5. Προειδεῖν τοῖς χρόνοις. Procedere, vel progredi aetate: adolescere: crescere, &c. 6. Κλέπτειν πά μείζω Atticè contractè pro μείζονα. Furari majora, vel res majores, vel majoris momenti. 7. Διφθιῶσαι, vel λαμβάνεσθαι ἐπαντοφέρω. Deprehensum esse, vel deprehendi in ipso furto, vel in ipso facto, &c. Nota ἐπανιοφέρω sit ex δπ̄, in, & αὐτόφερω, quod ex αὐτὸς & φωρ, furtum, à φωρ, φωρ̄s, fur. 8. Απάγεσθαι περί διρατον. Abduci, duci, vel trahi recta ad

mortem. Nota ante $\tilde{\chi}$ subaudi $\chi\tau\iota$, & post, $\ddot{\alpha}\delta\delta\nu$, vel $\tilde{\chi}\nu\delta\epsilon\iota\alpha\mu\tilde{\chi}\ddot{\alpha}\delta\delta\nu$, quod latine dicimus rectâ viâ, vel per adverbium rectâ. Cic. Rectâ viâ perge in exilium. Idem. Rectâ à porta domum meam venit. Idem. Erat mihi in animo rectâ proficisci ad exercitum. 9. "Επεδαι πνι. Sequi, vel comitari aliquem. 10. Ὁλοφυρεδαι πνι. Deflere, deplorare, vel lugere aliquem. 11. Δεῖδαι τῆς δημίων. Orare, vel rogare populares, item satellites, vel carnifices. 12. Δαλεχθιῶαι, vel διαλέγεδαι πνι βεγχέες πνι. Subaudi $\tilde{\chi}\pi\epsilon\chi$, vel $\tilde{\chi}\pi\mu$. Colloqui cum aliquo paucis. Dicere alicui pauca, &c. 13. Πρὸς τὸ ἔς. In aurem, vel ad aurem. 14. Περιθέναι τὸ ἔς τὸ σόματι πνΘ. Admovere aurem ori, vel ad os alicujus. 15. Δακεῖν, vel δάκνειν τοῖς ὄδοσι τὸ ἔς. Mordere dentibus aurem. 16. Αφελέδαι τὸ ἔς τοῖς ὄδοσι. Aufferre, vel abscindere aurem dentibus. 17. Καληγορεῖν πνΘ. Accusare aliquem, &c. 18. Ασεγῆν εἰς $\tilde{\chi}$ μητέρα. Impium esse in matrem. 19. Αἴλιον γίνεδαι πνι τὸ ἀπωλεῖας. Causam esse alicujus perditionis, vel exitii, &c. 20. Χωρῆσαι, vel χωρεῖν μέχει τάπων. Progredi vel procedere ad hæc usque. 21. Αγκαλιαι $\tilde{\chi}\mu$ τὸ δάκνειν. Duci, vel trahi ad mortem, &c. 22. Καταλαγεῖν.

λαζειν πνὸν καὶ ἀρχάς. Punire aliquem in principio. 22. Αὐξάνει τὰ κακά. Augentur, vel crescunt mala. Est Atticismus, in quo αὐξάνει pro αὐξάνει Atticè ponitur. 23. Sententia. Τῶν μη καὶ ἀρχὰς κολαζομένων, οὐδὲ μεῖζον αὐξάνει τὰ κακά. Qui in principio non puniuntur, eorum mala in majus augentur.

XLVI.

ΣΦΗΚΕΣ καὶ ΠΕΡΔΙΚΕΣ.

ΣΦΗΚΕΣ καὶ ΠΕΡΔΙΚΕΣ δίψη σωμάτων
τελούσι γεωργὸν οὐδον, παρ' αὐτῷ αἰτεύ-
τες πεῖν, ἐπαγγελλόμενον αὐτὸν τὸ ὑδάτι
ταύτην τὸ χάειν ἀποδώτειν. οἱ δὲ πέρδικες
αἰδοποιεῖν τὰς ἀμπέλας, οἱ δὲ σφῆκες κύκλῳ
σπειρόντες, τοῖς κέρδοις ἀποδοθεῖν τὰς κλέ-
πτας. οἱ δὲ γεωργὸς ἔφη, αλλ' ἔμοιγέ εἰσι μό-
βοες, οἱ μιδὲν ἐπαγγελλόμενοι, πάντα πο-
νοῦσι. ἀμενον οὐδὲ εἴσιν ἀκείνοις δύναι, οὐδὲ
υμῖν.

Ἐπιμένον.

Οἱ μοῦροι τρόδοι ἀνδρας θεάτροις, οὐδὲ
λέπιοι μὲν ἐπαγγελλομένοις, βλαττοῖσι δὲ με-
γάλοις.

Metra.

*Metaphrasis.***VESPÆ & PERDICES.**

Vespæ & Perdices siti enectæ ad agricolum iverunt ab eo perentes bibere, vel potum, promittentes pro aqua hanc gratiam reddituras esse: Perdices quidem fodere vineas, Vespæ autem circumcirca euntes aculeis arcere fures. Agricola autem dixit, sed mihi sunt duo boves, qui nihil promittentes omnia faciunt. Melius igitur est illis dare, quam vobis.

Affabulatio.

Fabula adversas viros perniciosos, juvare quidem promittentes, lædentes vero valde.

Periphrasis.

Vespæ & Perdices sitibundæ ad agricolam se contulerunt, ab eoque petierunt, ut eis potum daret, pro quo se has grates ei relaturas promittebant, quod Perdices quidem vineta fossuræ, Vespæ autem, obambulando aculeis fures propulsaturæ essent. At agricola iis ait, *Duos ego habeo boves, qui quam-*

vis.

vis nihil promittant, tamen omnia præstant.
Præstat ergo, ut illis dem, quām vobis.

Affabulatio.

Fabula dicitur in viros exitiosos, qui prodesse quidem promittunt, admodum autem lādunt.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Σωέχεσθαι τῇ θύτῃ. Siti premi, vel enecari. Cic. Siti enectus Tantalus.
2. Ἐλθεῖν τρόπος γεωργόν. Venire vel proficisci ad agricolam.
3. Αἴτειν τοῦ πόσον πεντην. Petere ab aliquo potum.
4. Αποδούναι χάριν ἀντὶ τῆς ψελεῖται. Reddere, vel referre alicui gratias, vel grates pro aqua.
5. Σκόπειν τὰς αὐμπέλιται. Fodere vineas, vel vineta.
6. Αποστεῖν τὰς κλέπτας. Arcere, prohibere, vel propulsare fures.
7. Μηδὲν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ πάντα ποτεῖν. Nihil promittere, & omnia præstare.
8. Οἱ ἄνδρες ἐξώλεις ὀφελεῖται μὲν ἐπαγγέλλεται, μετάλλα δὲ βλάπτεται. Viri perniciosi juvare quidem promittunt, sed valde lādunt.

XLVII.

ΜΟΝΙΟΣ ΥΠΑΔΩΠΗΞ.

MΟΝΙΟΣ αἰγειΘεὶ τῷ πνῷ εἴσως δένδρος,
τὰς ὁδέντας ἔπιπλος. ἀλώπεκος δὲ
ερεμένης τὸν αἰτίαν, ὅπη μιδεμᾶς περσκε-
μένης ἀνάγκης, τί τὰς ὁδέντας θήγε. ἔρη,
εκτὸς αλώπεκος τόπο ποιῶ, εἰ τάρας με κίνδυνο
περιστάν, ἔκεν με τηλικαῦτα πρὸς τὰς
ὁδέντας, ἀκοντὸν ἀσχολεῖσθαι μεῖστε, αλλὰ
μᾶλλον ἐποίμοις ἐστι γένοδας.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος μηλοῖ, ὅπη δὲ πρὸς τὸ κάν-
διον παρεσκευάζεται.

Metaphasis.

SINGULARIS, SEU APER & VULPES.

Singularis agrestis cuidam adstantis arbori
dentes acuebat. Vulpes autem rogante cau-
sam, quoddam cum nulla proposita esset, necessi-
tas, cur dentes acuit, dixit: Non sine ratio-
ne hoc facio: si enim me periculum circum-
daret, non tunc me ad dentes acuendum ex-
ercenti

ercent oportebit, sed potius paratis existentibus uti.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod oportet adversus periculum paratum esse.

Periphrasis.

Aper sylvestris cum arbori cuidam adstaret, dentes exacuebat. Cum autem Vulpes causam ab eo rogaret, cur dentes exacueret, cum nulla praesens necessitas hoc requireret, respondit, Non abs re hoc facio: Nam si in aliquod discrimen inciderem, minimè tunc me acuendis dentibus occupatum esse oportebit, sed uti acutis.

Affabulatio.

Fabula significat contra pericula paratos nos debere esse.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. 'Εσάντιον οὐδέποτε.' Adstituisse, vel adstare alicui arbori. 2. Οὐσεῖν οὐδέποτε. Acuere, vel exacuerē dentes. 3. Επειδή

3. Ἐρεψ̄ τὸν ἀντίαν. Rogare, vel petere causam. 4. Ποιεῖν παράλογα. Facere aliquid abs re. 5. Κίνδυνος με ταλαιπωρίαν. Periculum me invadit, vel circundat, &c. 6. Ἀρχολεῖδας τρόπος τὰς ὁδούς παρακοντάν. Occupatum esse acuendis dentibus, vel in acuendis dentibus, &c. 7. Χρῆδας τοῖς ὁδοῖσι. Uti dentibus. 8. Sententia. Δεῖ τρόπος τὸν κίνδυνον προσκοδάρειν. Oportet adversus pericula paratum esse.

XLVIII.

ΛΑΤΩΟΙ ἢ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΟΙ λαγώοι πόλει σωελθόντες, τὸν ἔαυτην τρόπον ἀλλήλος ἀπεκλαίοντο βίον, ὡς δησφαλής εἴη, καὶ μειλίας πλέοντες καὶ γὰρ καὶ τὸν ἀνθρώπων καὶ κινῶν, καὶ αὐτοῦ, καὶ ἀλλων πολλῶν ἀναλίσκονται. βέλτιον δὲ τοῦτον θανεῖν ἀπαξ, οὐδὲ βίον βέμειν. τόποι τοικασιαὶ κινῶσαντες, φρυμοται καὶ τὸν αὐτὸν εἰς τὸ λίμνην, ὡς εἰς αὐτὸν ἐμπεσόμενοι καὶ θυτοπνιγούμενοι. τούτοις δὲ καθημένων κινῶν τὸ λίμνην βαθύτερον, ὡς τὸν διέρμουν κτύπον πέδουντο, διδύνεις εἰς ταύτην εἰσπιμοσάντων, τούτοις λαγών παράγοντες ἀγχιθετέονται, οὐδὲ κακὸν τούτοις ἀλλων, ἔφη, σῆτε, ἐταῖροι, μηδὲν δεινὸν υμᾶς αὔτες διαπεριέποδε, οὐδὲν, ὡς φέρετε καὶ οὐδὲν ἔπειρον δέτε ζῶα μειλότερα.

Επι

Ἐπιμένον.

Οὐ μῆθα μηλοῖ, ὅποι οἱ μενοχεῖτες, οὐτέ
έπερων χείρονα παχόντων οὐδεμιούται.

Metaphrasis.

LEPORES & RANÆ.

Lepores quondam convenientes, suam ipsorum deplorabant vitam, quod periculosa esset & timoris plena: nam ab hominibus, & canibus, & aquilis, & aliis multis consumuntur. Melius igitur esse mori semel, quam per vitam timere. Hoc igitur confirmantes, impetum fecerunt simul in paludem, quasi in eam delapsuri & suffocandi. Sed sedentibus circa paludem ranis, ut cursus strepitum perceperunt, statim in hanc defilientibus, leporum quidam sagacior esse visus aliis, dixit, state socii, nihil mali vobis ipsis facite, jam, ut videtis, etiam nobis alia sunt animalia timidior.

Affabulatio.

Fabula significat, quod infelices ex aliis pejora patientibus consolationem accipiunt.

Peri-

Periphrasis.

Lepores aliquando in unum congregati de sua ipsorum vita lamentabantur, quod foret periculis obnoxia, & timore ac metu plena: nam eos homines, canes, aquilæ, & alia quam plurima animalia consumerent. Satius itaque esse è vita discedere semel, quam toto vitæ tempore metu laborare. Hoc itaque confirmato, impetu ferebantur in stagnum, tanquam in id se præcipitaturi ac submersuri. Verum, quum ranæ, quæ circa stagnum sedebant, cursus strepitu percepto, illicò in hoc insiluissent, ex leporibus quidam callidior esse, quam alii, visus, ait, fistite, & socii, gradum, nihil grave in vos ipsos molimini, & alia animalia, quæ magis timent, quam nos, reperiuntur.

Affabulatio.

Fabula indicat miseros gravioribus aliorum se consolari calamitatibus.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀποκλαιειν τὸν βίον. Deflere, vel
deplorare vitam. 2. Sententia. Ὁ βίος
εστιν

isti δημοσφαλής καὶ δειλίας πλέως. Vita est
 periculis obnoxia, & timoris plena. 3.
 Αναλίσκεται νῦν σύνθρωπων καὶ κύνων, καὶ
 αετῶν καὶ ἄλλων πολλῶν. Subaudi ζώων.
 Consumi ab hominibus, & canibus, & aquiliis,
 & aliis multis animalibus. 4. Sententia.
 Βέλτιόν εστι δανεῖν σῖπαξ, οὐ διὰ βίου
 ζέμεν. Melius est semel mori, quam toto
 vitæ tempore metu teneri. 5. Κυρεῖν π.
 Confirmare, vel ratum facere aliquid. 6.
 Ορμᾶν εἰς τὸ λίμνην. Impetu ferri, ruere,
 vel imperum facere in paludem. 7. Κατα-
 τὸν αὐτὸν, subaudi χεόνον. Uno eodemque
 tempore, vel simul. 8. Εμπίπτειν εἰς
 λίμνην. Delabi, vel præcipitari in paludem.
 9. Αποπνίγεται. εν τῇ λίμνῃ. Suffocari
 in palude. 10. Καθῆσθαι κύκνῳ τὸ λίμ-
 νης. Sedere circa paludem. 11. Αιδά-
 νεται τὸ δρόμος κατέπον. Sentire, vel per-
 cipere cursus strepitum. 12. Εισπιδᾶν
 εἰς λίμνην. Infilire, incurrere, vel se præ-
 cipitare in paludem. 13. Ο λαγωὸς ἀγ-
 χνότερος τῷ ἄλλων. Lepus sagacior aliis.
 14. Διαπεργέτεται π δειρόν. Facere, vel
 moliri aliquid grave. 15. Ο βράχος
 τῷ λαγωῷ δειλότερος. Rana lepore timi-
 dior. 16. Sententia. Οι μεταχειρεῖς οὐκ
 επέρων χείρονα παρόντων οὐδεμινθενται.
 Miseri se gravioribus aliorum calamitatibus

con-

consolantur. *Solatium est miseris socios habuisse malorum.*

XLIX.

ΤΟΝΟΣ καὶ ΤΙΠΠΟΣ.

ΟΝΘΟ "Ιππον ἐμακάρισεν, ὡς ἀρδόνως
βεφόρμων, καὶ δημελῶς, ἀντὸς μηδ'
ἀχύρων ἄλις ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα ταλαι-
πωρῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς ἐπέση πολέμιον, καὶ ὁ
σεραφιώτης ἔνοπλον ἀνέβη τὸν ιππον, παντα-
χόσε τῶτον ἐλαύνων. καὶ μὴ καὶ μέσον τὸ πο-
λεμίων εἰσήλασε, καὶ ὁ ιππος πληγεὶς ἔκε-
το. ταῦτα ἐωρακώς οὐδὲν, τὸν ιππον μετα-
βαλλόμενος ἐταλάνιζεν.

Ἐπιμέτιον.

Ο μῦθος μηλοῖ, δη τὸ μέτι τὸν ἀρχον-
τας καὶ πλεσίας ζηλεῖν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἔκειναν
φόρον, καὶ τὸν μηδωνον ἀγαλογίζομένως, τῷ
πενίσικον ἀγαπᾶν.

Metaph.

Metaphrasis.

ASINUS & EQUUS.

ASINUS equum beatum putabat, tanquam abunde nutritum & accurate, ipse neque palearum satis habens, idque plurimum laborans. Cum autem tempus institit belli, & miles armatum ascendit equum, in omnes partes ipsum impellens, ceterum & in medium hostium insiluit, & equus vulneratus jacebat. Hac videns asinus, equum, mutatus, miserum existimabat.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod non oportet principes & divites æmulari, sed in illos invidiam & periculum considerantes, paupertatem amare.

Periphrasis.

Asinus equum longè beatum ac fœlicem esse prædicabat, quod is liberaliter ac diligenter nutririatur, cum ipse neque palearum satis haberet, præsertim cum plurimum labaret ac defatigaretur. At cum belli gerendi

tem-

tempus advenisset, & miles equum, armis oneratum concendisset, ipsumque huc & illic impulisset, tandem in medios hostes incurrit, ac equus telo percussus in terram cadit. His visis Asinus, equum, mutata sententiâ, miserum ac infœlicem esse ratus est.

Affabulatio.

Fabula significat non debere nos principes, ac viros divitiis affluentes imitari, sed invidiâ & periculo in illos consideratis, paupertate contentos esse.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Μακριζειν πνά. Beatum aliquem existimare, putare, reri, vel prædicare. 2. Αρδόνως Τέρπεσθ. Abundè, affatim vel liberaliter ali, vel nutriti. 3. Εχειν ἄλις ἀχύρων. Habere satis palearum, vel habere paleas ad saturitatem. 4. Καὶ ταῦτα, præsertim, præcipue, maximè, vel idque significat. 5. Τελαυτορεῖν πλεῖστα. Laborare, vel fatigari plurimū. 6. Οκαυεῖς ἐπέση τὸ πολέμιον. Tempus instat belli. 7. Αὐξαίνειν τὸ ἐνοπλον ἵππον. Ascendere, vel descendere equum armatum, &c. 8. Ελαύνειν πανταχοεὶς τὸ πόνον.

πον. Impellere, agitare, versare, incitare in oinnes partes, huc & illuc equum, &c. 9. Ἐισελάσαι, vel ἐισελαμένων τὸ μέσον, seu, ἐις τὸ μέσον πλέω πολεμίων. Ingredi, inveniri, insilire, vel incurrere in medium hostium, vel in medios hostes. 10. Ὁ ἵππος πληγεὶς κεῖται. Equus percussus, vulneratus, vel vulneribus affectus jacet, vel procumbit, &c. 11. Ταῦτα ἐωρακώς, Attic. pro ὠρακώς. Hæc cùm vidisset, vel his visis. 12. Ταλανίζειν πνεύμα. Miserum aliquem putare, &c. 13. Ζηλεῖν τὸν ἀρχόντας καὶ πλεσίους. Aemulari, vel imitari principes & divites. 14. Αναλογίζεσθαι τὸν ἀρχόνταν καὶ πλεσίων φεόντον, καὶ τὴν οἰδηματα. Considerare, vel perpendere in, vel adverūs principes, & divites, invidiam & periculum, &c.

L.

ΤΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

ΦΤλάργυρος τίς ἀποσαμάτε τὸν κόσταν οἴξα
αργυροσάμην, καὶ χρυσὸν βῶλον ποιο-
μένος, ἐν πνεύματος καπορυζε, συγκατορύζας
καὶ καταχλεύειν. καὶ τὸν κοστον, καὶ τὸν
μεραν εργάζειν, αὐτὸν ἐβλέπε. τὸν δὲ ἔρ-
γατὸν τίς αυτὸν πολεμίηρησας, καὶ τὸν κερ-

νὸς σωσίσας, ἀνορύξας τὸ βῶλον ακείλετο.
μῆτρὶ τὸ ταῦτα κάκεῖν Θεὸν ἐλέων, καὶ κενὸν τὸ
τόπον ἴδειν, θριψεῖν πρέστο, καὶ πίλειν τὰς
τείχας. τοῦτον δέ τις ὑλοφυρόμενον ὅτας
ἴδων, καὶ τὸ αἴτιον πυνθάνειν Θεόν, μὴ ὅτας,
εἶπεν, ωὐτὸς, αδύμει. καὶ δὲ γέροντος τὸ Χρυ-
σὸν εἶχε. λίθον δὲν ἀντὶ χρυσῆς λαβὼν θέει,
καὶ νόμιζε σοί τε χρυσὸν εἶται. τὸ αὐτὸν γάρ
σοι πληρώσει χρεῖαν. ως ὅρῳ γέροντος, καὶ δέ τε ὁ
χρυσὸς λίθος, ἐπὶ χρήσει πέλεται τὸ κτήματον.

Ἐπιμένιον.

Οὐ μήθε οὐλοῖ, δηποτεὶν οὐ κτῆσοις, ἐὰν
μὴ οὐ κτῆσοις περισσῆ.

Metaphrasis.

A V A R U S.

AVarus quidam omnem suam substantiam
in argentum redigens, vel pecuniā
permutans, & auream glebam faciens in quo-
dam loco defodit, defodiens illic etiam ani-
mum suum & mentem, & quotidie iens ip-
sam videbat. Operariorum autem quidam
ipsum observans, & id, quod factum est
cognoscens, refodiens glebam abstulit. Post
hac autem & ille veniens, & vacuum locum
videns

videns lamentari cœpit, & capillos evellere. Hunc autem quidam lamentantem sic videns, & causam interrogans, Ne sic, dixit, heus tu, discruciare: neque enim habens aurum habebas. Lapidem igitur pro auro accipiens ponito, & puta tibi aurum esse, eandom tibi suppeditabit utilitatem, ut video enim, neque cùm aurum erat, in usu erat possessio-
nis, vel utebaris re possessâ.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd nihil est possessio, nisi usus adsit.

Periphrasis.

Avarus quidam cùm omnia sua bona ven-
didisset, ac auream massam fecisset, in loco
quodam in terra recondidit eam, unâ re-
condito ibi & animo suo, & mente, atque
singulis diebus eundo, ipsam intuebatur. Id
autem cùm ex operariis quidam observâisset,
re cognitâ, massam resosam abduxit. Po-
stea cùm & ille venisset, ac locum vacuum
reperisset, lugere, ac capillos lacerare cœ-
pit. Hunc verò cùm quispiam vidisset ita
plorantem, & causam audivisset. Ne ita,
ait, heus tu, tristare: nam neque cùm ha-
beres aurum, habebas. Saxum ergo loco
auri

auri acceptum reconde, & idem aequè pretiosum ac aurum habe. Nam prout mihi constat, neque cum aurum habebas, eo uterebare.

Affabulatio.

Fabula significat nullam esse possessionem sine usu.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐξαργυεῖσθαι, vel ἐξαργυεῖσθαι απαρται τὸ στοιχεῖον. Vendere omnia bona.
2. Ποιῆσαι, vel ποιεῖν χρυσὸν βῶλον. Fecisse, vel facere auream massam.
3. Κατορύθειν εἰς τὴν τόπῳ. Defodere, sepelire, vel abscondere aliquid in aliquo loco.
4. Συμβολούσθειν τὸ θυχλία καὶ νύν. Defodere unā, recondere simul animum & mentem.
5. Ἐρχεσθαι ἡμέραν εἰς, διὰ, vel τρόπον. Venire, vel proficiisci in, vel ad aliquem locum.
6. Βλέπειν καθ' ἡμέραν τὸ χρυσὸν βῶλον. Videre singularis diebus auream massam.
7. Παρατηρεῖν την. Observare aliquem.
8. Συνοίσαι, vel οὐρωεῖν τὸ γέγονός. Intellexisse, cognovisse, vel intelligere, cognoscere, vel compertam habere rem, &c.
9. Ανορύθειν καὶ αὐρεῖν seu αὐστεῖν τὸ χρυσὸν βῶλον. Refodere & auferre auream massam.
10. Ελθεῖν μὲν ταῦτα. Venire, accedere post hanc.

11. Ἰδεῖν κερδὸν τὸν τόπον. Videre
 locum vacuum. 12. Θρύλεῖν καὶ τίλλειν τὰς
 ρηχας. Lugere, plorare, vel flere, & evel-
 lere, vel lacerare capillos. 13. Πινακί-
 θεῖς τὸν αἰτίαν. Rogare, percontari; item
 audiire vel intelligere causam. 14. Ἰδεῖν
 τινας ὅλης ὀλγούειν. Videre aliquem
 sic, ita, vel hanc in modum plorantem, &c.
 14. Λαβεῖν καὶ θέατρον λίθον ἀρτί χρυσόν.
 Accipere seu sumere, & reponere, vel re-
 condere lapidem pro auro, vel loco auri.
 15. Νομίζειν λίθον τὸν χρυσόν εἶναι. Puta-
 re, vel existimare lapidem aurum esse, vel
 quod lapis sit aurum. 16. Πληρῶν τὸν
 αὐτὸν χρεῖαν. Eundem præstare usum.
 17. Εν χρήσει εἶναι τὸν κτήματον. Est
 Græcismus, qui per periphrasim idem est
 quod χρῆστος τὸν κτήματα. Ut in possessione,
 vel re possessa, &c. 18. Οὐδὲν οὐ κτή-
 σις, εἰδὼν μὲν οὐ χρῆσις φεροσθή. Vana est pos-
 sessio rerum sine uita. Vanum est possidere
 res, & non uti iis, &c.

LI.

ΚΤΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Κτῶν τοῦτο ἐπαύλεας πνεύματα σκάθαδε.
 λύκος δὲ ἐπιδρακοντός, καὶ βρῶμα
 μέλ-

μέλλονθ θύσειν αὐτὸν, ἐμέτο μὴ νω
αὐτὸν καταδόσαι· νιᾶς μὲν γέ, φοστ, λεπῆς
ἔμι καὶ ιχνός. ἀν τοῦ μικρὸν αναμείνης, μέλ.
λαπιν οἱ ἔμοι δεσπότη ποιήσειν γάμος, καὶ γὰ
τίσικατα πολλὰ φαγῶν, τιμηλέσερος ἔσσ-
μαι, καὶ τοὶ ἡδύτερον βρῶμα γέμοσεμαι. ὁ
μὲν δὲν λύκοθ οὐδεῖς αὐτῆλθε. μεθ' ἡμέρας
δὲ ἐπανελθὼν, εὗρεν ἄνω δὲ τοῦ δάμαλοθ
τὸ κιώνα καθόδιοντα, καὶ τὰς κάτωθεν ὁρὸς
ἔαυτὸν ἀκάλε, τιμημνήσκων αὐτὸν τῷ
σωτηριῶν. καὶ ὁ κύων, ἀλλ' ὡς λύκε, εἰ τὸ
τὸ τῷδε ὁρὸν ἐπαύλεως με ἴδοις καθόδι-
σοντα, μηκέππ γάμος αναμείνης.

Ἐπιμύθησον.

Ο μέθοδοι, ὅποι οἱ φρένιμοι τῷ
αὐθρώπων, δταν πεῖ π κινδυνεῖσαντες σω-
ζῶσι, διὰ βία τῷ φυλάκιον).

Metaphrasis.

CANIS & LUPUS.

C Anis ante stabulum quoddam dormi-
ebat: Lupo autem irrumpente, ac ci-
bum futuro mactare ipsum, rogabat ne nunc
ipsum mactaret. Nunc enim, inquit, ec-
quis sum & macilentus: si autem parum ex-
pecta-

pectaveris futuri sunt mei heri facere nuptias, & ego tunc multa comedens pinguior ero, & tibi suavior cibus fiam. Lopus igitur persuasus abiit. Post *aliquor autem* dies reversus invenit superiùs super domum canem dormientem, & stans inferius ad se vocabat admonens eum fœderis. Et canis, sed, ô lupe, si ab hoc *tempore* ante stabulum me videris dormientem, non amplius expectes nuptias.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod prudentes hominum, quando circa aliquid periclitantes servati fuerint, per totam vitam hoc cauent.

Periphrasis.

Canis præ foribus cuiusdam stabuli dormiens jacebat: Cumque lupus irrupisset, & devoraturus eum esset, orabat, ne per id temporis necem sibi afferret. Hoc enim tempore, inquit, corpore tenui ac macie confecto sum: si autem aliquod tempus præstolatus fueris, mei domini nuptias celebraturi sunt, & ego tum plurima depastus pinguiori ac crassiori corporis habitu evadam, tibique gravior ac jucundior pastus reddar. Lopus igitur verbis fidem adhibens,

ac spe plenus ab eo discessit. Post breve autem tempus illuc reversus canem in summa domus parte recubantem reperit, iaseriusque subsistens, ac foedus ei in memoriam revocans, ad se eum descendere jubet. At Canis, ô lupe, inquit, si posthac me ante stabulum somnum capere conspexeris, non amplius ullâ nuptiarum spe ducaris.

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines, cum in aliqua re periculum experti salvi facti fuerint, cavere ab eo, quamdiu vixerint.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Καθίσειν πρὸ ἐπαύλεας. Dormire, dormitare, somnum, vel quietem capere ante stabulum, &c. 2. Δύξειν δραμόντες. Genitivi per consequentiam positi: Lupo irruente, irrumpente, superveniente, incurrente: vel cum lupus irruisset, irrupisset, supervenisset, incurrisset, &c. 3. Μέλλοντες δύσιν. Est Gracismus. V. t. Futuro sacrificare, mactare, vel devorare: pro, sacrificaturo, mactaturo, vel devoraturo. Vid. Isocratis iv. 2. 4. Κάμειν πνὸν βρῶμα. Sacrificare aliquem ci-
bum:

bum: pro, mactare aliquem pro cibo: comedere, vel devorare aliquem loco cibi, &c.
 5. Δεῖσθαι πν. Rogare, vel orare aliquem.
 6. Καταδύειν πνα. Immolare, mactare, occidere, necare aliquem: necem alicui afferre, &c.
 7. Οὐκων λεπός καὶ ιχνός ζει. Canis est tenuis ac macilentus: canis est gracilis ac macie confectus, &c.
 8. Αναυδέειν μηχεῖν. Expectare, vel praestolari parūm, parumper, paululum, ad exiguum tempus: ad breve tempus. Cic.
 9. Μέλλειν ποιήσειν. Est Græcismus. V. t.
 Futuri sunt facere: pro, facturi sunt. Vid, Isocrat. iv. 2. 10. Ποιεῖν γάμος. Face-
 re vel celebrare nuptias. 11. Φασεῖν πολ-
 λά. Edere vel comedere, vel pasci mul-
 tūm, &c. 12. Γίνεσθαι πνι πρῶμα τὸ
 ιδύτερον. Fieri vel cedere alicui in cibum
 suaviorem, vel loco cibi suavioris. 13.
 Επανελθεῖν, vel ἐπανέρχεσθαι οὐκέπεις.
 Subaudi πνας, vel ὀλίγας. Redisse, reyer-
 sum esse, vel redire ac reverti post aliquot
 vel paucos dies, &c. 14. Καθίσθειν στή-
 τη σώματος. Dormire, &c. super domo,
 vel tecto domūs, vel summa domūs parte,
 quā tegitur. 15. Στήσαι κάτωθεν. Ste-
 tisse vel stare infra, vel inferius. 16. Κα-
 λεῖν πνα τρόπος ἑαυτόν. Vocare, accersere,
 vel iubere aliquem vel quæmpiam ad se ve-
 nire,

uire, &c. 17. Τὸν τεῦθ. Subaud.
χέόντι. Est Gracismus. Posthac, post hoc
tempus, &c. 18. Ἀναμένειν γάμους. Ex-
pectare, vel sperare nuptias: in expectatio-
ne esse nuptiarum. Expectatione nuptiarum
pendere, &c. 19. Διὰ βίς περιλατήσειν.
Per omnem vitam aliquid cavere, &c. 20.
Sententia. Οἱ φρόνιμοι, ὅταν τοῖν περι-
διωδοσαῖς σωθῶσι, διὰ βίς τόπο φυλάτ-
πον). Viri prudentiā prædicti, cùm in ali-
qua re periculum experti salvi evaserint, ab
eo carent, quamdiu vixerint.

LII.

"ΕΛΑΦΟΣ καὶ "ΑΜΠΕΛΟΣ.

Ελαφός κακοὺς φέργαντα νόσο ἀμπέλῳ
ἐκρύζει. παρελθόντων δὲ ὀλίγον ἐκεί-
ναν, ἢ ἐλαφός τελέως οὐδὲν λαζεῖν μέντα,
τὸν τὸν ἀμπέλον φύλλων ἐδίειν ἡρξαῖο, τότων
ἢ σεισμῶν, οἱ κυνηγοὶ ἀποσεχέντες, καὶ
ὅδοι οἱ ὀληδὲς, νομίσαντες τὴν ζώαιν νόσον
ποιεῖσθαι τὸν κρύπτεα, βέλεσιν ἀνεῖλον
τις ἐλαφον. ἢ ἢ θνήσκεσσα, πιαντ' ἐλεγε-
δίκαια πέπονθα. ἢ τὸν ἐδή τις σπάσακτι
λυμαίνεται.

Ἐπιμύθιον.

Ο μόθος διλοῖ, ὅποι ἀδικήσεις τοῖς
λόγιτας, τῶν δε τοις κολαχέζοντας.

Metaphrasis.

CERVA & VITIS.

C Erva venatores fugiens sub vite abscondita fuit. Prætereuntibus autem paulisper illis, cerva omnino jam latere arbitrata, vitis folia comedere cœpit. Illis verò agitatis, venatores conversi, & quod erat verum, arbitrati animalium sub foliis aliquod occultari, sagittis confecerunt cervam. Hac autem moriens talia dicebat. Justa passa sum, non enim oportebat servantem me lacerare.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod in injuryâ afficientes benefactores in deo puniuntur.

Periphrasis.

Cerva venatores effugere ac evitare contendens tegmine vitis occultata delituit.

Cum autem illi paululum præteriissent, cerva prorsus jam se delitescere rata, vitis folia depasci incœpit. Illis verò commotis ac concussis, venatores cum se verterent, animal aliquod sub foliis latere rati sunt, & ceryam telis interemērunt. Illa verò cum exspiraret ac moreretur, hæc verba proferebat. Justè hæc mihi acciderunt, nam non debebam offendere eam, quæ me servārat.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui injuriâ benefacēdres afficiunt, à deo puniri.

Græcismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Φεύγειν τὸν κυνηγόν. Fugere, effugere vel vitare venatores. 2. Κρυψίων. Absconditum, vel occultatum esse: latuisse, vel delituisse sub vite. 3. Παρέρχεσθαι ὁλίγον. Præterire paululum, &c. 4. Λαθεῖν τελέως. Latere, vel delitescere prorsus vel omnino. 5. Εαδίειν τὸν αὐτόν πέλε φύλακαν. Subaudi hīc cū. Est Græcismus, qui idem per periphrasim, quod εἰδεῖν τὰ τὸν αὐτόν πέλε φύλα. Comedere, ve depasci folia vitis. 6. Τῶν ζώων πάντα. Est Atticismus, qui per periphrasim idem est quo

quod ἔωσιν π. Animal aliquod, vel quod-
dām. 7. Κρύπτεσθαι τὸν τοῖς φύλαις. Oc-
cultari, abscondi, vel recondi sub foliis.
8. Ἀνελεῖν, vel ἀναρπεῖν βάλεσθαι ἐλαφον.
Interimere, occidere, vel conficere sagittis,
vel telis cervam. 9. Πάρχειν δικαία.
Pati iusta, &c. 10. Σώζειν πνα'. Ser-
vare, liberare, vel tueri aliquem. 11.
Λυμαίνεσθαι πνα'. Lædere, vel offendere
aliquem. 12. Ἀδικεῖν τὸν ἐνεργέτας.
Injuriam facere benefactoribus. 13. Κο-
λάζεσθαι τὸν θεόν. Puniri à deo. 14. Sen-
tentia. Οἱ αἰδικηταὶ ἐνεργέτας τὸν θεόν
κολάζον). Qui benefactores contumeliam
afficiunt, à deo puniri eos certum est.

LIII.

ὭΟΝΟΣ καὶ ΛΕΩΝ.

ΟΝΩ ποτὲ ἀλεκτυῶν σωτεῖσκετο. Λέ-
ονθι οὐδὲ δὲ ἀπελθόνθι πελ ὅντο, δι-
αλεκτυῶν ἐφάνησε, καὶ ὁ μὲν λέων (φασὶ γάρ
τὸν τοιὺν ἀλεκτυόνθι φωνὴν φοβεῖσθαι)
ἐφυγήσει. ὁ δὲ ὅνθι νομίσας διὰ αὐτὸν πεφύ-
γέναι, ἐπέδεσμον δέθυς πελ λέονθι. οὐδὲ τὸ
πόρρω τὸν ἐδίωξεν, ἐνδια μηκέπι οὐδὲ ἀλεκ-
τυόνθι ἐφίκειο φωνὴν, τρεποτεῖς οὐ λέων κατε-
ποιησάσθιο. οὐδὲ θυήσκαν ἐβόαι, ἀγλαθι οὐδὲ

καὶ ἀνόητο, πολεμισῶν τὸν μὴ ὡρ γονέων
τίνος χάσιν εἰς πόλεμον ἐξωρμῆσαι;

Ἐπιμύθιον.

Ο μόθος μηλοῖ, ὅπ πολλοὶ τὸν ἀνθρώ-
πων ταπεινούμενοι ὀπίσθιες τοῖς ἐχθροῖς
ρήπτενται, καὶ ταῦτα νῦν ἀκείνων ἀπόλε-
λυσι.

Metaphrasis.

ASINUS & LEO.

Cum asino gallus aliquando pascebatur,
Leone autem aggresso asinum, gallus
exclamavit, & leo quidem (aiunt enim
hunc galli vocem timere) fugit. Asinus ve-
rò arbitratus propter se fugisse, incurrit sta-
tim in leonem. Cùm verò procul hunc per-
secutus est, quò non amplius galli peren-
ebat vox, conversus leo devoravit. Hic ve-
rò moriens clamabat, miser ego & clemens,
pugnacibus enim non natus parentibus, cu-
jus gratia in aciem irrui ?

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd multi hominum hu-
miliatos de studio inimicos aggrediuntur, &
sic ab illis perduntur.

Peri-

Periphrasis.

Afinus & gallus quondam unà pastu utebantur. Cùm autem leo asinum adortus fuisset, gallus vocem edidit, & leo, (fertur enim is galli voce terreri) in fugam se vertit. At afinus ob robur suum, leonem sibi fugâ consuluisse ratus, illicò aggressus est eum. Ut verò longius eum insequeretur, quām vox galli exaudiri posset, leo se vertit, & asinum devoravit. Is verò cùm moreretur, eheu me miserum & dementem! clamabat, ex pugnacibus enim non ortus parentibus cur in certamen prodii?

Affabulatio.

Fabula significat, plerosque homines inimicos, qui se de industria humiliarunt, aggredi, atque ita ab illis occidi.

Gracissimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Συνέσκεδαι πν. Simul, vel unà cum aliquo pasci. 2. Ἐπιλθεῖν, vel ἐπέρχεσθαι τινι. Adoriri vel aggredi aliquem. 3. Sententia. Ο λέων τρόπος τοῦ Ἀλεξανδροῦ φεύγει. Leo ad galli cantum trepidat.

dat. Leonem vox galli terret. 4. Φέ-
 γειν διά πνα. Fugere, in fugam se ver-
 tere, vel dare propter aliquem, vel causā
 alicujus, &c. 5. Ἐπιδραμεῖν, vel ὅπλι-
 χειν τῷ λέοντι. Incurrere, vel irruere in
 leonem; aggredi vel adoriri leonem, &c. 6.
 Διώκειν τὸ λέοντα. Persequi, vel insequi
 leonem. 7. Μηχεῖν ἢ τῷ Ἀλεκτύον
 φωνῇ ἐφίκνειν). Non amplius vox galli per-
 venit, vel exauditur. 8. Καλαθογάντιον.
 Devorare asinum. 9. Πολεμισάν-
 τον γονέων, vel ἐκ πολεμισῶν ὥν, vel γεγο-
 νώς, vel ποφυκώς γονέων. Bellicosis, vel
 pugnacibus natus, ortus, vel genitus paren-
 tibus. Ἐίαι γονέων τῷ πολεμισῶν, vel ἐκ
 γονέων τῷ πολεμισῶν. Esse è parentibus bel-
 licosis, &c. 10. Ὀρμαῖσθαι, vel ὄρμαῖν εἰς
 πόλεμον. Prodire, proficiisci, irruere, vel
 impetu ferri in prælium, certamen, vel aci-
 em, &c. 11. Ταπεινόθετος. Hu-
 miliari, vel humiliare se de industria. 12.
 Ἐπινίσθαι τοῖς ἐχθροῖς. Aggredi, vel ador-
 iri inimicos. 13. Ἀπόλλυθαι τὸν τὸν
 ἐχθρὸν. Occidi, vel interimi ab inimicis,
 &c.

ΠΟΙΜΗΝ καὶ ΛΥΚΟΣ.

Π Οιμήν νεομήδην λύκη σκύμνον δίρων, καὶ
ἀνελάμβανε, σὺν τοῖς κυσὶν ἔβερεν. ἐπεὶ
δὲ ἐνέπνισε, εἴσασθε λύκον πρόσαλον προποστή-
μενον κυνῶν καὶ ἀντὸς ἐδίακε. τόμοὶ δὲ κυνῶν
ἔαδες ὅτε μὴ διαμαμβάνειν καταλαβεῖν τὸ λύ-
κον, καὶ διὰ ταῦτα νόσος ρεφόντων, ἀκεῖνον
ἐκπολέθει, μέχρις ἀν τὸν καταλαβάνειν οἷα δὴ
λύκον πυμεταχθῆ τὸ θήρας, εἴτα νόσον προ-
φεν. εἰ δὲ μὴ λύκον ἔξωθεν ἀρπάσεις πρό-
βατον, ἀντὸς λάθεα θύσων, ἅμα τοῖς κυσὶν
ἐποινεῖτο. ἔως δὲ ποιμήν συχασάμενος, καὶ
σωεῖς τὸ δρῶμον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναφέ-
πτήσας ἀπέκλεινεν.

Ἐπιμύθιον.

Ο μάθητος μηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ γεν-
τὸν. θῆσος καὶ βέφρε.

λατα-

*Metaphrasis.***PASTOR & LUPUS.**

Pastor recens natum lupi catulum inveniens, & auferens cum canibus nutritivit. Postquam autem crevit, si aliquando lupus ovem rapuit, cum canibus & ipse persequebatur. Canibus verò quandoque non valentibus assequi lupum, & propter ea revertentibus, ille sequebatur, donec ipsum assecutus utpote lupus particeps esset venationis, deinde revertebatur. Si verò non lupus extra rapuerit ovem, ipse clām occidens simul cum canibus comedebat, donec pator conjectans & intelligens factum, de arbore suspendens *eum* occidit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd natura prava bonos mores non nutrit.

Periphrasis.

Pastor catulum nuper à lupa in lucem editum reperit, ac postquam *eum* sustulisset, cum canibus *eum* domi aluit. At is, cùm ado-

adolevisset, si quando lupus ovem abripuisset, unā cum canibus insequebatur. Quād canes verò aliquando non possent assequi lupum, atque ideo reverterentur, ipse sequi perseverabat, ut quum ipsum assecutus esset, ut lupus partem caperet Venationis, deinceps redibat. Si autem lupus extra ovile non rapuisset ovem, ipse furtim interimens simul cum canibus vorabat, dum pastor, quum conjectasset & intellexisset rem, de arbore ipsum suspendit & occidit.

Affabulatio.

Fabula significat naturam pravam bonos mores non alere.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐυρεῖν νεοσυνὸν λύκες σκύμνον. Invenire, vel reperire lupi catulum recens natum, vel nuper genitum. 2. Τρέφειν τὸν λύκον σκύμνον σωθῆναι κατόπιν. Nutrire, vel alere catulum lupi unā cum canibus. 3. Αρπάζειν πρόσαγον. Rapere ovem. 4. Διώκειν τὸν λύκον μετὰ τῶν κυνῶν. Persequi lupum cum canibus. 5. Εἰδέναι, vel εἰσιν οἶτε. Interdum, aliquando, nonnunquam, vel quandoque hic simpliciter significat.

ficit. 6. Μὴ μωάδς καταλαβεῖν τὸ λύ-
 κον. Non posse assequi lupum. 7. Ὑπο-
 σπέρειν διὰ π. Redire, vel reverti pro-
 pter aliquid. 8. Ὁσα δή, idem est, quod
 ἀπε δή, quod significat utpote, vel, ut. 9.
 Συμμεταχεῖν, vel Συμμετέχειν τὸ θήρας.
 Participem esse venationis. 10. Θύειν λά-
 θεῖν τὸ πρόβατον. Mactare, vel occidere
 ovem clām, vel fūrtim. 11. Θοινάδς, vel
 θοινᾶν τὸ πρόβατον ἀμα τοῖς κυσί. Co-
 medere, vel devorare ovem unā cum cani-
 bus. 12. Στοχάζεσθαι καὶ συνιέναι τὸ σφρά-
 μανον. Conjicere, conjectare, & intelligere
 rem. 13. Ἀναρτᾶν πνα εἰς δένδρον.
 Suspendere aliquem de arbore. 14. Sen-
 tentia. Φύσις πονηρὴ χρηστὸν θεῖται
 φει. Natura prava non nutrit bonos mores.
 Arbor mala non fert bonos fructus. Mali
 hominis mala sunt opera.

LV.

 ΛΕΩΝ καὶ ΛΤ' ΚΟΣ.

ΛΕΩΝ γηράσας, ἐνόσῳ κατακεκλιμένος ἐν
 αἰγώ. παρῆρε δὲ ὁ ποσκεφόμενας βασ-
 θέα πλινίου ἀλάπηκος, πάλλα τῷ ζεύν. ὁ
 πάντων λύκος λαβόμενος δὲ καιρίας, κατηγόρη-
 ται τῷ λέοντι τὸ ἀλάπηκος, ἀπε δὲ παρ-
 ούσθεν

καὶ τινὲς τινὲς τοῖς πάντων αὐτῷ κρατεῖται,
καὶ διὰ ταῦτα μηδὲ εἰς ὅπλον κεφαλὴν αὐτοῖς
αλλά τοῖς. οὐ τοσάτῳ τῷ παρεῖ καὶ οὐ ἀλώπηξ,
καὶ οὐ τελεταῖσιν ἀναρράπτοι τῷ λύκῳ ἥπ-
ματων. οὐ μὲν οὐδὲ λέων καὶ τοῖς ἐβρυχα-
γο. οὐδὲ δὲ ἀπολογεῖται κατερράπτει, καὶ τίς,
ἔφη, τῷ σωματιθόντων τοσάτον ὀφέλισσεν,
ὅσον ἔχει, πανταχόστε πλευροστομα, καὶ πε-
ριεπίσαις ἡδὺ σὲ παρ' ιερῷ ζυπόσασι, καὶ
μαθεῖσσα; τῷ δὲ λέοντι οὐδὲν τὸ περιπτέλαιν
εἰπεῖν κελεύσασθος, ἐκεῖνη φισσὲν, εἰ λύκον
ζεῦντα ἀκατείρασι, τῷ αὐτῷ δέργη δερμάτινα σφί-
νεσσι. καὶ τῷ λύκῳ κεκαλύπτει, οὐ ἀλώπηξ γελεῦ-
σα εἴπει, οὐπως τὸ γένον τὸ μεσσότιλιν παρὰ
μυστηρίους κακεῖν, αὐτὸν τρόπος μύματα.

Ἐπιμύθιον.

Οὐ μῦθος μηδεῖ, οὐ πότερον καθεξέσθιμον μη-
χανόμηνος, καθ' ἑαυτῷ τῷ πάντῃ μετε-
ζέπει.

Metaphysis.

LEO & LUPUS.

Leo senio confectus ægrotabat jacens in-
antra. Accesserunt autem visitatura re-
gem, præter vulpem, catera animalium.
Lupus igitur nactus occasionem accusabat
apud.

apud leonem vulpem quasi pro nihilo facientem, *vel ducentem* omnium suum dominum, & propterea neque ad visitationem profectani, interim aderat & vulpes, & ultima audivit lupi verba. Leo igitur contra eam infremuit. Ipsa autem defensionis tempus petens, & quis, inquit, eorum, qui convernerunt, tantum profuit, quantum ego in omnes partes circumiens medelam pro te à medico quærens, & discens? Leone autem statim medelam dicere, jubente, illa inquit, si lupum vinum excorians, ipsius pellem calidam indueris. Et lupo jacente vulpes ridens dixit, sic non oportet dominum ad malevolentiam movere, sed ad benevolentiam.

Affabulatio.

Fabula significat, quòd quotidie machinantes contra seipsum laqueum vertit.

Periphrasis.

Leo quum consenuisset, æger in spelunca decumbebat. Advenerunt autem animalia cuncta, solâ vulpe exceptâ, ut regem inviserent. Lopus igitur occasione captâ vulpem criminis, coram Leone, insimulabat, ac si illa cum suum omnium dominum nihili faceret,

ceret, eaque de causa visitatura non accef-
sisset. Hoc interim spatio advenit & vul-
pes, ac ultimorum lupi verborum sonum au-
ribus excepit. At illa tempore ad se defen-
dendum petito, Ecquod, inquit, Animal
ex iis, quæ hic simul congregata sunt, tibi
tanto adjumento fuit, quanto ego, quæ in
omnem partem circumivi, & medicamen-
tum pro te à medico quæsivi & didici? Quum
autem leo, statim ut medicamentum dice-
ret, imperasset, illa inquit, si lupo viventi
pellem detraxeris, & eā te adhuc calidā con-
texeris, bene te habebis. Lupus autem cùm
jaceret, vulpes subridens hæc dixit. Ita
non juvat dominum ad crudelitatem exer-
cendam provocare, sed ad clementiam ex-
citare.

Affabulatio.

Fabula indicat eum, qui quotidie machi-
natur, in seipsum laqueum vertere.

Gracissimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Κατακλίνεσθ ἐν ἀντρῷ. Jacere, vel
decumbere in antro, spelunca, vel specu.
2. Ἐποκέφαλος τὸ βασιλέα. Visitare vel
invisere regem.
3. Πλὴν ἀλόπεκος. Excepta yulpe.
4. Ταλλα

4. Τὰλλα Atticè pro τὰλλα γέζων.
 Græcismus, qui idem est per periphrasim,
 quod τὰλλα, vel τὰλλα ζῶα. Cetera
 vel alia animalia. 5. Λαμβάνεσθ τοιχα-
 είας. Capere, sumere vel nancisci occasio-
 nem, vel opportunitatem, &c. Λαβόμενος
 τοιχαείας. Nactus occasionem: capta
 vel sumptu occasione, &c. 6. Καληγορεῖν
 τοι Αλόπηκος οὐχὶ τῷ λέοντι. Accusare
 vulpem apud leonem. 7. Ἀτε σκ. Vid.
 xxxii, 13. 8. Τιθενταί τι παρ' εἰδέν.
 Græcism. Facere vel ducere aliquid nihili,
 vel pro nihilo: floccipendere aliquid, &c.
 9. Κερδεῖν πάτερν. Imperare omnibus:
 imperium agitare in omnes: dominum, vel
 regem, vel imperatorem esse omnium. 10.
 Διατὰ παθτα. Propterea, ideò, idecirco.
 11. Ἀφικνεῖσθ εἰς σκέψιν πνός. Profi-
 cisci, vel venire ad visitationem alicujus; visi-
 tatum aliquem, ad invisendum aliquem, vel
 invisendi alicujus gratiâ. 12. Ἐν ποστοι,
 idem est, quod μελαξύ, εν τῷ μελαξό, vel
 εν τῷ μελαξύ χρόνῳ. Interim; interea:
 interea temporis, &c. 13. Ἀκρεγάνης τοι
 πελεγίσιν τῷ λύκῳ ρημάτων. Audire ex-
 trema lupi verba. 14. Βρυχαῖς κατέ-
 πνο. Fremere, infremere, vel rugire
 contra aliquem. 15. Ἀστερι κατέρι τοι
 απολογίας. Petere vel postulare tempus de-
 fen-

fensionis, ad defendendum, vel defendendi ergo. 16. Τίς τὸν συνελθόνταν τοστον ὠφέλησε, δοσν ἐγώ; Quis eorum, vel ex iis, qui convenerunt, tantum profuit, quantum ego. 17. Περνοσεῖν πανταχόσ. Circumire in omnes partes, &c. 18. Ζῆτεῖν δερπεῖαιν τὸν πνΘ παρ' ιαζε. Quare rere medicamentum à medico pro aliquo, vel alicujus gratiâ, vel causâ. 19. Μαθεῖν τὸ δερπεῖαιν τὸν πνΘ. Discere medicinam ab aliquo. 20. Κελδεῖν πν' εἰπεῖν τὸ δερπεῖαιν. Jubere, mandare, vel imperare aliquem dicere medicinam, vel medicamentum. 21. Ἐκδέρειν τὸ λύκον ζῶντα. Excoriare vivum lupum: pellem detrahere vivo lupo. 22. Αμφιέσαι θερμὸν τὸ λύκον δέειν. Induere calidam lupi; pellem. 23. Κινεῖν πνα τοῦτον δυσμένειαν. Movere aliquem ad malevolentiam. 24. Πειρέπειν καθ' ἑαυτὸν τὸ πάγκον. Vertere in seipsum laqueum, &c.

LVI.

ΚΟΧΛΙΑΙ.

Τ Εαργεῖ παιδεῖσιν κοχλίας. ἀκέσσως τὸ αὐτὸν βυζόνταν, ἔφη, ὅτι κάτισα ζῶα, τὸν οἰκεῖον σύμβολον τημπιθεραμβων, αὐτοὶ οὐδέ.

Ἐπ-

Ἐπιμελίσθιον.

Ο μῦθος διλαγῆ, ὅπ πᾶν τὸ φέρει και-
ρὸν δρῶμον ἐπονεῖδισον.

Metaphrasis.

COCHLEÆ.

A Gricolæ filius assabat cochleas, audiens
autem ipsas stridentes, dixit, ο̄ pef-
sima animalia, domibus vestris incensis vos
canitis?

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd omne præter tem-
pus factum, vituperabile est.

Periphrasis.

Rustici cuiusdam filius cùm cochleas affa-
ret, ac stridorem earum audiret, ait, ο̄
pessimæ animantes, cùm domus vestræ incen-
sæ sunt, cantu resonatis?

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat omne id, quod intempestivè sit, vituperabile esse.

Gracismi, Sententie, Phrases, &c.

1. Ὁπῆν τὰς κοχλίας. Assare vel
torrere cochleas. 2. Ακέειν τὶς κοχλίας
ζυζόντων. Audire cochleas stridentes, vel
stridere, vel cochlearum stridorem. 3.
αἴσιν τὶς ὄικοις ἐμπειραμένον. Canere in-
censis domibus. 4. Αἱ κοχλίαι τὶς ὄι-
κοις ἐαυτὸις ἐμπειραμέναις αἴσιοι. Coch-
leæ incensis domibus suis canunt. 5. Τὸ-
τοῦδε καὶ εἰναι δράματον. Intempestivè fa-
ctum: res intempestiva, &c.

LVII.

ΓΑΛΗ.

ΓΑΛΗ εἰς ἐργατίκαιον εἰσελθεσσα χαρκέως,
τὶς ἐκεῖ κατέβοιν οὐείλετο ρίναι. Ξυ-
ράντος τὸν γλαφῆτος, αἵμα πολὺ ἐφέρετο.
τὸν θύμητο, νομίζοι τὸν τὴν σιδήρας ἀφαιρεῖτο.
ἀγγειος τὸν πατέτελος πᾶρη τὸν γλαῦπαν ἀγ-
λωσεν.

K

Ἐπε-

Ἐπιμέθ. ον.

Ο μήθε τοὺς τοὺς ἡ φιλογνεικας ἐπι-
ποντες βλαγόποντας.

Metaphrasis.

MUSTELA.

Mustela in officinam ingressa ferrarii, ibi jacentem circumlambebat limam. Rasā autem linguā sanguis multus ferebatur. Hæc autem latabatur arbitrata ē ferro aliquid auferre, usque quo prorsus totam linguam absumpfit.

Affabulatio.

Fabula in eos in contentionibus se laeden-
tes.

Periphrasis.

Mustela cūm esset officinam fabri ærarii ingressa, limam, quæ ibi jacebat circum-
lingebat. Cūm autem lingua esset rasa, ac
multus sanguis flueret, illa latitiā gestiebat,
rata ē ferro se quidpiam educere, donec pe-
nitus totam abrasit sibi linguam.

Affa-

Affabulatio.

Fabula est adversus eos, qui se in contentionibus offendunt.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐσέρχεσθαι εἰς τὸ τῷ χαράκως ἐργαστήριον. Ingredi, vel intrare in officinam fabri acharii, vel ferrarii.
2. Πεειλεῖχεν πίριτον. Circumlamberet, vel circumlingere limam.
3. Ξύεν τὸ γλωττίτιν. Radere, vel abradere linguam.
4. Αφειρεῖν τὸ σιδήρον, vel αἴρειν την πόδια τὸ σιδήρον. Auferre, vel tollere aliquid de ferro.
5. Αγαλισκεῖν τὸ γλωττίτιν. Consumere linguam.
6. Βλαστεῖν ἑαυτὸν ἐν φιλογνωνίᾳ. Offendere scipsum in contentionibus.

LVIII.

 ΑΛΙΕΤΣ

Αλιετσ ἐν πνι πολαριφή πλίσε. Μαλιετσ
νας ἢ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ρεῦμα ποτε
λαβεῖν, ἐκατέρωθεν καλωδίῳ περιστρίγα-
λιθον, τὸ ὕδωρ ἐπυπεν, ὅπως ὁ οἰχεῖος
ρεύματος απαρεφυλάκιως τοῖς βεργάρισ ἐμ-
ποστοι.

πίστος τούτης τοι τὸ πόνον ὀικέντιαν τῆς
δεασάντος Θεοῦ ποιεῖται, ἐμέμεστο ὡς
τὸν πλαγμὸν δελεῖται, καὶ διεῖδες ὑδάριον μὴ
περιγράψειται πίνειν. καὶ ὅτε απεκρίνετο, οὐλλογή^{τη}
μὴ τῶς ὁ πλαγμὸς περέπλετο, ἐμὲ δένεσθαι
λιμόντια τὸ πόνον τοῦτο.

Ἐπιμ. Θιον.

Οὐ μήθε θηλεῖ, ὅπερ καὶ πόλεων ὁι
Δημοσιαγόρος τότε μάλιστα ἐγράψον, ὅταν τὰς
περιβόλων εἰς σάστην περιάγασσιν.

Metaphrasis.

PISCATOR.

Piscator in quodam fluvio piscabatur, ex-
tendens retia, & fluxum comprehen-
dens, utrinque funi alligans lapidem, aquam
verberabat, ut pisces fugientes incaute in
retia incidenterent. At circa locum illum ha-
bitantium quidam spectans hoc eum facien-
tem, increpabat ut fluvium turbante, &
claram aquam non permittentem bibere.
Et is respondit, sed nisi sic fluvius perturbe-
tur, me oportebit esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod etiam civitatum re-
ctores tunc maximè quæstum faciunt, quin
patriam in seditionem perduxerint.

Periphrasis.

Piscator quidam in fluvio pisces capere
contendebat. Extensis autem retibus, &
fluxu aquæ comprehenso, utrinque funi al-
ligato lapide aquam pulsabat, ut pisces, dum
fugerent, incallidè retibus se implicarent.
Cum verò quidam ex iis, qui circa eum lo-
cum habitabant, ipsum id facere videret,
objurgabat, quod fluvium turbaret, & aquam
claram bibere non permetteret. At is re-
sponsum dedit, nì ego fluvium hunc in mo-
dum perturbem, mihi fame moriendum est.

Affabulatio.

Fabula significat etiam eos, qui civitates
regunt, tunc temporis maximum quæstum
facere, cum patriam seditionibus perturba-
rint.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Αλιέυειν ἐν πνι πολαμῷ. Piscari, vel pisces capere in aliquo, seu quodam fluvio.
2. Διαλέινειν τὰ δίχτυα. Extendere, vel explicare retia.
3. Πειραλαβεῖν τὸ ρεῦμα. Comprehendere, vel complecti fluxum.
4. Περσοδεῖν ἐχατέραδεν καλα-
σίῳ λίθῳ. Utrinque; velex utraque parte funi alligare lapidem.
5. Τύπειν τὸ ύδωρ. Verberare, ferire, vel pulsare aquam.
6. Ανθρακολάθιος ἐμπίπειν τοῖς βεόχοις. Incautē, vel incallide incidere in retia, vel implicare se retibus, &c.
7. Οικεῖν ψεύ-
τη τόπον. Habitare circa locum.
8. Πο-
εῖν τύπην. Facere hoc.
9. Θεᾶδες τύπο-
ντια ποιεῖν, vel ποιεῖν. Videre, vel spe-
ctare hoc aliquem facientem, vel facere.
10. Μέροδεδαί πνα. Increpare, vel objurgare aliquem.
11. Θολῶν τὸν πολαυόν. Tur-
bare, vel turbidum reddere fluvium.
12. Συγχωρεῖν, vel Συγχωρισταί πνι μετίσ-
τηση πνεύμαν. Permittere, vel concedere alicui, sinere aliquem claram aquam bibere.
13. Καὶ ὅς, &c. ὅς hic pro ὅτε, vel ὅτος ponitur.
14. Ταργάνειν ὕπω τὸν πολαυόν. Turbare, vel confundere ita fluvium.
15. Δεῖστε ἀπο-
δαντεῖν.

δαρεῖν. Oportebit mori : moriendum erit.
 16. Δημαγωγὸν ἐστὶν τὸν πολέαν. Rectorem, vel administratorem esse civitatum. Regere vel administrare civitates. 17. Περιάγειν τὰς πατρίδας εἰς σάσιν. Inducere vel devocare patras in seditionem : perturbare seditionibus patriam, &c.

LIX.

ΜΤΙΑΙ.

ΕΝ πνι ταμείῳ μέλιθῳ κακοθείῳ, μῆται προσπάτας κατέβαστον. εμεταγόντων δὲ τὸν ποδὸν αὐτῷ, αναπλιῶσιν εἶχον. διπνιγμάταις δὲ ἔλεγον, αἴθλαις. οἵμεῖς, ὅπερ διὰ βεργχεῖας βρῶσιν ἀπολλύμεναι.

Ἐπιμύθοι.

Ο μέθοι μηλοῖ, ὅπερ πολλοῖς ἡ λεχύνα πολλῷ κακῶν ἀπίστη γίνεται.

Metaphrasis.

MUSCÆ.

IN cella quadam, melle effuso, Muscæ advolantes comedebant, infixis autem eorum pedibus evolare non poterant. Suffocandæ autem dicebant, Miseræ nos, quia obmodicum cibam perimus.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod multis gula multorum malorum causa sit.

Periphrasis.

Cum mel in cella quadam esset effusum, Muscæ ad id advolabant, ac de eo comedebant. Implicitis autem ac hærentibus in eo ipsarum pedibus avolare haud poterant. Cùm verò suffocarentur, aiebant, eheu nos infœlices, quæ pauci ac modici cibi causâ morimur.

Affabulatio.

Fabula significat, multis gulam multorum malorum esse causam.

Gra-

Græcissim, Sententie, Phrases, &c.

1. Ἐκχύειν πὶ ἐν τακτίῳ. Effundere
aliquid in cella. 2. Περσπιτῖσαι πρὸς τὸ
μέλι. Advolare ad mel. 3. Κλεαδίαιν τὸ
μέλι. Comedere mel. 4. Ἐμπαγλωσσεῖν
vel ἐπιμηρυνδεῖν μέλι. Implicari in
melle: Inharrere melli, &c. 5. Ἀνα-
πλωσαι ἢ εἰχεῖν. Est Græcismus, qui idem
est, quod ἀναπλωσαι ἢ εἰσύνασσο. Vid. Plu-
tarach. 1. 1. 6. Ἀπολαλέσσαι διὰ βερ-
χεῖσσαν βρῶσιν. Perire ob modicum cibum,
vel pauci cibi causā. 7. Sentent. Πολλοῖς
ηλιχνεῖς πολλῶν κακῶν ἀπίκεται. Multis
cula multorum malorum est causa.

LX.

ΟΝΟΣ καὶ ΑΛΩΠΗΞ.

ΟΝΟΣ ἐν δυσάιδειοι λεοντίαι, τάσσεται,
ταῦλαι: Φίλοι τοιούτοις ζόνται ἐκρεβαῖν. καὶ δὴ δε-
απάντει οὐλώπειρα, ἐπειράτο καὶ ταύται
δέδειται πειράτης. οὐδὲ (ἐπύγχαιε γέδειται πειράτης
ξεμάλις περιπονία) πρὸς αὐτὸν ἔρη,
αλλ' εὖ ἔστι, οὐδὲ καὶ ἐγὼ αὖ σε ἐφεβύνθαι,
εἰ μὴ ὀγκωμάτης πάσσονται.

Ἐπ-

Ἐπιμύθιον.

Ο μέθοδοι μηλοῖ, οἵτινες τοῦ αταλ-
δού πάντων, τοῖς ἔξω σοκεντέσ πατεῖσ, οὐδὲ τὰ
ἰδίας γλωσσαλγίας ἔλεγχον.)

Metaphrasis.

ASINUS & VULPES.

ASinus induens quum vel induisset pellem leonis, circumibat reliqua animalium, perterrens. Cæterum videns vulpem, tentabat & hanc perterrefacere. Hæc autem (fuit enim ipsum vocem edentem ante audiens) ad ipsum dixit. Sed bene nōsti, quod & ego te timuissim, nisi rudentem audivissim.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod nonnulli indoctorum externis visi aliqui esse ex propria loquacitate redarguuntur.

Periphrasis.

Asinus cùm pelle leonis indutus esset, per varias partes volatbat, ac reliqua bruta per-
terre-

terrefaciebat. Quare cùm etiam vulpem vidiisset, ei quoque terrorem incutere studebat. Illa autem (casu enim ipsius vocem audiverat) ad eum inquit, Non te fugit, te mihi quoquo metuendum fuisse, nisi te ego audivissem rudere.

Affabulatio.

Fabula significat nonnullos indoctos, qui externis aliqui esse videntur, ex sua garrulitate redargui.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐνδύσασθαι τὸ λεονῖνον. Induere pellēm leonis : inducere sibi pellēm leoninam : amicire, vel operire se pelle leonis, vel exuviis leoninis. 2. Ἐχθροῦ τάλλα. Attic. pro τὰ ἄλλα τῷ ζώῳ. Græcismus. Vid. Isocrat. vi. 5. Terrere, territare, perterritare, terrore, vel metu concutere, cætera, vel reliqua animalia. 3. Θεραπεύεσθαι. Vidisse, vel videre vulpem, &c. 4. Πειράσσεσθαι πνεύμα δειδύπλεα. Tentare, conari, vel studere aliquem perterrefacere, vel alicui terrorem, vel metum injicere, vel incutere. 5. Επίσχαρε περιφράσια. Est Atticismus per periphrasin pro περιφράσιι vel

οργικένει positus. Attici enim utuntur s̄e-
pe participiis, & verbis substantiis tanquam
auxiliaribus, pro ipsis participiorum verbis.
6. Φοβεῖσθαι πίνα. Timere aliquem: me-
tuere quempiam, &c. 7. Ακύτεν πίνει
σύκωμα. Audire aliquem rudenter, vel
rudere: audire alicujus ruditum. 8. Ενιοι
την απαιδεύτων. Nonnulli indocti, vel ex
indoctis, &c. 9. Δοκεῖν εἰναι πίνα πίνει
τέξω. Subaudi τιν. Videri aliquem esse ex-
ternis, vel iis, quae extra sunt, vel apparent.
10. Ελέγχως τοῦ το γλωσσαλγίας. Re-
dargui ex loquacitate, vel garrulitate. 11.
Sententia. Οι απαιδεύτοι τοῦ το idīas
γλωσσαλγίας ελέγχον. Indocti ex sua lo-
quacitate redarguuntur, &c.

F I N I S.

€

